Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1519 | 6 PAGINI — 20 BANI | Duminică 14 martie 1954

In numărul de azi:

O mare sărbătoare a unităţii poporului sovietic

Astăzi, popoarele Ţării Socialismului trăiesc o zi de mare sărbătoare. Pe întreg cuprinsul nemărginitei Uniuni a Republicilor Sovietice Socialiste, oamenii muncii îşi dau votul aleşilor lor, cei mai destoinici dintre ei, care îi vor reprezenta cu cinste în organul suprem al puterii de stat — Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Fiecare nouă alegere a organelor puterii de stat găseşte Ţara Socialismului mai puternică, mai înfloritoare, mai aproape de ţelul minunat al comunismului. Anul acesta, alegerile pentru Sovietul Suprem se desfăşoară în condiţiile unui uriaş avînt creator. Intregul popor sovietic îşi dăruieşte forţele sale nesecate pentru înfăptuirea istoricelor hotărîri ale Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., ale plenarei din septembrie a C.C. al P.C.U.S. şi a celorlalte hotărîri ale partidului şi guvernului, menite să ducă la înflorirea continuă a puterii Patriei Sovietice, la creşterea necontenită a bunăstării poporului.

In cadrul întîlnirilor lor cu alegătorii, candidaţii oamenilor muncii au trecut în revistă realizările obţinute sub conducerea partidului, arătînd totodată marile sarcini care stau în prezent în faţa poporului sovietic.

Oamenii sovietici au ce să se mîndrească privind în urmă, spre perioada care s-a scurs de la ultimele alegeri. Succesele însemnate dobîndite în aceşti ani vorbesc despre înţelepciunea politicii Partidului Comunist, despre elanul cu care este tradusă în fapt această politică.

Creşterea considerabilă a industriei sovietice oglindeşte marile rezultate obţinute de poporul sovietic în urma politicii de industrializare socialistă. Continuînd să dezvolte industria grea, temelia temeliilor economiei sovietice, Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic îşi îndreaptă acum atenţia spre dezvoltarea industriei uşoare şi alimentare. Incă în anul 1953 a crescut simţitor producţia bunurilor de larg consum. Pe viitor, datorită grijii partidului şi guvernului, oamenii sovietici vor primi cu mult mai multe produse de larg consum, de calitate tot mai bună.

In ultimii ani, agricultura socialistă a obţinut succese însemnate în întărirea colhozurilor, înzestrarea S.M.T.-urilor cu tehnica înaintată şi ca urmare în sporirea recoltei la hectar, în ridicarea productivităţii animalelor. Ultimele hotărîri ale Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic, pornind de la creşterea continuă a necesităţilor materiale ale oamenilor muncii, prevăd măsuri menite să asigure un avînt rapid al tuturor ramurilor agriculturii. In următorii 2—3 ani, producţia agricolă va trebui să ajungă la un asemenea nivel încît să permită satisfacerea deplină a nevoilor de produse alimentare pentru populaţie şi de materii prime pentru industria uşoară. O deosebită însemnătate are în această direcţie Hotărîrea recentei Plenare a C.C. al P.C.U.S. Subliniind importanţa dezvoltării continue a producţiei de cereale ca bază a întregii producţii agricole, Plenara a trasat un program de măsuri cu privire la ridicarea continuă a producţiei de cereale şi la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite.

Viaţa oamenilor muncii din Ţara Socialismului devine din an în an mai îmbelşugată. De şase ori s-au redus preţurile mărfurilor de larg consum în anii de după război. Creşte neîncetat salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor, sporesc veniturile colhoznicilor. Populaţia primeşte o cantitate din ce în ce mai mare de mărfuri de larg consum. Invăţămîntul public, ştiinţa şi cultura se dezvoltă în proporţii la care nu a ajuns nicio ţară din lume. Ştiinţa sovietică s-a îmbogăţit cu descoperiri de mare însemnătate printre care se numără producerea energiei atomice, care este astăzi pusă în slujba economiei socialiste.

Grija pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului sovietic, pentru satisfacerea deplină a nevoilor sale materiale şi culturale în continuă creştere, constituie legea supremă a întregii activităţi a Partidului Comunist şi Guvernului Sovietic. Măsurile ce se înfăptuiesc în prezent în Uniunea Sovietică vor duce la o nouă şi însemnată creştere a nivelului de trai al oamenilor sovietici.

Statul Sovietic multinaţional este în prezent mai puternic ca oricînd. Strîns unite într-o mare familie, popoarele Ţării Socialismului muncesc împreună pentru construirea comunismului. Deosebit de viu s-a manifestat prietenia aceasta de neînfrînt cu prilejul aniversării marelui eveniment istoric al reunirii Ucrainei cu Rusia, întîmpinată de toate popoarele sovietice ca o mare sărbătoare naţională. Intărirea continuă a legăturilor frăţeşti care unesc popoarele sovietice şi-a găsit expresia de asemeni în transferarea regiunii Crimeea din componenţa R.S.F.S.R. în componenţa R.S.S. Ucrainene.

O dovadă grăitoare a condiţiilor de care se bucură toate popoarele din marea Ţară a Socialismului, a grijii pentru dezvoltarea lor, este faptul că organul suprem al puterii de stat — Sovietul Suprem al U.R.S.S. — este format din două Camere egale în drepturi — Sovietul Uniunii şi Sovietul Naţionalităţilor. Existenţa Sovietului Naţionalităţilor, care cuprinde reprezentanţi ai republicilor unionale şi autonome, ai regiunilor autonome şi districtelor naţionale, oglindeşte caracterul multinaţional al Statului Sovietic, alcătuit din republici egale în drepturi.

Poporul sovietic aprobă cu căldură politica externă dusă de Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic, politică de prietenie şi colaborare frăţească cu ţările de democraţie populară, politică de pace, de extindere a legăturilor de afaceri cu toate ţările. In întreaga lume este cunoscută lupta consecventă dusă de Uniunea Sovietică pentru atenuarea încordării în relaţiile internaţionale, pentru rezolvarea pe cale paşnică a problemelor internaţionale litigioase. Despre marea contribuţie adusă de Uniunea Sovietică la cauza consolidării păcii în întreaga lume vorbesc grăitor propunerile concrete făcute de delegaţia Uniunii Sovietice la recenta conferinţă de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe, propuneri îndreptate spre slăbirea încordării în relaţiile internaţionale.

In ţările unde domneşte capitalul, alegerile demonstrează încă odată cît de falsă este aşa zisa democraţie burgheză. Datorită discriminărilor rasiale şi sociale, sute de milioane de oameni ai muncii sînt lipsiţi de posibilitatea de a-şi spune cuvîntul cu privire la politica dusă de cercurile conducătoare. In vreme ce în U.R.S.S. — ca şi în ţara noastră — tinerii votează de la 18 ani, în S.U.A., Anglia şi Franţa de pildă, tinerii pot vota de-abia în vîrsta de 21 ani, în Norvegia şi Suedia la 23, în Olanda — la 25 ani.

In U.R.S.S., alegerile au un caracter cu adevărat popular. Sarcina de a reprezenta pe oamenii muncii în organul suprem al puterii de stat este în Ţara Socialismului o sarcină de cinste şi de mare răspundere. De aceea oamenii sovietici au desemnat drept candidaţi ai lor pe cei mai buni fii şi cele mai bune fiice ale poporului sovietic, oameni crescuţi de partid în spiritul devotamentului nețărmurit faţă de Patria Socialistă, faţă de cauza construirii comunismului. Printre ei se află muncitori şi învăţători, oameni ai muncii şi artişti, savanţi şi oameni de stat. Mare este numărul tinerilor candidaţi. Tînărul petrolist inovator M. Nurgaleev din R.S.S.A. Tătară, şefa echipei comsomoliste şi de tineret din colhozul azerbaidjan „28 Aprilie", G. Berdieva—care a obţinut cel mai înalt rezultat din republică la culesul bumbacului, învăţătoarea comsomolistă Rohia Djuraeva din R.S.S. Tadjică şi alţii, au meritat pe deplin, prin munca lor, această cinste.

Tineretul, în frunte cu comsomoliştii, a adus un aport de seamă în campania alegerilor. Pînă în cele mai îndepărtate ţinuturi ale Ţării Socialismului au dus tinerii agitatori cuvîntul partidului. In cinstea alegerilor, tinerii au dobîndit noi succese în producţie. Comsomoliştii sînt ca întotdeauna, în primele rînduri în îndeplinirea marilor hotărîri adoptate de Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic.

Iniţiativa patriotică a comsomoliştilor din Moscova de a pleca să muncească la valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite din Siberia şi Kazahstan, din Ural şi regiunea Volgăi, a trezit în rîndul tineretului un uriaş avînt. Pînă acum, peste 250 mii de tineri şi-au exprimat dorinţa de a participa la această măreaţă operă. In urma primelor detaşamente care au sosit deja la noul loc de muncă, mii de entuziaşti se îndreaptă spre pămînturile încă nefolosite, care prin munca lor se vor transforma în ogoare roditoare.

Alegerile care se desfăşoară astăzi în Uniunea Sovietică vor constitui o nouă demonstraţie a înfloririi democraţiei sovietice, a unităţii de neînfrînt dintre Partidul Comunist, Guvernul Sovietic şi popor. O vie expresie a acestei unităţi este blocul electoral al comuniştilor şi al celor fără de partid, în care candidează alături comunişti şi oameni ai muncii fără de partid pe care îi leagă lupta comună pentru acelaşi ţel.

Ziua alegerilor este o zi de sărbătoare pentru poporul sovietic. Cu prilejul acestei sărbători, tineretul muncitor din R.P.R., alături de toţi oamenii muncii din patria noastră, felicită cu căldură poporul sovietic care însufleţit de hotărîrile marelui Partid Comunist îşi dăruieşte forţele muncii paşnice pentru construirea comunismului.

Au primit Steagul roşu de producţie

Joi după amiază a avut loc festivitatea decernării Steagului roşu de producţie al Ministerului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice şi al Sindicatului muncitorilor din ramura energie electrică şi industria electrotehnică, întreprinderii „Electromagnetica" din Capitală, pentru succesele în producţie obţinute în semestrul II al anului 1953.

In întrecerea socialistă au fost antrenaţi peste 90 la sută din numărul muncitorilor, dintre care cei mai mulţi aplică metode avansate de lucru sovietice. Aceasta a făcut ca în semestrul II al anului trecut, colectivul de muncă de la această întreprindere să depăşească cu 27,5 la sută planul de producţie, să reducă cu 27,5 la sută, preţul de cost şi să ridice cu 18 la sută productivitatea muncii faţă de semestrul I al anului trecut.

CREŞTEREA PRODUCŢIEI AGRICOLE — CAUZA INTREGULUI POPOR

★ ★ ★

Plecăm să muncim în agricultură

Publicăm următoarea scrisoare a unui grup de muncitori, tehnicieni şi ingineri din mai multe întreprinderi din Capitală în care îşi exprimă hotărîrea de a contribui prin munca lor personală la dezvoltarea agriculturii, la dobîndirea de recolte bogate.

Tovarăşi,

Partidul şi guvernul, prin Hotărîrea cu privire la pregătirea şi executarea la timp şi în bune condiţiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, cheamă toate forţele din agricultură şi industrie care pot contribui la sporirea producţiei agricole să fie mobilizate în bătălia pentru obţinerea unei recolte bogate.

Anul 1954 poate şi trebuie să fie un an de creştere simţitoare a producţiei la hectar la toate culturile, în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, floarea soarelui.

Lupta desfăşurată de partid pentru dezvoltarea agriculturii, pentru pîinea poporului, este cauza vitală a tuturor oamenilor muncii din ţara noastră.

Succesul în bătălia pentru obţinerea unei recolte bogate depinde în mare măsură de folosirea din plin a capacităţii de lucru a întregului utilaj agricol. Pentru aceasta, S.M.T.-urile şi gospodăriile agricole de stat au nevoie de cadre de mecanizatori calificaţi, care să asigure întreţinerea în bune condiţiuni şi funcţionarea fără întrerupere, zi şi noapte, a parcului de maşini agricole şi tractoare.

Răspunzînd chemării guvernului şi partidului, noi, un grup de muncitori, tehnicieni şi ingineri din mai multe întreprinderi din Capitală, socotim ca o datorie patriotică să mergem să muncim la sate, în S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, pentru ca prin munca noastră personală, împreună cu ţăranii muncitori, să contribuim la sporirea producţiei în agricultură, la dezvoltarea economiei noastre naţionale.

Am hotărît să plecăm pentru a munci în agricultură şi ne angajăm să depunem toate eforturile şi priceperea noastră pentru dezvoltarea agriculturii, în interesul creşterii continue a nivelului de trai material şi cultural al poporului muncitor.

ION ŞOLOGAN, lăcătuş mecanic, şef de brigadă; Ing. **RADU POPESCU**, de la uzinele „23 August"; **TRAIAN POPOVICI**, sudor, şef de echipă: **ŞTEFAN GHEORGHE**, mecanic; **DUMITRU IATAN**, lăcătuş ajustor; **GHEORGHE NINA**, ajustor mecanic, şef de echipă: **TITU GRECU**, ajustor lăcătuş; Ing. **GRIGORE DANCIU**, de la fabrica „Electroaparataj"

Vom descoperi şi cultiva terenurile nefolosite

Birjaru Nicolae
secretar al comitetului regional U.T.M. Ploieşti

Tinerii din regiunea noastră au aflat încă mai de mult despre iniţiativa tinerilor din Singureni, regiunea Bucureşti, care s-au angajat să dea în folosinţă locurile nelucrate, mărind astfel suprafeţele cultivate cu furaje, atît de necesare pentru dezvoltarea creşterii animalelor şi pentru ridicarea productivităţii acestora.

Comitetul regional U.T.M. Ploieşti a luat măsuri concrete de a îndruma iniţiativa tineretului în această direcţie. Cu sprijinul comitetului regional de partid, a fost organizată plenara lărgită a comitetului regional U.T.M. şi plenare lărgite ale comitetelor raionale U.T.M. din regiune, precum şi consfătuiri de activ pe regiune şi raioane, în cadrul cărora s-au prelucrat Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 şi sarcinile organizaţiei U.T.M.

La rîndul lor, birourile comitetelor raionale U.T.M., cu sprijinul comitetelor raionale de partid au trecut la prelucrarea cuvîntării tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la cea de a 9-a aniversare a eliberării patriei şi a Hotărîrii plenarei lărgite a C.C. al U.T.M. din septembrie 1953. De asemeni, noi ne conducem după sarcinile Hotărîrii Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea şi executarea lucrărilor agricole din primăvara anului 1954 care prevede că niciun petec de pămînt să nu rămînă neînsămînţat.

In cadrul acestor dezbateri s-au născut propunerile tinerilor din regiunea Ploieşti de a urma exemplul celor de la Singureni pentru descoperirea şi cultivarea terenurilor ce pînă acum nu erau folosite. Tinerii din regiunea Ploieşti au luat sub patronajul lor în scurt timp o suprafaţă de 316 hectare, teren ce va fi muncit de către utemiştii şi tinerii ţărani muncitori din satele regiunii cu forţe proprii, folosind sămînţa pusă la dispoziţie de sfaturile populare comunale. Producţia de furaje obţinută va fi predată în întregime statului.

Dacă se va cultiva iarbă de Sudan, recolta va fi după socoteli aproximative de 948.000 kg. ceea ce poate asigura hrana a 220 cai pe timp de un an sau 170 de bovine pe aceeaşi perioadă. Sînt unele terenuri luate sub patronajul organizaţiilor U.T.M. săteşti pe care se pot însămînţa borceag sau dughie. Recolta de borceag poate să fie de 1.042.800 kg., asigurînd astfel hrana pe un an de zile unui număr de 205 cai sau 173 bovine.

Pe drept cuvânt se poate spune că munca depusă cu mult suflet de activiştii comitetului regional, Stana Ion şi Marin Dumitra, constituie un exemplu şi pentru ceilalţi activişti utemişti al organizaţiei noastre.

In mod deosebit au muncit activiştii comitetului raional UTM Urziceni precum şi tinerii din acest raion, care mobilizaţi de organizaţiile de bază U.T.M. şi cu ajutorul organizaţiilor de partid au luat sub patronajul lor pînă-n prezent 62 hectare de pămînt ce va fi cultivat de ei cu furajele necesare vitelor.

Activiştii comitetului raional U.T.M. Teleajen au muncit de asemeni cu mult elan, astfel că utemiştii de aci, au răspuns cu multă căldură, luînd în patronaj suprafaţa de 46 hectare teren.

Astfel de exemple se pot da şi din alte raioane ca Buzău, Mizil şi altele.

Semnificativ este entuziasmul cu care au răspuns tinerii din comuna Vărbila, raionul Cricov, care într-o adunare generală a organizaţiei de bază U.T.M. au luat sub patronajul lor, suprafaţă de 2 hectare teren pe care să-l muncească cu forţe proprii. Conştienţi de sarcina lor, utemiştii din această organizaţie s-au angajat ca în primăvară să iasă primii cu plugurile şi vitele la arat şi la însămînţatul furajelor pe această suprafaţă. Exemplele utemiştilor Nicolae Gh. Nicolae, Stan B. Stelian, Dochiţa Elena şi alţii, sînt demne de urmat.

Exemple asemănătoare sînt şi în alte organizaţii din regiunea Ploieşti ca organizaţiile de bază U.T.M. din Aliceni, raionul Buzău, Valea Cucului, Plavia şi altele.

Tinerii din organizaţiile care au luat sub patronajul lor terenuri nelucrate, au avut ca primă preocupare curăţarea acestora de mărăcini, pietre şi alte resturi precum şi repararea uneltelor agricole cu care vor începe arăturile şi semănăturile, imediat după topirea zăpezii.

Dat fiind posibilităţile mari ale regiunii noastre, comitetele raionale U.T.M. au sarcina să mobilizeze tineretul, ca imediat după topirea zăpezii, să înceapă însămînţările acestor terenuri cu furaje. De asemeni, trebuie cerut sprijinul sfaturilor populare, pentru ca acestea să asigure seminţele necesare, şi al tehnicienilor agricoli din secţiile agricole raionale precum şi din S.M.T.-uri, în scopul obţinerii de cantităţi mari de furaje la hectar.

Toate organele U.T.M. din regiunea noastră, toţi utemiştii şi tinerii de la sate, vor munci mai bine pentru identificarea terenurilor nefolosite încă şi pentru cultivarea lor cu furaje.

Faptele dovedesc că tinerii din satele regiunii Ploieşti răspunzînd chemării tinerilor din Singureni vor aduce astfel o apreciabilă contribuţie, asigurînd o serioasă economie statului nostru democrat-popular.

Concursul tinerilor grădinari şi pomicultori

Comitetul Central al U.T.M. împreună cu Ministerul Agriculturii, Direcţia Pomiculturii şi Silviculturii şi Ministerul Invăţămîntului, au iniţiat organizarea „Concursului tinerilor grădinari şi pomicultori" pentru pionieri şi şcolari. Acest concurs se va desfăşura în fiecare an.

Pionierii şi şcolarii care iau parte la concurs vor desfăşura în afara orelor de curs o activitate practică pe teren, privind ramurile pomicolă şi legumicolă. Ei trebuie să strîngă omizile şi fructele uscate din livezile de pomi, să planteze pomi fructiferi, arbuşti fructiferi şi căpşuni, în grădinile şcolilor, internatelor, caselor de copii, pe marginea şoselelor, în grădinile G. A. S., şi G. A. C., a caselor de pionieri, în grădinile de pe lîngă casele de copii şi pe locuri virane. Pionierii şi şcolarii trebuie să planteze duzi pe uliţele satelor, de asemenea, ţinîndu-se seama de posibilităţile pe care le au, trebuie să amenajeze grădini de zarzavat pe suprafeţe mici în grădinile şcolilor şi cele de pe lîngă casa unde locuiesc etc.

Participanţii trebuie să desfăşoare o muncă susţinută pentru a întreţine culturile, să ude pomii, să văruiască tulpinele şi să sape în jurul lor; să ude legumele, să le prăşească, să le plivească etc. Toate aceste acţiuni vor fi îndeplinite de echipele supravegheate şi îndrumate de către tehnicienii locali.

Pentru a putea participa la concurs pionierii şi şcolarii trebuie să realizeze următoarele:

— Să adune omizile de pe 5 pomi roditori şi să planteze şi să îngrijească cel puţin 5 pomi sau 10 arbuşti de agriş şi coacăz, 25 arbuşti de zmeură, sau 400 fire de căpşuni, în grădina din jurul casei.

— Să strîngă şi să predea cîte 80 gr. seminţe din soiurile locale de măr, pe varietăţi şi 50 gr. seminţe de păr sălbatic, sau 100 gr. seminţe de măr sălbatic. De asemenea să strîngă şi să predea din următoarele cantităţi de sîmburi: 2 kg sîmburi de zarzăr (cais nealtoit) 5 kg. sîmburi de corcoduş, 500 gr. sîmburi de cireş sălbatic, 500 gr. sîmburi de vişin nealtoit, 500 gr. sîmburi de mahaleb.

— Să planteze şi să îngrijească minimum 5 specii din următoarele legume: pătlăgele roşii, pătlăgele vinete, ceapă, castraveţi, varză, fasole, morcovi, pătrunjel, gulii, dovleci, cartofi, spanac, mazăre, şi bame pe un teren de 5 m. p. (fiecare specie pe 1 m. p.).

— Cantităţile de seminţe şi sîmburi strînse vor fi trimise la secţia agricolă raională cu indicaţia „pentru colectivul de coordonare a concursului tinerilor grădinari şi pomicultori" de unde vor cere o dovadă scrisă de cantitatea predată.

Şcolile şi casele de copii (cu cca. 50 copii) care participă la concurs trebuie să realizeze următoarele:

— Să înfiinţeze livadă cu un număr de 70-100 pomi fructiferi pe care să-i îngrijească. Printre rîndurile de pomi să planteze fire de căpşuni, iar aleile din livadă să fie plantate cu agriş sau coacăz.

— Să strîngă şi să predea cîte 10 kg. sîmburi de corcoduş, sau zarzăr, cireş, mahaleb, vişin, precum şi 3,500 kg. seminţe de măr şi păr.

— Să depună o muncă intensă în grădina şcolii sau a casei de copii pentru cultivarea legumelor.

Acolo unde numărul copiilor este mai mare de 50, cantităţile prevăzute vor fi mărite în raport cu numărul copiilor sus amintit.

Cercurile tinerilor naturalişti (cu circa 25 membri) trebuie să aibă în grădinile şcolilor şi caselor de copii porţiuni model cu tot felul de legume şi pomi fructiferi.

Ei vor trebui să facă experienţe ca: iarovizări, polenizări, hibridări etc. pe care să le urmărească comunicînd comisiei raionale, de coordonare a concursului, rezultatele obţinute.

Participanţii din regiunile de cîmpie: Constanţa, Galaţi, Bucureşti, Craiova vor strînge în mod deosebit sîmburi de zarzăr, corcoduş, cireş amar, mahaleb, vişin şi mai puţin măr şi păr sălbatic.

Participanţii din regiunile Moldovei vor strînge în mod deosebit sîmburi de măr şi păr din regiune şi mai puţin măr sălbatic şi sîmburi din cele ce se găsesc la cîmpie.

Participanţii din regiunile Ardealului şi Banat vor strînge în mod deosebit seminţe de măr şi păr sălbatic.

Numeroşi cetăţeni ai Capitalei au primit loturi individuale pentru cultivarea de legume

Hotărîrea cu privire la extinderea şi îmbunătăţirea cultivării de cartofi, legume şi zarzavaturi, pe loturi individuale, a fost primită cu satisfacţie de oamenii muncii. In ultimele zile numeroşi muncitori şi funcţionari au cerut sfaturilor populare raionale să li se repartizeze loturi individuale pentru cultivarea de legume şi zarzavaturi.

In legătură cu măsurile luate de către sfaturile populare în această direcţie, un corespondent al ziarului nostru s-a adresat tovarăşului Chişcă Teodor, şeful serviciului agricol din secţiunea agricolă a Sfatului Popular al Capitalei, care ne-a declarat următoarele:

„Din constatările şi măsurătorile pe teren ale tehnicienilor, a reeşit că în cuprinsul perimetrului Capitalei se găsesc porţiuni şi locuri cultivabile pe o suprafaţă totală de 5721 parcele şi 485 ha.

Fondul de pămînt cultivabil, a trecut, în urma recentei Hotărîri a Consiliului de Miniştri şi a Partidului la dispoziţia oamenilor muncii ce doresc să cultive pe loturi individuale cartofi, zarzavaturi şi legume.

In acest scop, la secţiunile agricole ale sfaturilor populare raionale s-au primit numeroase adrese din partea comitetelor de întreprindere ale fabricilor şi instituţiilor din Capitală, prin care acestea solicită loturi cultivabile pentru salariaţii lor.

Astfel la secţiunea agricolă a sfatului popular al raionului Tudor Vladimirescu s-au primit cereri de la întreprinderile „Mătasea Populară", cooperativa „Sîrguinţa", „Ana Ipătescu" şi altele; în raionul „1 Mai" au fost repartizate loturi unităţilor „Sovromconstrucţii" nr. 1, Direcţiei Difuzării Filmelor, Ministerului Petrolului etc. Totodată, au fost date în folosinţă o serie de terenuri virane şi loturi de pămînt cultivatorilor care s-au prezentat individual. In raionul „Griviţa Roşie" de pildă se găseşte un teren de circa 5000 metri pătraţi care a fost repartizat muncitorilor şi funcţionarilor ce locuesc prin împrejurimi.

De asemenea s-au mai adresat sfaturilor populare pentru a li se repartiza loturi individuale de pămînt, tovarăşii, Vlăsceanu Elena de la spitalul nr. 5, Babot Maria, de la întreprinderea Gaz Metan — „Partizanul Roşu", Fota Ion de la uzinele Grozăveşti etc.

Sfaturile populare au luat măsuri în vederea aprovizionării din vreme a muncitorilor şi funcţionarilor ce au primit spre cultivare loturi de pămînt, cu seminţe legumicole prin magazinele întreprinderilor de seminţe.

De asemenea vor fi puse curînd în vînzare răsadurile ce se cultivă la ferma „Roşia".

Cînd măsurile pregătitoare vor lua sfîrşit, tehnicienii sfaturilor populare raionale vor pleca pe teren, pentru a arăta cultivatorilor ce trebuie să facă pentru a obţine recolte bogate de cartofi, zarzavaturi şi legume".

★

Invăţăminte de la consfătuire

Corespondentul nostru pentru regiunea Galaţi a avut o convorbire cu ţăranii muncitori cu gospodării individuale Nicolae N. Coteţ şi Ion N. Grigore din comuna Surdila-Greci.

„Mai întîi, tovarăşe, vreau să-ţi spun că şi noi am urmărit cu multă atenţie lucrările consfătuirii cu fruntaşii în cultura porumbului, cartofilor şi sfeclei de zahăr" spune tovarăşul Nicodae Coteţ. „Am urmărit fiindcă de... sîntem şi noi dornici să vedem, cum au muncit alţi ţărani care, la drept vorbind, ne-au întrecut, au ajuns fruntaşi pe ţară şi avem ce învăţa de la ei. Anul trecut şi eu am cules o recoltă mai mare decît oricare de aici din comună.

Eu, înainte vreme, munceam pămîntul aşa cum am apucat de la părinţi. Ştiam una şi bună „taia nu lucra pămîntul după sfaturi şi tot facea bucate".

Pe atunci, nu înţelegeam, măi nepoate! Dar în iarna lui 52 am ascultat cîteva conferinţe la căminul cultural; ne spunea tovarăşul agronom cum se alege sămînţa, cum se pregăteşte terenul, la ce adîncime se face arătura şi aşa pe rînd despre toate muncile. Atunci m-am hotărît şi eu să urmez sfaturile agronomului... dar nu singur, că uite, Ion este lîngă mine şi mă aude dacă mint; împreună ne-am hotărît, că sîntem vecini cu locurile. Şi ce s-o mai lungesc, anul trecut am lucrat pămîntul după aceste metode şi am cules 2.250 kg de porumb boabe la hectar. Intrebi care au fost metodele? Hai să-ţi spun: Am ales pentru sămînţă, aşa cum ne-a spus agronomul, numai ştiuleţi care aveau rîndurile de boabe drepte, bine prinse în ciocanul ştiuletelui. Locul unde am pus porumb a fost arat din toamnă. Dar în primăvară noi tot am mai făcut o arătură cu un plug cu două brăzdare, nu prea adîncă, aşa, cam de-o şchioapă, pentru a afîna pămîntul şi tot atunci am şi semănat, în rînduri drepte, ca să putem prăşi cu prăşitoarea. Apoi au început ploile. După ce au stat ploile pămîntul a prins o scoarţă pe deasupra. Şi iar ne-am adus aminte de agronom, cum ne spunea el că scoarţa asta, face să se piardă apa din pămînt şi de aceea am mers pe ogor şi am dat cu boroana ca să spargem scoarţa. Asta a făcut ca porumbul să crească mai uşor. Praşila dintîi am făcut-o cu prăşitoarea trasă de cai, dar la praşila doua... spune tu Ioane mai departe că mie mi-e greu!"

Şi tovarăşul Ion N. Grigore începe să povestească: „La praşila a doua... să vezi, aici am făcut noi o greşeală... Ne-am apucat să facem şi muşuroaie la porumb.

Dar acuma, vedem că am dat greş... Dacă ascultam tot ce ne-a spus agronomul, poate că scoteam o recoltă mai mare. Aşa-i, mai Nicolae?"

— „Păi da, aşa-i! Dar lasă, că anul ăsta nici n-o să începem munca pînă nu-l întrebăm pe tovarăşul agronom. Să vii la toamnă, tovarăşe corespondent, şi poate că ai să scrii şi despre noi la gazetă... dar să vii, să nu cumva să ne dai uitării, auzi?"

Sprijinul muncitorilor din uzine pentru pregătirile de primăvară

Muncitorii şi tehnicienii de la I.M.S. Roman sprijină puternic S.M.T.-urile în acţiunea de reparare şi revizuire a maşinilor necesare campaniei agricole de primăvară.

O echipă de 12 muncitori şi tehnicieni, de pildă, ajută pe mecanicii şi tractoriştii de la S.M.T. Adjud la repararea şi revizuirea parcului de maşini, o altă echipă de 4 muncitori sprijină munca de reparaţii la S.M.T. Jugani, regiunea Iaşi, iar alte echipe sprijină munca tractoriştilor şi mecanicilor din S.M.T.-urile Roman, Seculeni, Hălăuceşti şi altele.

La I.M.S. Roman se munceşte cu mult spor şi la realizarea pieselor de schimb pentru tractoare şi maşini agricole. S-au executat peste prevederile planului 40 de pistoane, 24 de segmenţi şi 36 de lagăre, precum şi un însemnat număr de supape pentru S.M.T.-Adjud, 25 de bucşe manivelă, 35 de flanşe, 40 de carcase, 7 pîrghii automate şi alte piese pentru S.M.T.-urile din regiunea Iaşi.

(Agerpres).

Insămînţări pe ogoarele regiunii Iaşi

Insămînţările au început şi pe ogoarele regiunii Iaşi. Ţăranii muncitori din satele şi comunele raionului Negreşti, ascultînd sfaturile primite de la tehnicieni şi fiind hotărîţi să obţină recolte bogate în acest an, au ieşit la însămînţat îndată după topirea zăpezii. Printre primii care au început însămînţatul în mustul zăpezii au fost ţăranii muncitori Teodor Pintilie, Vasile Cojocaru şi alţi ţărani muncitori din comuna Buhăeşti, iar în comuna Dumeşti, primii care au ieşit să însămînţeze au fost deputatul Gheorghe Ioniţă şi ţăranul muncitor Ion Filipciuc.

Muncind cu însufleţire pentru a nu pierde nici o zi din campania de primăvară, ţăranii muncitori din raionul Negreşti au însămînţat pînă seara o suprafaţă de 49 ha.

Au început însămînţatul şi ţăranii muncitori din comuna Gîrceni, raionul Vaslui. Ţăranul muncitor Ioan Popescu a arat, grăpat şi semănat cu orz suprafaţa de 1 ha., iar Ion Popa a însămînţat cu orz o suprafaţă de 60 de ari.

Şi în gospodăria agricolă de stat din comuna Broşteni, raionul Iaşi, unde tractoarele şi maşinile agricole au fost reparate şi revizuite înainte de vreme şi unde sămînţa a fost selecţionată la timp, au început arăturile de primăvară. In primele două zile au fost arate 11 ha. Brigada de tractorişti condusă de Vasile Pascaru, folosind din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor, a arat numai în cîteva ore 6 ha. La gospodăria agricolă de stat din comuna Dobrovăţ, raionul Codăeşti, tractoriştii, însufleţiţi de dorinţa de a termina campania agricolă de primăvară la timp, au început arăturile de primăvară. In numai două zile, ei au arat 16 ha.

(Agerpres)

Un an de la încetarea din viață a lui Clement Gottwald

La 14 martie 1954 oamenii muncii din Republica Cehoslovacă alături de întreaga omenire progresistă comemorează un an de la încetarea din viață a lui Clement Gottwald, președintele Partidului Comunist Cehoslovac și Președintele Republicii Cehoslovace, eminent militant al mișcării muncitorești internaționale, conducătorul iubit al poporului cehoslovac.

Clement Gottwald și-a consacrat întreaga sa viață, măreței cauze a clasei muncitoare. Născut la 23 noiembrie 1896 la Dedice dintr-o familie de țărani săraci el a început să muncească de la vîrsta de 12 ani. In anul 1912 Clement Gottwald a devenit membru al organizației tineretului social-democrat cehoslovac.

După victoria revoluției din Octombrie datorită avîntului mișcării muncitorești și sub directa influență a ideilor leniniste, se făurește în 1921 Partidul Comunist Cehoslovac. Clement Gottwald se află în primele rînduri ale luptei Partidului pentru eliberarea de sub jugul capitalist, împotriva fascismului și războiului, pentru o Cehoslovacie liberă și democrată. Pentru lupta sa neobosită în slujba clasei muncitoare, Clement Gottwald a fost ales în 1929 secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac. Sub conducerea lui, Partidul Comunist s-a consolidat din punct de vedere politic, ideologic și organizatoric și-a întărit tot mai mult legăturile cu masele muncitoare aflate în plină luptă pentru condiții mai omenești de viață și pentru drepturi democratice.

In perioada 1930—1940 cînd burghezia a trădat interesele naționale ale poporului și a creat condițiile prielnice pentru complotul de la München, care a avut drept rezultat cotropirea de către hitleriști a Cehoslovaciei, Partidul Comunist Cehoslovac a condus lupta antifascistă de eliberare a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii din Cehoslovacia.

In anii ilegalității comuniștii cehoslovaci au însuflețit prin actele lor de eroism întregul popor cehoslovac în lupta împotriva hitleriștilor. 25.000 de membri ai partidului au căzut în lupta înverșunată împotriva dușmanilor.

Adînc întipărite în amintirea poporului vor rămîne minunatele zile ale lunii mai 1945 cînd în Praga care își sărbătorea eliberarea de către Armatele Sovietice au răsunat cuvintele lui Clement Gottwald: **„Pe veci alături de Uniunea Sovietică".** Această chemare a lui Clement Gottwald care s-a făcut auzită atunci în piețele Pragăi scăldate în soare, a devenit steagul luptei poporului cehoslovac pentru viitorul său luminos.

Bucurîndu-se de încrederea maselor, Partidul Comunist Cehoslovac condus de Clement Gottwald a repurtat o victorie strălucită în alegerile din 1946 iar în februarie 1948 a zdrobit uneltirile reacțiunii interne și internaționale care căuta să readucă Cehoslovacia în lagărul întunericului și mizeriei capitaliste. Cehoslovacia a pornit cu fermitate pe drumul democrației populare și socialismului.

Prietenia cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară a dat roade. Sub conducerea Partidului Comunist, oamenii muncii din Cehoslovacia au pășit pe drumul construirii socialismului. Dînd dovadă de eroism în muncă ei au obținut mari succese în toate domeniile vieții economice și culturale ale țării. Sub conducerea lui Clement Gottwald, Partidul Comunist Cehoslovac a luptat cu hotărîre pentru continua îmbunătățire a condițiilor de viață ale celor ce muncesc, a luptat pentru făurirea unei vieți luminoase poporului muncitor. După moartea lui Clement Gottwald, partidul și guvernul au continuat cu neabătută hotărîre lupta pentru realizarea politicii de dezvoltare a economiei și de ridicare a nivelului de trai al poporului muncitor.

In 1953, la sfîrșitul primului plan cincinal, Cehoslovacia democrat-populară se prezintă cu un măreț bilanț de victorii. In comparație cu anul 1948, în 1953 producția industrială a crescut de două ori. Au fost construite numeroase uzine de mașini, de produse chimice. Construcțiile industriale au cunoscut cel mai mare avînt în Slovacia care s-a transformat într-o regiune industrial-agricolă înaintată. Satul cehoslovac a trecut prin mari transformări. An de an a crescut nivelul de trai al oamenilor muncii cehoslovaci. In fiecare an, guvernul Republici Cehoslavace alocă sume uriașe pentru nevoile sociale, sanitare și culturale ale poporului.

Ingrijindu-se neîncetat de ridicarea nivelului cultural, statul pune la dispoziția oamenilor muncii o vastă rețea de școli. Astăzi în R. Cehoslovacă există 32 de institute de învățămînt superior, urmate de peste 60.000 de studenți.

Inspiratorul și organizatorul acestor glorioase victorii este Partidul Comunist care conduce cu fermitate popoarele Cehoslovaciei pe drumul arătat de încercatul său conducător Clement Gottwald. Anul care a trecut de la moartea lui Clement Gottwald a fost un an de muncă și victorii însemnate ale Cehoslovaciei democrat-populare pe drumul socialismului.

Activitatea lui Clement Gottwald, neînfricat luptător pentru fericirea omenirii, unul din militanții de seamă ai mișcării muncitorești internaționale va constitui întotdeauna un exemplu mobilizator în lupta pentru pace între popoare, un exemplu de luptă neobosită sub steagul atotbiruitor al marxism-leninismului.

Tînărul inovator

Cînd tovarășul Fodor Alexandru a propus ca pe lista de candidați pentru alegerea noului comitet al organizației de bază U.T.M. de la fabrica de geamuri din Tîrnăveni, să fie trecut și numele utemistului Salmen Rihard, toți tinerii prezenți în sală au susținut această propunere.

Pe tovarășul Salmen Rihard îl cunosc tinerii din fabrica noastră încă din timpul cînd a făcut practică, fiind repartizat de școala medie tehnică profesională din Sighișoara. Incă de atunci a dat dovadă de seriozitate în muncă și de o bună pregătire profesională.

După practică a fost repartizat prin școală, tot la fabrica noastră. In urma sprijinului acordat de organizația de bază U.T.M., tovarășul Salmen, care era calificat ajustor-mecanic, a învățat a doua meserie — cea de frezor. Iar acum, ca frezor, el obține depășiri de normă de 30—40 la sută.

La atelierul de forme pentru butelii de sticlărie a luat ființă o brigadă de tineret. In fruntea ei, tinerii l-au ales pe Salmen. Și nu s-au înșelat. Condusă cu pricepere, brigada a obținut realizări de seamă în îndeplinirea sarcinilor de producție, devenind brigadă fruntașă pe raion. Tovarășul Salmen este un exemplu pentru tovarășii săi în ceea ce privește aplicarea de noi metode de muncă în scopul îmbunătățirii calității și măririi productivității muncii. Tînărul muncitor a făcut, pînă acum, trei propuneri de inovații, care au fost acceptate și aplicate. Astfel, el a adus o modificare cuțitului de strung, reușind să execute cu el trei operații. El realizează bolțuri pentru lanțul unei prese automate în numai 5 minute, în loc de 20 minute cît este planificat.

De asemeni a realizat un dispozitiv de protecție a plăcuțelor de aliaj dur widia, prelungind durata lor de funcționare de trei ori.

A treia inovație constă în construcția unui aparat de măsurat și trasat precis, în același timp, a formelor pentru sticle. Această operațiune este de cea mai mare importanță în industria sticlei, pentru că de precizia cu care se lucrează depinde în mod hotărîtor producția. Prin aparatul conceput de tovarășul Salmen se asigură cea mai mare precizie și se elimină patru operațiuni ce se făceau pînă acum, reușind să se reducă timpul la un sfert din cît era necesar mai înainte.

Luptînd pentru continua ridicare a productivității muncii, utemistul Salmen Rihard și întreaga brigadă pe care o conduce aduc o contribuție sporită la îndeplinirea și depășirea planului de producție al fabricii.

Corespondent
GH. DUȚESCU

LA INSTITUTUL DE FOLCLOR

La început, moș Abur Aman, se uită cu oarecare îndoială la aparatul curios în jurul căruia stăteau cei trei străini. Nu putea să-și închipuie și pace, cum de izbutesc oamenii aceștia să-i „prindă" glasul în cutia deasupra căreia sînt așezate atîtea rotițe și șuruburi. Dar mai apoi, moșul își înfrînse sfiala și cu glas tremurător începu să cînte „Balada despre viteazul Elvas și călutul său sur". Mai greu a fost cu femeile, pe care în cele din urmă tot le-au convins folcloriștii veniți de la București, tocmai aici, la Fîntîna Mare, un sat turcesc din stepa dobrogeană. Și în cele cîteva zile cît au stat în mijlocul locuitorilor turci, folcloriștii au cules cîntece și jocuri deosebit de interesante, pe care odată ajunși la București, le vor prelucra, îmbogățind astfel arhiva Institutului de folclor cu noi piese.

Alteori, echipe de specialiști ai Institutului urcă spre cine știe ce sătuc pierdut printre munți, ori străbat zeci și zeci de kilometri pentru a asculta într-o seară de iarnă un basm vechi, povestit cu mult farmec și colorit de vreun bătrîn.

Dacă astăzi, Institutul de folclor, institut de cercetare științifică de tip nou, are posibilitatea să culeagă de pe întreg cuprinsul țării atîtea mii și mii de lucrări privind folclorul muzical, literar sau coreografic, aceasta se datorește în primul rînd faptului că în regimul nostru democrat-popular, creația oamenilor muncii este prețuită și scoasă la iveală. Inainte vreme, situația era cu totul alta.

...Era în anii stăpînirii burghezo-moșierești... Cu multă greutate reușeau cei cîțiva folcloriști să adune unele cîntece și jocuri din popor. Ce le păsa boierilor și slugilor acestora de comoara creației poporului pe care o batjocoreau ori o denaturau pentru a trage foloase de pe urma ei? O mînă de oameni entuziaști s-au încumetat să treacă peste toate oprelіștele stăpînirii și să strîngă mănunchi tot ceea ce poporul nostru a creat cu fantezia, talentul și dragostea sa de viață și de patrie.

Să facem o scurtă întoarcere în trecut...

PAGINI DE HRONIC...

Incă din secolul XVII, în Transilvania sînt notate cîntece populare romînești, pe care cercetătorii de mai tîrziu le-au aflat în „Codex Victoris" și „Codex Caioni". Apoi, în secolul al XVIII-lea secretarul domnitorului Ipsilante, publică zece piese de folclor romînesc.

Pe măsură ce creația populară se dezvoltă, crește tot mai mult interesul pentru folclor. Așa se face că Anton Pann izbutește după mari greutăți întîmpinate să culeagă laolaltă cîntece și texte populare, pe care le adună într-o culegere de 220 de melodii.

Cînd în cea de a doua jumătate a secolului al XIX-lea poporul își afirmă tot mai mult setea de dreptate și libertate, cînd valul revoluționar începe să cuprindă masele de asupriți, folclorul oglindește în toată măreția lui aceste vremuri de luptă. Primul volum compact de poezii populare, care apare în 1852, este datorit poetului Vasile Alecsandri.

Un fapt care are o importanță deosebită este apariția celor 9 caiete publicate de Alexandru Berdescu, caiete care cuprind 41 de melodii populare.

Cel care pune însă bazele cercetării științifice în domeniul creației populare este compozitorul D. G. Kiriac, care străbate prin multe regiuni ale țării, pe cheltuială proprie, pentru a înregistra pe fonograf, tot ceea ce i se pare lui mai reprezentativ în folclor.

Istoriografii burghezi, ocoleau vădit intenționat meritul deosebit pe care l-a avut compozitorul maghiar Bela Bartok la îmbogățirea folclorului nostru muzical. Prin culegerile făcute cu grele sacrificii în Bihor, Maramureș și Hunedoara, cît și prin studiile sale din care se desprinde dragostea și admirația pentru poporul nostru, Bartok și-a înscris numele printre străluciții înaintași în domeniul folclorului. Incepînd dela 1910, Tiberiu Brediceanu, Alexandru Voevidca, Sabin Drăgoi și alții, desfășoară o activitate bogată și creatoare pentru a scoate la lumină moștenirea valoroasă a creației populare.

Cu mijloace rudimentare, lipsiți de sprijinul statului ce se afla în mîinile burghezo-moșierimii, toți acești cercetători în domeniul folclorului au avut de întîmpinat greutăți și lipsuri mari. Cu toate acestea, ei n-au dat înapoi, ci au căutat să-și aducă aportul la îmbogățirea tezaurului culturii noastre naționale...

DE PE CREȘTE DE MUNȚI, PE MALUL MĂRII...

La Institutul de folclor din București, vin deseori delegații din străinătate. Atunci în studioul încăpător, răsună buciumul moților ori doina Maramureșului, cîntecele vechi de haiducie ori sîrbele săltărețe din Gorj.

Scriitorul care vrea să asculte frumusețea limbii noastre ori imaginile pline de pitoresc izvorîte din talentul poporului, stă în fața magnetofonului sau a plăcii de patefon pe care este înregistrat basmul despre „Făt-frumos și zmeii din pădure", ori cine știe ce altă veche poveste.

Iar compozitorii, migălesc cu drag la cîntecele atît de minunate ale iobagilor din trecut, ori ale oamenilor slobozi de astăzi, găsind motive de inspirație pentru operele lor.

Institutul de folclor dă un prețios ajutor celor care se preocupă de problema creației populare. Numai colecția de muzică populară, de pildă, conține peste 60.000 melodii romînești și ale minorităților naționale, fiind una dintre cele mai mari din lume.

Nu există piedică în calea specialiștilor Institutului, cînd e vorba de culegerea materialului de pe teren. Datorită muncii pline de avînt a acestor specialiști a fost posibilă cuprinderea tuturor regiunilor țării, uneori în condițiuni deosebit de grele.

Se spunea în trecut că în regiunea Iași, de pildă, nu existau dansuri populare, ca o trăsătură specifică populației de regiune. Prin munca unei echipe de coreografi, în comuna Ceplenița, s-a dovedit netemeinicia acestei afirmații fiind descoperite dansuri populare deosebit de frumoase.

De asemeni, nu odată, s-a pus întrebarea dacă muzica lăutărească este o muzică populară. Prin cercetările făcute în regiunea București s-a dovedit în mod științific că ea este o creație a poporului.

Spuneam mai înainte că specialiștii institutului, valorifică folclorul din toate regiunile țării. Așa este de pildă și acțiunea dusă la Craiova, Calafat, Băilești, unde s-a urmărit evoluția vechilor cîntece epice, eroice, haiducești, sau culegerea de folclor de la Pădurel, Hunedoara, din Valea Jiului, de la Covăsînți-Arad.

TALENTE DIN POPOR...

In comuna Bătrîni din raionul Teleajen a poposit într-o bună zi o echipă de folcloriști. Unii dintre localnici s-au produs în fața microfonului cu strigături și hore, alții cu cîntece și povești. Apoi a venit o tînără, tare sfioasă la început, care în cele din urmă a întrebat dacă ar putea să cînte și ea din frunză. Și a cîntat Florica Muzgoi, cu toată inima, așa cum făcea în clipele de veselie ori de tristețe, cînd se ducea la lucru. Specialiștii au întrezărit în tînăra țărancă un adevărat talent. Ea a fost adusă la București, a fost ajutată iar la al II-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, care a avut loc la Budapesta, a fost premiată.

Uneori, cînd în vreunul din satele țării este descoperit un element talentat, sfatul popular îl trimite la București la Institutul de folclor. Așa s-a întîmplat, de pildă, cu Elena Constantinescu din comuna Comant. Numele ei este cunoscut astăzi în întreaga țară, de la posturile noastre de radio. Elena Constantinescu, țărancă muncitoare, care a suferit în trecut umilința și exploatarea, este elevă acum la Școala medie de muzică.

Pentru a valorifica minunatul nostru folclor, institutul a luat inițiativa editării unor lucrări care să cuprindă culegeri de cîntece, de jocuri sau de poezii populare. Incă anul acesta vor apare „Cîntece vechi despre voinici", o antologie de doine și cîntece, o antologie din folclorul ceangăilor, un volum de cîntece de viață nouă prelucrate pentru cor de cei mai de seamă compozitori ai noștri, un volum de cîntece populare pentru voce și pian, un volum de dansuri populare, o metodă de cobză și una de țambal, cîntecele populare culese acum mai bine de un veac de primul folclorist muzical romîn Anton Pann, și altele.

CÎNTECE DE VIAȚA NOUĂ

Cît de minunat se desprind din cîntecele și jocurile poporului nostru, viața nouă care a înflorit pe cuprinsul patriei dragi. Slăvind munca pașnică creatoare, bucuria de a trăi în libertate, oamenii muncii din Republica Populară Romînă dau frîu liber sentimentelor lor, făurind poezii, cîntece și jocuri inspirate din frumusețea zilelor de astăzi.

Țărăncile muncitoare Bizau Palaga și Hotico Maria din comuna Ieud raionul Vișeu își exprimă astfel bucuria de a munci în gospodăria colectivă:

„Fîricel de iarbă vie
Dragu-mi-n gospodărie
Floricică de pe coastă
Că muncim pă seama noastră..."

Tot despre munca pașnică pentru înflorirea patriei, glăsuiesc și aceste versuri ale țăranului muncitor Marin Ivașcu din comuna Petrova:

„Să muncim cu mic cu mare
Pentru pace-ntre popoare
Să trăiască scumpa țară
Republica Populară".

Numeroase sînt creațiile populare care cinstesc partidul nostru drag, cîrmaci înțelept care ne conduce spre zorii luminoși ai socialismului. Iată cît de frumos se exprimă țăranca muncitoare Tita Sfetcu din comuna Vîrtoapele:

„Cîmp și luncă și grădină
Din Republica Romînă
Toate cîntă și slăvesc
Partidul Muncitoresc".

De asemeni, poporul nostru muncitor cinstește și prin cîntece și poezii pe cei care ne-au eliberat de sub jugul fascismului, mulțumind din inimă marei Uniuni Sovietice. Semnificative în această privință sînt următoarele versuri ale țărăncii muncitoare Juga Anastasia din comuna Săliștea de Sus:

„Vecinii din răsărit
In ajutor ne-au venit
Jugul din gît ni l-au luat
Și libertate ne-au dat".

Dar harnicii constructori ai socialismului nu uită și nici nu pot uita vreodată cît de grea a fost viața sub crunta exploatare a burgheziei și moșierimii. Vremurile acelea au apus însă pentru totdeauna. Sub soarele regimului de democrație populară, ei se bucură astăzi din plin de toate drepturile și libertățile.

Alături de cei vîrstnici, tineretul patriei noastre muncește cu dragoste și entuziasm pentru viitorul său fericit.

In multe din poeziile populare sau în cîntec, tineretul își exprimă bucuria de a face stagiul militar în armata populară, care străjuiește munca plină de avînt a poporului muncitor, străjuiește pacea.

Iată cum se exprimă tînărul Magdan Popovici din Săcel:

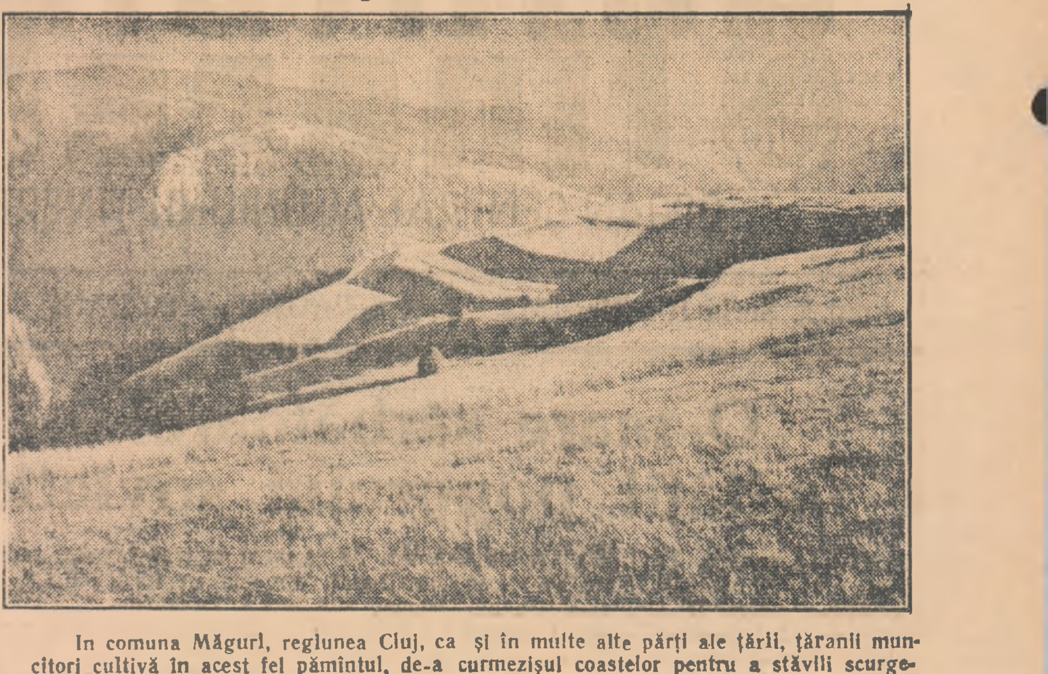
„Sună lumea sună
Ieși mîndruță-n prag
Spune-mi cale bună
Că mă duc sub steag.

Culegînd și valorificînd toate aceste creații populare, Institutul de folclor îndeplinește o operă de seamă, aceea de a contribui la desăvîrșirea revoluției culturale din țara noastră, de a așeza la loc de cinste bogăția de neprețuit a folclorului nostru.

ION MĂRGINEANU

Să reținem în pămînt apa provenită din topirea zăpezii

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, atrage atenția asupra importanței ce o prezintă păstrarea în pămînt a unei cantități cît mai mari din apa rezultată din topirea zăpezilor. Publicăm mai jos sfaturile unor specialiști asupra măsurilor ce trebuiesc luate pentru păstrarea apei în scopul măririi recoltelor.

In comuna Măguri, regiunea Cluj, ca și în multe alte părți ale țării, țăranii muncitori cultivă în acest fel pămîntul, de-a curmezișul coastelor pentru a stăvili scurgerea apelor.

Păstrarea apei în pămînt ajută la sporirea recoltelor

In viața plantelor lumina, căldura, apa și substanțele hrănitoare, sînt factori care joacă un rol hotărîtor. Dintre aceștia, să vedem ce importanță are apa.

Plantele au nevoie de foarte multă apă. Experiențele făcute de oamenii de știință au dovedit că un singur fir de ovăz a consumat, de la răsărire pînă la coacere, 0,8-1 kg. apă, ceea ce înseamnă aproximativ 40 vagoane apă la un hectar.

De ce plantele au nevoie de atît de multă apă? Substanțele hrănitoare care sînt în pămînt, pot fi luate de plante numai dacă sînt dizolvate în foarte multă apă (o parte hrană la o mie părți apă). Din acest amestec apos (numit în știință soluție, așa cum e de pildă apa cu sare) care trece prin plante, substanțele hrănitoare sînt reținute iar apa este dată afară prin transpirație.

Oare apa care cade în timpul anului din ploi și zăpezi, ar fi destulă pentru ca plantele cultivate să dea recolte îmbelșugate? Da, ar fi destulă, ba ar prisosi chiar, dacă ar intra în întregime în pămînt și ar rămîne acolo, formînd o provizie din care plantele ar consuma după nevoile lor. Dar în țara noastră există multe regiuni unde cea mai mare cantitate de apă cade iarna și primăvara; dacă nu se iau măsuri de reținere și păstrare, cam o treime se scurge la suprafață, iar altă treime se evaporă, deci rămîne în pămînt pentru plante, abia o treime.

Iată de ce trebuie să luăm măsuri de reținere și păstrare a apei în pămînt.

Pentru a reține o cantitate cît mai mare de apă, pămîntul trebuie să aibă o structură bună, adică să se prezinte sub forma unor grăunciori de mărimea bobului de mazăre. Aceasta se face prin aplicarea asolamentului cu ierburi, prin arături adînci, prin folosirea în largă măsură a îngrășămintelor de tot felul. Iar pentru a împiedica pierderea apei, trebuie distruse în primul rînd buruienile, care consumă foarte multă apă (un fir de pălămidă consumă de trei ori mai mult decît un fir de grîu). In al doilea rînd trebuie spartă scoarța care se formează la suprafața pămîntului fiindcă datorită ei se evaporă foarte multă apă din sol. De aceea primăvara se grăpează atît semănăturile cît și arăturile de toamnă. De cîte ori cad ploi, scoarța trebuie spartă, căci se formează din nou.

De asemenea prașilele la plantele prășitoare trebuie făcute la timp, atît pentru a distruge buruienile cît și pentru a sparge scoarța.

Trebuie părăsit obiceiul dăunător de a mușuroi porumbul, căci prin mușuroire se evaporă mult mai multă apă decît dacă terenul ar fi lăsat neted.

In această primăvară trebuie aplicate, așa cum arată Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, toate măsurile pentru a păstra în pămînt apa provenită din topirea zăpezilor. Astfel pe ogoarele patriei noastre, culturile agricole vor crește bine și vor da rod îmbelșugat.

Ing. V. CONESCU

Să sporim rodnicia ogoarelor

Cantitatea de recoltă ce se poate obține de pe un teren este în strînsă legătură în primul rînd cu rodnicia solului. Agricultorul știe din practică că nu toate solurile sînt la fel de roditoare. Pămînturile la care stratul de la suprafață negricios la culoare, este gros, sînt cele mai bune. Printr-o agricultură nechibzuită aceste pămînturi roditoare pot să dea recolte mici, deși omul depune aceeași muncă.

S-a observat însă că cel mai repede își pierd puterea de a produce recolte, pămînturile din regiunile de coline și dealuri — așezate în pantă (coaste).

Primăvara, la topirea bruscă a zăpezilor cît și în timpul ploilor torențiale ce cad la începutul verii pe terenurile în pantă, apa începe să se scurgă la vale. Această apă se scurge în fișioare mici care se unesc formînd șuvoaie din ce în ce mai mari iar mai la vale adevărate pîrîiașe. Cînd apa provenită din ploi sau topirea zăpezilor este în cantitate mare, toată coasta e cuprinsă de șuvoaie și pîrîiașe. Insă apa ce se scurge transportă cu ea părticele mai mici sau mai mari de pămînt pe care le lasă în vale și terenul rămîne brăzdat de mici șănțulețe care se pot nivela prin prașile sau arături.

In acest fel, an de an, stratul de la suprafață — cel mai rodnic — se subțiază. Pe pante mai mari, în 20-30 ani, stratul de la suprafață poate fi ros în întregime și apar la suprafață straturile mai adînci ale pămîntului care sînt mai puțin rodnice.

Dar de multe ori distrugerea solului de pe coaste prin scurgerea apei nu se rezumă numai la spălarea stratului productiv.

Principala cauză care face ca solurile de pe pantă să fie distruse de apă este faptul că aceste soluri se cultivă la fel ca și cele din cîmpie, fără să se aplice vreo măsură împotriva scurgerilor.

Aratul și semănatul din deal în vale, așa cum se obișnuiește încă în multe părți ale țării, formează o serie de șănțulețe între brazde, prin care apa se scurge cu repeziciune luînd cu ea și părticele de pămînt.

Dacă nu se ia nici o măsură de domolire a scurgerii apelor solul își pierde an de an rodnicia sa. Din experiențele făcute pînă în prezent s-a dovedit că solurile roase produc în aceleași condițiuni de 2-3 ori mai puțin decît solurile normale.

Iată de ce:

Solurile roase conțin mai puține materii hrănitoare necesare creșterii și dezvoltării plantelor; apoi ele suferă de lipsă de umezeală în perioadele cînd plantele au cea mai mare nevoie. Lipsa de umezeală se datorește faptului că apele s-au scurs în văl în loc să se infiltreze în pămînt. Pe de altă parte, apa provenită din ploile cu caracter torențial se scurge la suprafața solului fără a putea fi valorificată de plante.

Dacă arăturile și semănatul nu se fac din deal în vale ci de-a latul coastelor, urmele lăsate de plug și de semănătoare și chiar rîndurile de plante după răsărire vor deveni o piedică împotriva apei ce se scurge.

Prin aceste măsuri simple pe care le poate executa orice țăran muncitor, apa, în loc să se piardă și să distrugă solul, se infiltrează în pămînt ajutînd la dezvoltarea plantelor și sporind în acest fel producția la hectar.

Roaderea solului de către apă mai poate fi însă oprită și printr-o altă serie de măsuri ce se execută pe terenurile de pămînt în pantă. Cele mai simple lucrări de acest gen sînt valurile de pămînt. Ele se execută cu tractoarele și cu mașini speciale. Țăranii muncitori pot executa aceste valuri de pămînt și cu plugul obișnuit și anume prin arătură la cormană făcută tot de-a latul coastelor.

Cînd apa a început însă să sape șanțuri sau ogașe, lupta devine mai grea. Agricultorul trebuie să ia măsuri speciale pentru a împiedica adîncirea acestora; în primul rînd trebuie ca apa să nu mai circule prin ele. Pentru aceasta se fac niște șanțuri menite să schimbe direcția firului de apă către locuri unde nu există pericol de roadere (în special terenuri bine înțelenite). Aceste șanțuri nu vor fi făcute în niciun caz din deal în vale, ci se vor săpa tot de-a latul coastei, cu o mică înclinație. O altă măsură este astuparea ogașelor cu diferite materiale locale (paie, crengi, coarde de viță) astfel frînîndu-se iuțeala de scurgere a apei. Cînd aceste ogașe nu sînt prea mari pot fi astupate și nivelate cu sapa sau cu plugul.

Printr-o agricultură rațională, folosind o serie de mijloace care sînt la îndemîna tuturor oamenilor muncii din agricultură, pămîntul își păstrează rodnicia lui, ba mai mult, și-o poate chiar mări.

Ing. VALERIU PROTOPOPESCU

Măsuri practice pentru reținerea apei provenite din topirea zăpezilor

Se știe că plantele cultivate, pentru a da recolte mari, consumă o cantitate enormă de apă. Așa de exemplu pentru a se obține o recoltă de 3.000 kg. boabe la hectar se consumă 60—180 vagoane apă, iar pentru obținerea aceleiași recolte de paie, frunze, rădăcini, este nevoie de o cantitate de 2—3 ori mai mare.

Anul acesta, în unele regiuni toamna a fost foarte secetoasă, în schimb în cursul iernii a căzut multă zăpadă. Pentru obținerea de recolte sporite este foarte important ritmul în care se topește această zăpadă și în ce măsură apa rezultată din topirea ei intră în pămînt sau se scurge la vale distrugînd pămîntul și inundînd alte culturi.

Uneori, cînd trebuie să semănăm foarte de timpuriu, avem interesul de a grăbi topirea zăpezii. Alteori, spre exemplu, cînd vrem să întîrziem începutul vegetației la pomii fructiferi pentru a nu fi surprinși de brumă cînd sînt înfloriți, trebuie să întîrziem topitul zăpezii. Primăvara se întîmplă ca topirea zăpezii să se facă înainte de dezghețul solului și în acest caz apa nu se poate infiltra în sol, ci curge la vale. De asemenea în zilele călduroase de primăvară zăpada se topește atît de repede, încît apa nu are timp să se infiltreze în sol.

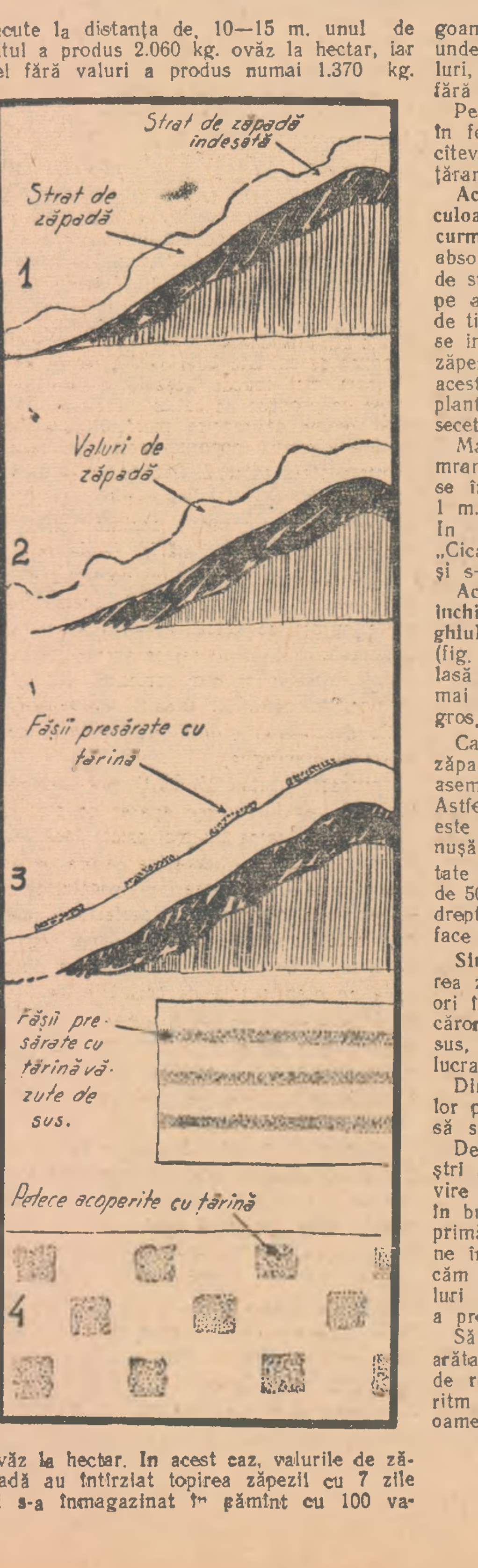
In toate aceste cazuri omul trebuie să intervină conducînd în așa fel topirea zăpezii, încît să-și atingă țelul propus: înmagazinarea în sol a apei rezultate din topirea zăpezii pentru a obține recolte cît mai mari.

Metodele folosite pentru încetinirea topirii zăpezii sînt numeroase. Iată cîteva din ele, pe care le poate aplica orice țăran muncitor.

Indesarea zăpezii în fâșii așezate de-a curmezișul coastei. (fig. 1). Pe fâșiile îndesate, zăpada se topește mai încet și apa este suptă mai bine de sol. După o fâșie cu zăpadă îndesată urmează una cu zăpadă neîndesată avînd lățimea de 10 metri ș.a.m.d. Pentru îndesarea zăpezii se pot folosi tăvălugi cu diametrul de 40 cm. compuși din trei corpuri, late fiecare de 70 cm. In lipsa acestora se pot folosi și alte feluri de tăvălugi, ori sănii cu tălpile mai apropiate în față și mai depărtate în spate pentru ca urma lăsată de sanie să fie mai lată.

Construirea de valuri de zăpadă de-a curmezișul pantei (fig. 2). In acest caz, valurile construite se îndeasă cu lopețile. In U.R.S.S. sînt pluguri de zăpadă speciale, „Raidger", care au și dispozitive de îndesat zăpada. Ele măresc mult productivitatea muncii. Zăpada din valuri se topește mai încet și împiedică scurgerea la vale a apei, silind-o să se infiltreze în sol. Valurile încep a se face de la vîrful dealului pentru ca în cazul unei topiri repezi, ele să nu fie distruse de apa care se scurge cum s-ar întîmpla dacă s-ar începe din vale. Distanța între un val și altul este de 10—30 m., mai mare în vîrful dealului și mai mică spre vale.

In colhozul „Rodina Radișeva" din raionul Cuznețk, terenul cu valuri de zăpadă făcute la distanța de, 10—15 m. unul de altul a produs 2.060 kg. ovăz la hectar, iar cel fără valuri a produs numai 1.370 kg. ovăz la hectar. In acest caz, valurile de zăpadă au întîrziat topirea zăpezii cu 7 zile și s-a înmagazinat în pămînt cu 100 vagoane apă mai mult la hectar decît acolo unde n-au fost valuri. Pe terenul fără valuri, 85 la sută din apă s-a scurs la vale fără nici un folos.

Pentru a grăbi topitul zăpezii și a grăbi în felul acesta dezghețul solului, arătăm cîteva mijloace pe care le poate folosi orice țăran muncitor.

Acoperirea zăpezii cu diferite materii de culoare închisă împrăștiate în fâșii de-a curmezișul pantei (fig. 3). Aceste materii absorb mai intens razele soarelui, zăpada de sub fâșii se topește mai repede și astfel pe aceste porțiuni solul se dezgheață mai de timpuriu. In aceste fâșii de sol dezghețat se infiltrează apa care rezultă din topirea zăpezii de pe fâșiile neacoperite. In felul acesta sporește rezerva de apă din pămînt, plantele suportă mai ușor perioadele de secetă și dau recolte mai mari.

Materiile folosite pot fi: țărîna, cenușa, mranița, funinginea, turba. Fâșiile pe care se împrăștie aceste materiale sînt late de 1 m. și depărtate la 7—15 m. una de alta. In felul acesta s-a procedat în colhozul „Cicalov", raionul Cuznețk, regiunea Penza și s-au obținut rezultate foarte bune.

Acoperirea zăpezii cu materii de culoare închisă, pe petece izolate de formă dreptunghiulară așezate pe teren în formă de șah (fig. 4). Distanța între aceste petece se lasă mai mare cînd stratul de zăpadă e mai subțire și mai mică atunci cînd e mai gros.

Cantitatea de material cu care se acoperă zăpada și mărimea petecelor variază de asemenea cu grosimea stratului de zăpadă. Astfel la o grosime a zăpezii de 20—25 cm. este nevoie de un pumn de pămînt sau cenușă pentru un dreptunghi mare de o jumătate metru pătrat; la un strat de zăpadă gros de 50 cm, se pun 3—4 pumni de material pe dreptunghiuri de 1,5—2 m.p. Un om poate face 15—30 hectare pe zi.

Simpla dezvelire a pămîntului (înlăturarea zăpezii) în fâșii de-a curmezișul pantei ori în petece așezate în formă de șah, a căror mărime și așezare sînt la fel ca mai sus, a dat aceleași rezultate. In acest caz lucrarea se face cînd începe topirea zăpezii.

Dirijarea topirii zăpezii și a reținerii apelor provenite din topirea acesteia, ne ajută să sporim mult recolta plantelor cultivate.

De aceea, Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole din primăvara anului 1954, arată că trebuie să ne îngrijim de această măsură și să aplicăm de-a curmezișul pantei terenului valuri de zăpadă bătută sau bălegar pentru a preîntîmpina scurgerea apei.

Să ne străduim să aplicăm și mijloacele arătate pentru a ajuta astfel la obținerea de recolte sporite și a îmbunătăți într-un ritm și mai rapid condițiunile de viață ale oamenilor muncii din patria noastră.

Dr. I. LUNGU
de la Institutul de Cercetări Agronomice al R.P.R.

Cuvîntarea tovarășului G. M. MALENKOV

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Leningrad din Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — In atmosfera unui mare avînt patriotic la 12 martie a avut loc la Casa Sindicatelor adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Leningrad din Moscova, consacrată alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In sala coloanelor au venit reprezentanți ai clasei muncitoare și ai intelectualității muncitoare, comuniști și oameni fără partid. Ridicîndu-se în picioare, ei au salutat cu aplauze furtunoase, care n-au contenit multă vreme, apariția în prezidiu a președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Gheorghi Maximilianovici Malenkov, candidatul lor pentru locul de deputat.

Primul a luat cuvîntul muncitorul Borisov de la o uzină constructoare de mașini, care lucrează în aceeași întreprindere de peste 30 de ani. In cuvîntarea sa el a zugrăvit pe baza exemplului uzinei sale dragi un tablou sugestiv al transformărilor sociale înfăptuite în Țara Sovietică sub conducerea Partidului Comunist.

Despre înflorirea învățămîntului public în U.R.S.S. a vorbit institutoarea Panova.

Cunoscutul zidar, Olșanov, laureat al Premiului Stalin, a vorbit cu mîndrie despre meseria sa, despre faptul că Statul Sovietic asigură posibilitatea traducerii în viață a unui vast program de construcții de locuințe și instituții culturale și de folos obștesc. Partidul Comunist și Guvernul Sovietic, — a spus Olșanov, — au o încredere profundă în forțele creatoare ale oamenilor muncii, se bizuie întotdeauna pe popor. In Ziua alegerilor, oamenii sovietici vor vota pentru președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. G. M. Malenkov, candidat al blocului comuniștilor și al celor fără partid.

A luat apoi cuvîntul Zaharova, doctor în științe medicale. Ea a vorbit despre uriașa înălțime la care este ridicată în U.R.S.S. știința care slujește interesele poporului.

Vorbitoarea și-a exprimat convingerea că alegătorii vor vota în unanimitate pentru Gheorghi Maximilianovici Malenkov.

S-a dat apoi cuvîntul lui G. M. Malenkov. Asistența a ovaționat călduros apariția la tribună a șefului Guvernului Sovietic.

Tovarăși, îngăduiți-mi să vă mulțumesc din inimă vouă, și prin voi tuturor alegătorilor din circumscripția electorală Leningrad, pentru marea cinste și încredere pe care mi le-ați acordat, desemnîndu-mă candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. (Aplauze prelungite). Vă asigur că și de acum înainte voi sluji cu cinste și devotament cauza gloriosului nostru Partid Comunist, marele nostru popor, că îmi voi consacra toate forțele Patriei Socialiste. (Aplauze prelungite).

Alegerile pentru organul suprem al puterii constituie în statul nostru democrat un eveniment de importanță primordială. Poporul sovietic, stăpîn al țării sale, pregătindu-se în vederea apropiatelor alegeri, privește drumul parcurs în cei patru ani care ne despart de alegerile precedente pentru Sovietul Suprem.

Economia sovietică pășește ferm pe calea unui avînt neîncetat. In perioada 1949—1953, venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 62%, iar în 1953 a depășit de peste două ori nivelul antebelic.

In acești ani, industria noastră a făcut un salt rapid în dezvoltarea ei; s-au construit 2.500 de întreprinderi industriale; mijloacele fixe ale industriei au crescut cu mai mult de odată și jumătate; producția industriei a crescut de 1,8 ori. Pentru a aprecia aceste succese este îndeajuns să spun că numai sporul producției industriale din acești ani depășește considerabil întreaga producție industrială din 1940. (Aplauze).

Timp de mulți ani, partidul nostru, sub conducerea marelui continuator al operei lui Lenin, tovarășul Stalin, a dus cu dîrzenie și consecvență politica de industrializare a țării. Rezultatele acestei politici sînt îndeobște cunoscute. Țara noastră dispune actualmente de o puternică industrie grea pe care o vom dezvolta neîncetat și de acum înainte, ca baza care asigură creșterea și dezvoltarea necontenită a întregii economii naționale, ca reazim de nădejde al apărării țării. (Aplauze).

Acum însă, folosindu-se de roadele și rezultatele industrializării, partidul nostru și-a propus sarcina de a obține în 2—3 ani un avînt considerabil al producției bunurilor de consum popular.

In ceea ce privește industria ușoară putem vorbi acum de unele prime rezultate. Astfel, în cel de al doilea semestru al anului 1953, ca urmare a măsurilor luate, producția mărfurilor de consum popular a crescut cu peste 30 miliarde de ruble față de primul semestru. Anul acesta trebuie să obținem volumul producției de mărfuri de larg consum prevăzut de cel de al 5-lea plan cincinal pentru 1955. Aceasta înseamnă că în ceea ce privește producția bunurilor de consum popular, cel de al 5-lea cincinal va fi îndeplinit în patru ani. (Aplauze furtunoase).

Este absolut evident că pentru sporirea producției bunurilor de consum popular are o însemnătate deosebit de mare continua dezvoltare rapidă a agriculturii. Se știe că partidul și guvernul au elaborat și aplică un larg program de măsuri pentru lichidarea delăsării și rămînerii în urmă a unei serii de ramuri importante ale agriculturii. Au fost luate măsuri pentru asigurarea dezvoltării continue a creșterii animalelor, a sporirii producției de cartofi, legume și zarzavaturi și pentru sporirea continuă a producției de cereale, pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. Se aplică măsuri importante pentru încurajarea materială a colhozurilor și colhoznicilor în producția agricolă.

Sarcina de a dezvolta considerabil agricultura, de a crea în țară o îndestulare, iar apoi o abundență a tuturor produselor alimentare pentru popor și al tuturor felurilor de materii prime pentru industria ușoară, este o cauză a întregului popor. Toate organizațiile noastre de partid, sovietice, sindicale și comsomoliste, industria și transportul nostru, toate întreprinderile și instituțiile științifice trebuie să manifeste zi de zi o grijă activă pentru înflorirea tuturor ramurilor agriculturii, să ajute colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile în lupta lor pentru sporirea producției agricole. Nu încape îndoială că, înconjurați de atenția și grija generală, colhozurile și sovhozurile noastre, colhoznicii, lucrătorii din S.M.T.-uri și sovhozuri își vor îndeplini cu cinste obligația față de țară. (Aplauze).

Pe baza creșterii întregii economii naționale a țării, a creșterii venitului național, au fost obținute succese însemnate în ceea ce privește ridicarea continuă a nivelului material și cultural al vieții poporului sovietic. In cei patru ani care au trecut, salariul real al muncitorilor și funcționarilor a crescut, veniturile colhoznicilor au sporit. Suma totală a veniturilor muncitorilor și funcționarilor și a veniturilor colhoznicilor, ținînd seama de reducerea prețurilor de stat cu amănuntul, a crescut în patru ani cu 60%.

Creșterea bunăstării materiale a poporului nostru a necesitat dezvoltarea mai departe a comerțului sovietic. In 1954, prin rețeaua comerțului de stat și cooperatist vor fi vîndute populației de peste două ori mai multe mărfuri decît în 1940. In ceea ce privește circulația mărfurilor, ca și producția mărfurilor de consum popular, cel de al 5-lea cincinal va fi îndeplinit în patru ani. (Aplauze furtunoase).

Alocările pentru construcții de școli, spitale și așezăminte pentru copii, cresc. In ultimii ani s-a desfășurat o largă construcție de locuințe, dar deocamdată nevoia de locuințe este încă foarte mare. Vom intensifica construcția de spitale, școli, vom dezvolta prin toate mijloacele construcția de locuințe.

Oamenii sovietici încearcă un sentiment de legitimă mîndrie pentru succesele obținute și sînt fermi convinși că țara noastră va obține un nou avînt, și mai puternic, al economiei. (Aplauze).

Trebuie să recunoaștem însă că în munca noastră practică dăinuie încă multe lipsuri și uneori o rămînere în urmă și o delăsare care împiedică mersul înainte. Lichidarea lipsurilor depinde de noi înșine, de conducători, de oamenii sovietici. Noi am scos și vom scoate la iveală aceste lipsuri fără a da atenție faptului că autocritica noastră îi face să se bucure pentru cîtva timp pe răuvoitorii și dușmanii din străinătate. Vom lupta cu hotărîre pentru învingerea cît mai rapidă a rămînerii în urmă și a delăsării în toate sectoarele construcției noastre socialiste, unde acestea se manifestă. Problema este ca, înlăturînd lipsurile, biruind rămînerea în urmă și delăsarea, să asigurăm creșterea și perfecționarea neîncetată a producției socialiste, baza întăririi puterii Patriei noastre, a ridicării bunăstării materiale a poporului, a dezvoltării științei și culturii în țara noastră.

Noi toți, oamenii sovietici, întregul nostru popor, trebuie să ne dăm bine seama că condiția principală, hotărîtoare, a avîntului continuu și a dezvoltării multilaterale a economiei naționale este ridicarea prin toate mijloacele a productivității muncii în toate ramurile — în industrie, transport, agricultură. Trebuie să știm cu toții că fără o creștere serioasă și neîncetată a productivității muncii nu se poate obține cu succes ridicarea considerabilă și rapidă a bunăstării poporului sovietic.

Creatorul partidului și statului nostru, marele Lenin, a dat încă în primii ani ai Puterii Sovietice indicația fundamentală că sporirea productivității muncii constituie sarcina de bază a noii societăți, fără a cărei rezolvare trecerea la comunism nu este cu putință.

Este îndeobște cunoscut că industrializarea țării noastre și reconstrucția economiei naționale au dus la o creștere considerabilă a productivității muncii. Dacă luăm o perioadă îndelungată de timp, să zicem ultimii 25 de ani, productivitatea muncii a crescut în industrie aproximativ de 6 ori în construcție și în transportul feroviar de 3,5 ori. Productivitatea muncii în colhozuri și sovhozuri depășește de aproximativ trei ori productivitatea muncii din agricultura prerevoluționară.

Acestea sînt desigur succese serioase dacă le considerăm în comparație cu productivitatea muncii în trecut. Altfel stau lucrurile dacă privim nu spre trecut, ci spre viitor și dacă vrem să rezolvăm sarcina satisfacerii maxime a nevoilor materiale crescînde ale poporului nostru, să rezolvăm sarcina întrecerii economice încununate de succes cu țările capitaliste de frunte. Dacă punem astfel chestiunea trebuie să recunoaștem că actualul nivel al productivității muncii este insuficient.

Avem datoria să luptăm pentru obținerea unui avînt considerabil al productivității muncii sociale. Avem, în toate ramurile economiei naționale, o bază tehnică puternică, care trebuie perfecționată și dezvoltată prin toate mijloacele, trebuie mecanizate pe o scară mai largă procesele care necesită un mare volum de muncă, trebuie să se dezvolte prin toate mijloacele electrificarea economiei naționale, inclusiv electrificarea agriculturii. Aceasta constituie un mijloc pentru ridicarea productivității muncii, pentru ușurarea muncii muncitorilor și colhoznicilor. Economia noastră națională are cadre calificate, care și-au însușit o tehnică complexă; trebuie să ne preocupăm neîncetat și de acum înainte de ridicarea nivelului cultural-tehnic al acestor cadre, să ridicăm noi cadre, să ridicăm permanent disciplina și autodisciplina oamenilor muncii în toate sectoarele construcției noastre.

Pentru ridicarea rapidă a productivității muncii are acum o însemnătate hotărîtoare îmbunătățirea continuă a organizării producției și a organizării muncii. In acest domeniu avem lipsuri foarte serioase. Or, problema organizării muncii, adică a folosirii planificate și cît mai raționale a muncii sociale, atît în întreprinderi cît și pe scara întregului stat, va dobîndi o însemnătate cu atît mai mare cu cît vom înainta mai mult pe calea întăririi bazei tehnico-materiale și a creșterii forțelor de producție ale țării.

O sarcină imediată este ca grija pentru ridicarea considerabilă a productivității muncii să devină în fapt centrul întregii activități practice de conducere mai departe a dezvoltării economiei naționale. Trebuie desfășurată o mișcare cu adevărat largă a întregului popor pentru ridicarea considerabilă a productivității muncii, pentru realizarea unei înalte productivități a muncii în fiecare întreprindere industrială, pe fiecare șantier de construcție, în transporturi, în fiecare colhoz, sovhoz, la stațiunile de mașini și tractoare pe toate fronturile marii noastre construcții. (Aplauze îndelungate).

Pentru economia națională are o mare însemnătate problema calității producției industriale. Nu mai putem tolera faptul că multe din fabricile și uzinele noastre dau încă produse de calitate inferioară. Trebuie să înlăturăm mai repede această rușine: fabricarea de produse de calitate proastă. Industria trebuie să fabrice mărfuri durabile și frumoase pentru poporul nostru. In ceea ce privește piața externă, trebuie să se facă în așa fel încît marca „fabricat în U.R.S.S." să constituie o garanție deplină pentru calitatea excepțională a mărfii. (Aplauze).

In asigurarea progresului continuu al patriei noastre, un mare rol este chemată să-l joace știința sovietică. Poporul sovietic se mîndrește cu oamenii săi de știință și urează succes lucrătorilor din domeniul științei și tehnicei în noile lor creații îndrăznețe, în noile descoperiri științifice. (Aplauze furtunoase și prelungite).

Tovarăși! Viața prezintă noi exigențe înalte întregului nostru aparat de stat. Totuși, în activitatea lui mai există încă denaturări birocratice, împotriva cărora partidul nostru duce o luptă hotărîtă. Aparatul de stat sovietic are datoria de a perfecționa metodele sale de muncă pe baza unei legături de zi cu zi cu oamenii muncii, de a da dovadă de atenție față de cerințele lor, de a da dovadă de grijă pentru nevoile oamenilor muncii, de a respecta cu strictețe legalitatea sovietică, de a nu admite nici un fel de abuz de putere față de cetățenii sovietici. (Aplauze îndelungate).

Uniunea Sovietică pășește pe calea unui nou avînt. Baza de granit a orînduirii sovietice — alianța clasei muncitoare cu țărănimea — este puternică și de neclintit, prietenia popoarelor, bazată pe deplina egalitate în drepturi, pe respect reciproc și pe colaborare frățească, este trainică și indestructibilă. In aceasta rezidă puterea și forța statului nostru socialist. (Aplauze furtunoase).

Tovarăși! In domeniul politicii externe, linia noastră constă invariabil în a asigura condiții de pace pentru zidirea societății comuniste în țara noastră, în a apăra cauza păcii de atentatele cercurilor agresive. Aceasta linie corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic și ale întregii omeniri. (Aplauze îndelungate).

Se înțelege de la sine că atîta timp cît în lume există cercuri agresive care visează încă, fără nici o nădejde să facă să piară orînduirea noastră socialistă, Uniunea Sovietică este obligată să mențină forțele sale armate într-o asemenea stare, încît să poată curma eventualele aventuri ale agresorilor. (Aplauze furtunoase).

Cel mai important rezultat al ultimilor ani este faptul că milioane de oameni iau în propriile lor mîini cauza apărării păcii și securității popoarelor. Semnul distinctiv al timpurilor noastre este faptul că oameni din grupuri sociale diferite, de convingeri politice și religioase diferite, se unesc pe baza apărării păcii și a securității naționale.

Luați Europa. In ultimul timp, cercurile agresive duc din ce în ce mai fățiș o politică de scindare a forțelor naționale înlăuntrul statelor europene, o politică de scindare a Europei, de ațîțare a unei părți a statelor europene împotriva altei părți. Acestei linii i se opune însă solidaritatea tot mai mare a popoarelor europene în lupta împotriva politicii nefaste de scindare, în apărarea păcii și progresului. Crește hotărîrea patrioților francezi de a-și feri patria de pericolul amenințător al renașterii militarismului german — dușman de moarte al marii națiuni franceze.

In Italia și în alte țări ale Europei crește tot mai mult dorința popoarelor de a apăra pacea și de a feri țările lor de primejdia de a fi atrase prin intermediul clicii militariste revanșarde germane într-un nou măcel mondial.

Popoarele Asiei, ferm hotărîte să transforme Asia dintr-un focar cronic de război într-un bastion de nădejde al păcii internaționale, trăiesc astăzi sub semnul creșterii puternice a forțelor păcii. Această hotărîre este întruchipată în primul rînd de Republica Populară Chineză. (Aplauze furtunoase). Oamenii sovietici se bucură profund că împreună cu Uniunea Sovietică, glorioasa Republică Populară Chineză se află în avangarda luptei pentru pace și pentru securitatea internațională. (Aplauze).

Marele popor indian aduce o contribuție prețioasă la întărirea păcii. Nu putem decît să salutăm vigilența de care dau dovadă oamenii de stat ai Indiei în fața uneltirilor crescînde ale cercurilor agresive americane în Asia. Răspunzînd la declarațiile diplomaților americani cu privire la intenția Statelor Unite ale Americii de a domina în Asia o perioadă nedeterminată, primul ministru al Indiei a spus recent că „țările Asiei, și firește și India, nu sînt de acord cu această politică și nu sînt dispuse, indiferent de scop, să se afle sub dominația vreunui stat". Aceste cuvinte exprimă un adevăr plin de un sens adînc: acum nu mai este secolul XIX, ci a doua jumătate a secolului XX; și nu pentru a permite cuiva să le împingă înapoi au pășit popoarele Asiei pe calea libertății naționale și a progresului. (Aplauze îndelungate).

Este îndeobște cunoscut că anul 1953 a fost marcat printr-o oarecare slăbire a încordării internaționale. Omenirea iubitoare de pace a obținut încetarea războiului din Coreea.

Orice om care chibzuiește nu poate să nu se gîndească în prezent cum să asigure un nou pas înainte, cum să găsească o bază reală pentru întărirea trainică a păcii și securității popoarelor. Nu este adevărat că omenirea nu are de ales decît între două posibilități: sau un nou măcel mondial, sau așa zisul război rece. Popoarele sînt vital interesate în întărirea trainică a păcii. Guvernul sovietic este pentru slăbirea continuă a încordării internaționale, pentru o pace trainică și îndelungată, se pronunță cu hotărîre împotriva politicii războiului rece, deoarece această politică este politica pregătirii unui nou măcel mondial care, date fiind mijloacele moderne ale războiului, înseamnă pieirea civilizației mondiale.

Se știe că, ducînd războiul rece, dușmanii păcii recurg la tot felul de născociri mincinoase despre Uniunea Sovietică, despre politica ei externă, și mizează în special pe mitul creat de ei cu privire la pretinsele intenții agresive ale U.R.S.S. Politica externă pașnică a Uniunii Sovietice a subminat de la rădăcină această legendă mincinoasă și s-a adeverit aici vechiul proverb rus: „Neadevărul nu are zile. Minciuna are viață scurtă". (Aplauze).

Poziția noastră este clară. Noi sîntem pentru o întrecere economică pașnică între Uniunea Sovietică și toate țările capitaliste, printre care, firește și Statele Unite ale Americii.

Guvernul Sovietic se menține consecvent pe poziția că orice problemă litigioasă din relațiile internaționale actuale, oricît ar fi ea de grea, trebuie rezolvată pe cale pașnică (Aplauze). Guvernul Sovietic privește favorabil conferințele internaționale la care reprezentanții diferitelor țări, bucurîndu-se de drepturi egale, ar lucra cinstit pentru slăbirea încordării internaționale, ar căuta și ar găsi o cale pașnică de rezolvare a problemelor litigioase. In conformitate cu această linie, Uniunea Sovietică a participat activ la conferința de la Berlin a celor patru puteri și a prezentat, după cum știți, propuneri îndreptate spre rezolvarea eficace a unei serii de probleme internaționale importante. Noi acordăm importanță apropiatei conferințe de la Geneva a marilor puteri cu participarea altor state interesate, la care Republica Populară Chineză va fi un participant egal în drepturi. (Aplauze furtunoase).

Nu se poate să nu recunoaștem că principala piedică în calea slăbirii continue a încordării internaționale o constituie faptul că puterile occidentale au față de rezolvarea problemelor internaționale importante atitudinea unei grupări militare închise, care pune mai presus de orice considerentele militare și strategice agresive.

Numai în felul acesta poate fi explicată atitudinea manifestată de puterile occidentale față de propunerea de a se încheia un tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. După cum se știe, puterile occidentale opun unui astfel de tratat constituirea unui bloc militar format din șase state, în care forța principală și rolul principal vor reveni militariștilor germani.

Se fac încercări de a ne asigura că prin crearea „micii Europe" Germania s-ar alătura Europei și s-ar pacifica. Această afirmație sună absolut fals. Nu este oare limpede că în urma constituirii „comunității defensive europene" militarismul german ar acapara în Occident ceea ce nu a putut obține prin război? Uniunea Sovietică este categoric împotriva creării unei mari Germanii agresive sub paravanul „micii Europe". (Aplauze).

Putem să nu ne îndoim că dacă ar exista o năzuință reală spre asigurarea securității în Europa ar putea fi biruite piedicile din calea încheierii unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa și s-ar putea examina în amănunt propunerile care se ivesc în legătură cu aceasta.

Guvernul Sovietic este pentru lărgirea legăturilor economice și comerciale cu țările străine pe bază de avantaj reciproc. Ne putem exprima satisfacția cu privire la faptul că la Londra începe să fie recunoscută importanța dezvoltării legăturilor economice cu Uniunea Sovietică. (Aplauze).

Intărirea crescîndă a marii prietenii care leagă Patria noastră de toate țările de democrație populară trezește un sentiment legitim de mîndrie la fiecare om sovietic. Această prietenie frățească este nu numai un izvor de forță al lagărului democratic ci și un sprijin extrem de important al păcii internaționale. (Aplauze furtunoase).

Tovarăși!

De mai bine de o jumătate de veac, Partidul Comunist, creat de genialul Lenin, luptă neobosit pentru o viață mai bună și pentru fericirea poporului nostru. Partidul nostru este unit cu poporul sovietic prin legături indisolubile. Poporul are încredere în scumpul lui partid și-l strînge tot mai mult rîndurile în jurul lui. (Aplauze îndelungate).

Partidul nostru și-a expus deschis vederile într-o problemă atît de importantă cum este spiritul colectiv în conducere și este convins că declarațiile lui se bucură de sprijinul poporului sovietic (Aplauze furtunoase, îndelungate). Este incontestabil că spiritul colectiv în conducerea partidului și a țării constituie o garanție necesară pentru rezolvarea justă și cu succes a problemelor de importanță vitală care stau în fața noastră, o garanție a rezolvării juste și cu succes a problemelor fundamentale legate de soarta poporului sovietic.

Increderea și sprijinul poporului permit partidului nostru să scoată la iveală cu curaj și hotărîre greșelile și lipsurile din munca organelor de partid, sovietice și economice centrale și locale. Partidul nostru este obișnuit să împartă cu poporul durerile și bucuriile, victoriile și înfrîngerile, succesele și insuccesele. (Aplauze furtunoase).

36 de ani nu sînt o perioadă lungă pentru o orînduire socială nouă. Partidul și poporul nostru au făcut multe pentru întărirea și dezvoltarea ei. Oamenii sovietici au toate temeiurile să fie mîndri de succesele și victoriile noii orînduiri, îndeosebi dacă ținem seama de faptul că forțele agresive din afară ne-au impus războaie distrugătoare, au ridicat în cale și alte obstacole, au împiedicat și continuă să împiedice desfășurarea deplină a marilor posibilități creatoare ale socialismului.

Popoarele Uniunii Sovietice, sub conducerea scumpului nostru Partid Comunist, au făurit o societate nouă în care nu există exploatarea omului de către om, nu există asuprire politică și națională. Pe această bază, în țara noastră s-au statornicit relații noi între oameni, relații de colaborare prietenească și frățească între muncitori, țărani și intelectuali, între toți oamenii sovietici (Aplauze).

Noi și toți oamenii muncii din țara noastră, urmărim același scop, aceleași sarcini — de a asigura o înflorire și o putere și mai mare Patriei noastre, de a obține o ridicare rapidă a bunăstării și culturii poporului, de a munci neobosit pentru ca toți oamenii sovietici să trăiască din ce în ce mai bine. (Aplauze furtunoase, îndelungate).

In țara noastră, munca conștiincioasă îndreptată spre realizarea acestui țel mare și nobil este prețuită și respectată. Muncitorii și muncitoarele, inginerii, tehnicienii și funcționarii din industrie, construcții, transport și telecomunicații, colhoznicii și colhoznicele, toți lucrătorii din agricultură, lucrătorii din comerț, toți oamenii muncii care crează și sporesc bogăția Patriei noastre, oamenii de știință care deschid noi posibilități de progres tehnic, de supunere a forțelor naturii, de ușurare a muncii omului, lucrătorii din învățămînt, literatură și artă care își consacră munca operei nobile a educării comuniste a oamenilor sovietici, oamenii muncii plini de abnegație de pe frontul medical, care ocrotesc sănătatea oamenilor sovietici, ostașii acoperiți de gloria victoriilor eroicei Armate Sovietice și Flotei Maritime Militare — toți oamenii sovietici, sînt făuritorii, constructorii vieții noi. Muncii lor pline de abnegație îi datorează Patria noastră măreția și gloria ei. (Aplauze furtunoase).

Omul sovietic privește cu încredere, bucurie și curaj ziua lui de mîine. El știe că Partidul Comunist își consacră toate forțele fericirii lui, dezvoltării și înfloririi pașnice a Patriei noastre glorioase. (Aplauze îndelungate).

Trăiască marele nostru popor eroic! (Aplauze furtunoase).

Trăiască scumpul nostru Partid Comunist — inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor noastre! (Aplauze furtunoase, îndelungate).

Să înflorească Patria noastră spre fericirea și bucuria tuturor oamenilor sovietici! (Aplauze furtunoase, îndelungate).

Sub steagul lui Marx-Engels-Lenin-Stalin — înainte spre noi victorii! (Toți se ridică în picioare. Ovații furtunoase care nu contenesc vreme îndelungată).

In preajma alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

K. E. Voroșilov printre muncitorii uzinei „Kirov"

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Corespondentul ziarului „Trud" relatează din Leningrad că K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat uzina „Kirov". Peste 10.000 de muncitori, ingineri, tehnicieni, funcționari ai uzinei s-au adunat în spațioasele săli ale uneia din secții. Oamenii muncii de la uzina „Kirov" au întîmpinat cu căldură apariția în secție a candidatului lor pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. — K. E. Voroșilov.

La adunare a luat cuvîntul strungarul Karasev. El a spus că la 14 martie muncitorii uzinei vor merge ca un singur om la secțiile de vot și își vor da votul candidatului blocului popular al comuniștilor și celor fără partid — K. E. Voroșilov.

In zilele din preajma alegerilor, a declarat vorbitorul, întregul colectiv al uzinei „Kirov" lucrează cu mare avînt, el este însuflețit de dorința unanimă de a înfăptui directivele partidului îndreptate spre ridicarea nivelului material și cultural de trai al oamenilor sovietici.

Apoi s-a dat cuvîntul lui K. E. Voroșilov. Participanții la adunare și-au întîmpinat candidatul cu ovații entuziaste și aclamații prelungite.

K. E. Voroșilov a mulțumit călduros colectivului uzinei „Kirov" pentru cinstea care i s-a acordat.

Vă încredințez, a spus el, că voi depune toate eforturile pentru a justifica încrederea voastră.

K. E. Voroșilov a declarat că Partidul Comunist și Guvernul Sovietic nu au alte scopuri, alte interese, în afară de scopurile și interesele poporului. Pe această bază se întăresc continuu legăturile partidului cu poporul, crește încrederea poporului față de Partidul Comunist și de Guvernul Sovietic, se întărește strînsa unitate a poporului în jurul partidului. K. E. Voroșilov a analizat pe scurt sarcinile trasate de partid pentru sporirea considerabilă a producției de cereale și a altor produse agricole și avîntul impetuos al producției de mărfuri industriale pentru populație.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a vorbit în continuare despre sarcinile colectivului uzinei „Kirov". Muncitorii de la uzinele „Putilov" azi „Kirov", a declarat K. E. Voroșilov, au fost întotdeauna un reazim al Partidului Comunist în desfășurarea politicii lui. Sper că și voi — generația de azi de lucrători ai uzinei, decorată cu patru ordine, veți păstra și continua glorioasele tradiții revoluționare.

Cu aplauze furtunoase și ovații a răspuns adunarea compusă din mii de oameni urărilor rostite de K. E. Voroșilov în cinstea Patriei Sovietice, a marelui Partid Comunist, a guvernului și poporului sovietic.

Intîlnirea lui K. E. Voroșilov cu muncitorii de la uzina „Kirov" a fost o puternică demonstrație a unirii poporului în jurul Guvernului Sovietic, al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al Comitetului său Central.

După adunare, K. E. Voroșilov a vizitat secțiile, a stat de vorbă cu muncitorii și inginerii, s-a interesat de viața și munca lor.

Reprezentanții culturii sovietice, candidați în alegeri

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Printre candidații în alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S., figurează un mare grup de reprezentanți de frunte ai literaturii și artei sovietice, care prin creația și prin activitatea lor pe tărîm social au cucerit dragostea și respectul poporului.

La Leningrad au avut loc în ultimele zile o serie de întîlniri între alegători și scriitorul Nikolai Tihonov, candidat în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Alegătorii îl cunosc bine ca poet, cetățean, activist pe tărîm social, președinte al Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii. Luînd cuvîntul la una din întîlnirile cu Tihonov, scriitoarea Serebrovskaia a spus:

Este o mare cinste de a fi președintele Comitetului Sovietic pentru apărarea păcii. Poporul i-a acordat această cinste lui Nikolai Tihonov. El îndeplinește cu energie și pasiune sarcinile încredințate de popor. In repetate rînduri, Tihonov a reprezentat în țările Europei, în China și India pe oamenii sovietici — partizani ai păcii. Scriitorul care a creat multe opere minunate, pătrunse de spiritul internaționalismului, se află în prezent în plenitudinea forțelor sale creatoare, cititorii întîmpinînd cu bucurie noile lui versuri și povestiri.

...Poporul ucrainean a propus candidat pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. pe credinciosul său fiu — poetul Pavel Ticina, care a cîntat Ucraina Sovietică și prietenia dintre popoare. Ticina își cunoaște și își iubește poporul. Poezia lui este apropiată cîntecelor și legendelor populare. Creînd poezii lirice remarcabile el se manifestă totodată ca un pasionat publicist și satiric. Activitatea literară a lui Ticina este nedespărțită de activitatea lui pe tărîm social. In alegerile trecute el a fost ales în Sovietul Suprem al U.R.S.S. Ticina este deputat în Sovietul Suprem al R.S.S. Ucrainene...

Printre candidații oamenilor muncii bieloruși figurează Larisa Alexandrovskaia, Artistă a Poporului a U.R.S.S., solistă a Teatrului de operă și balet a R.S.S. Bielorusia. Din fragedă tinerețe, ea și-a consacrat viața slujirii poporului ei. Incă în 1927, fiind elevă la școala medie tehnică de muzică, Alexandrovskaia a interpretat peste hotare cîntecele populare bieloruse și a arătat pe scena internațională înalta cultură muzicală a patriei sale. Larisa Alexandrovskaia ocupă un loc de frunte în istoria progresului culturii bieloruse. De numele ei este legată crearea și dezvoltarea operei naționale. Ea este o renumită actriță de operă și un talentat regizor. Larisa Alexandrovskaia este o activistă de seamă pe tărîm social, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și Sovietul Suprem al R.S.S. Bieloruse, participantă la congrese internaționale de femei și la congrese mondiale ale partizanilor păcii.

Printre candidații în alegerile de deputați pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., propuși în diferite circumscripții electorale, sînt Stepan Zorian, talentat scriitor armean și traducător în limba armeană a operelor marelui scriitor rus Lew Tolstoi, cunoscutul regizor de cinematograf Serghei Gherasimov, Laureat al Premiului Stalin, poetul gruzin I. Abașidze, ale cărui opere au fost traduse în limbile multor popoare ale U.R.S.S., Tamara Ceban, Artistă a Poporului din R.S.S. Moldovenească, Laureat al Premiului Stalin, ziaristul, scriitorul și poetul tadjik Sadriddin Aini, scriitorii ruși Fedor Panferov, Semion Babalevski și numeroși alți reprezentanți ai literaturii și artei sovietice.

Candidații din Extremul nord și Orientul Indepărtat

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

In alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. care vor avea loc la 14 martie, candidează pentru locurile de deputați reprezentanți ai tuturor popoarelor din Țara Sovietică.

Deputați în organul suprem al puterii de stat își va alege și populația republicilor autonome, a districtelor naționale din Extremul nord și Orientul Indepărtat.

In Republica Autonomă Ciuvașă, situată pe cursul mijlociu al Volgăi, a fost desemnat candidat pentru locul de deputat Grigori Martinov, fiu de țăran. Inainte de Revoluția din Octombrie, el, ca și alți tineri ciuvași, a fost lipsit de posibilitatea de a învăța și de la vîrsta de 13 ani a lucrat ca muncitor agricol. In anii Puterii Sovietice, cînd poporului ciuvaș i-au fost deschise căile spre cultură, Martinov a absolvit cu succes Academia de Științe Agricole „Timiriazev" din Moscova.

Din îndepărtatul Iakutk — centrul Republicii Autonome Iacute, care ocupă o mare parte din Siberia răsăriteană pînă la țărmul Oceanului Inghețat de nord, se anunță: Aici a avut loc o întîlnire între alegători și Danil Kupriianov, de naționalitate iacut, președinte de colhoz, desemnat candidat pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S. La întîlnirea cu alegătorii Kupriianov a expus istoria artelului agricol, creat din inițiativa lui cu un sfert de veac în urmă. Pe atunci în colhoz se uniseră numai șapte gospodării. „In prezent colectivul nostru, a spus Danil Kupriianov, grupează 270 de familii țărănești. Pe locul unde pe vremuri se întindea taigaua nelocuită, a apărut o mare așezare muncitorească. Artelul a devenit o gospodărie cu multe ramuri. El dispune de 1.300 ha. de pămînt de pe care stringem recolte nemaivăzute în aceste locuri. In turma colhozului se numără peste 2.000 de vite cornute mari. In fermele noastre folosim aparate electrice de muls, aplicăm cele mai noi metode de îngrijire a vitelor. Tractoarele și combinele care lucrează pe cîmpurile colhoznice au ușurat munca țăranilor iacuți. Prezentul nostru se deosebește de trecut ca ziua de noapte".

Toți cei care au luat cuvîntul au relevat marile merite pe tărîm obștesc ale candidatului lor și au chemat pe concetățenii lor să-l voteze la apropiatele alegeri.

In regiunile din Extremul nord și Orientul Indepărtat trăiesc naționalități mici: ciukci, nanaiți, koriaki, eschimoși.. Toți aceștia și-au desemnat reprezentanți ai lor pentru a candida în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Intr-una din așezările de lîngă Cercul Polar, în apropiere de Verhoiansk a avut loc recent o întîlnire între alegători și Mihail Golikov, de naționalitate evenă — vestit crescător de reni. El a vorbit despre marile transformări survenite în viața populației din periferiile îndepărtate ale țării.

Bătrînii își amintesc, a spus el, cum înainte de Revoluție bolile și foamea secerau la noi familii întregi.

Poporul even, căruia Puterea Sovietică i-a deschis calea spre fericire, duce astăzi o viață nouă. Vînătorii și crescătorii de reni, nomazi în trecut, s-au mutat din corturile lor primitive în case moderne. Copiii evenilor învață la școli și instituții de învățămînt superior.

Crescătorul de reni Mihail Golikov, cunoscut ca un conducător al tineretului colhoznic, se bucură de mare prestigiu în rîndurile populației așezărilor evence din tundră.

Alegătorii din Extremul Nord și Orientul Indepărtat au desemnat drept candidați pentru locurile de deputați în organul suprem al puterii de stat pe Gheorghi Bekerov, originar dintr-o familie săracă de păstori — crescători de reni, pe nenețul Efim Ianizin, pe hantul Hioni Puhlenkin, pe ciukciul Riltîteghin și alții.

Cuvîntarea tovarăşului L. M. KAGANOVICI

la adunarea electorală a alegătorilor din circumscripţia electorală Lenin din Taşkent

TAŞKENT 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La Taşkent a avut loc o adunare electorală a alegătorilor din circumscripţia electorală Lenin, consacrată întîlnirii cu Lazar Moiseevici Kaganovici, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., candidat la locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Profesorul Babadjanov, de la Institutul de medicină din Taşkent, a vorbit despre uriaşul avînt politic şi în muncă cu care oamenii muncii din Uzbekistan, ca şi toţi oamenii sovietici, se pregătesc în vederea alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Kirimanov, învăţător emerit din Republica Uzbekă, a spus:

— Oamenii muncii din Uzbekistan, ca şi întreg poporul sovietic, păşesc cu încredere înainte pe calea trasată de Partidul Comunist. Vastele noastre ogoare colhoznice sînt brăzdate de maşini puternice. Sute de mii de tineri şi tinere uzbece învaţă în şcoli şi în institute. In această republică au fost construite sute de fabrici şi uzine. Teatrele, palatele de cultură şi bibliotecile noastre, sanatoriile şi casele noastre de odihnă, toate acestea sînt roadele muncii creatoare a poporului, rezultatele înţeleptei politici leninist-staliniste a scumpului Partid Comunist şi a Guvernului Sovietic. Au luat de asemenea cuvîntul studenta Kamalova, de la Universitatea Asiei Centrale, strungarul Şarikova şi alţii. Ei au vorbit despre succesele remarcabile realizate de oamenii muncii din Uzbekistan sub conducerea Partidului Comunist, despre hotărîrea oamenilor sovietici de a munci şi mai bine pentru Patria socialistă. Toţi vorbitorii au declarat că în ziua alegerilor, alegătorii din circumscripţia electorală Lenin din Taşkent îşi vor da în unanimitate voturile pentru candidatul blocului popular al comuniştilor şi celor fără de partid, L. M. Kaganovici.

In cadrul acestei adunări a luat cuvîntul L. M. Kaganovici, întîmpinat cu căldură de asistenţă.

Dragi tovarăşi!

Vă mulţumesc din inimă, vouă şi tuturor alegătorilor din circumscripţia electorală Lenin din Taşkent, pentru marea încredere pe care mi-aţi acordat-o propunîndu-mi candidatura în alegerile de deputaţi pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Inţeleg că încrederea voastră este în primul rînd încrederea în gloriosul nostru partid leninist.

Vă încredinţez că în calitate de membru al marelui nostru partid, nu-mi voi cruţa nici de acum înainte forţele în lupta pentru fericirea poporului, pentru comunism, că voi preţui întotdeauna încrederea poporului, aşa cum ne învaţă genialul Lenin, marele continuator al operei lui, Stalin, şi scumpul nostru Partid Comunist (Aplauze furtunoase).

Alegerile de deputaţi pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. constitue cel mai mare eveniment din viaţa statului nostru, din activitatea politică a fiecărui cetăţean al Uniunii Sovietice. Alegerile constituie nu numai o verificare a întregii noastre activităţi, ci şi o mobilizare a tuturor forţelor şi a energiei creatoare a maselor muncitoare pentru rezolvarea noilor sarcini mărete ale construcţiei comuniste.

Alegătorii sovietici, întregul popor, ca stăpîn cu depline puteri al marii noastre Patrii face bilanţul activităţii depuse, scoate în mod critic la iveală lipsurile existente şi trasează căile viitoare ale înaintării victorioase spre comunism. In aceasta rezidă una din cele mai importante particularităţi ale democraţiei sovietice socialiste, unul din cele mai mari avantaje ale ei faţă de democraţia burgheză. Marele Lenin, subliniind că democraţia proletară, puterea sovietică „este de un milion de ori mai democratică decît oricare democraţie burgheză" şi decît „cea mai democratică republică burgheză", scria că democraţia burgheză „rămîne întotdeauna — şi în timpul capitalismului nu poate să nu rămînă — strîmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, o minciună pentru cei exploataţi şi săraci şi un paradis pentru cei bogaţi".

De fiecare dată, ţara noastră se prezintă în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. în condiţiile unui nou avînt, cu noi victorii pentru că în fruntea poporului sovietic păşeşte marele Partid Comunist. Poporul îşi iubeşte partidul, care în cei 50 de ani ai existenţei sale a dovedit clasei muncitoare şi tuturor oamenilor muncii credinţa şi devotamentul său faţă de cauza eliberării lor de sub jugul capitaliştilor şi moşierilor, faţă de cauza luptei pentru libertatea popoarelor, pentru victoria comunismului.

Iată dece unitatea dintre partidul nostru şi popor a fost şi rămîne pe veci de neclintit şi de nezdruncinat. (Aplauze furtunoase).

Ţara noastră se prezintă în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. cu noi victorii mari ale construcţiei comuniste. Cu un sentiment de profundă satisfacţie patriotică putem spune că Statul Sovietic a făcut faţă sarcinii dintre cele mai grele a refacerii postbelice şi dezvoltării continue a economiei naţionale, fără nici un ajutor din afară, deoarece noi am respins „ajutorul" domnilor Marshall şi al altor „binefăcători". Noi am îndeplinit această sarcină prin propriile noastre forţe şi nu numai că am menţinut, dar am şi întărit într-o măsură uriaşă independenţa, puterea şi gloria marii noastre Patrii, am ridicat prestigiul ei internaţional. (Aplauze).

Principala caracteristică a situaţiei în care se desfăşoară în ţara noastră alegerile pentru organul suprem al puterii de stat a U.R.S.S. este faptul că ţara noastră a păşit în perioada unui nou şi mare avînt.

Indeplinind cu succes primul cincinal de după război, poporul sovietic, în înaintarea sa impetuoasă, a depăşit nivelul la care întrerupsese războiul munca lui paşnică. Ritmul dezvoltării noastre în ultimii patru ani este, în ceea ce priveşte indicii principali, mult mai accelerat decît ritmul din anii 1946—1950.

Volumul producţiei industriale a U.R.S.S. a sporit în cei patru ani cu 78%; deosebit de îmbucurător este faptul că am obţinut noi succese importante în dezvoltarea industriei grele, care a fost întotdeauna şi rămîne şi astăzi principala bază a înfloririi economiei noastre şi a întăririi capacităţii de apărare a ţării.

Industria R.S.S. Uzbece se dezvoltă cu succes.

Paralel cu aceasta se dezvoltă şi ramurile industriale producătoare de bunuri de consum popular şi deşi această dezvoltare este considerabilă, ea nu ne satisface, întrucît cerinţele oamenilor sovietici, poftele în ceea ce priveşte toate aceste articole cresc şi mai rapid. Este limpede că trebuie să luptăm nu împotriva poftelor crescînde, ci pentru satisfacerea lor pe toate căile. (Risete. Aplauze)

Comitetul Central al Partidului şi Guvernului Sovietic au elaborat un vast program, care prevede sporirea considerabilă în decurs de 2—3 ani a producţiei mărfurilor de consum popular şi crearea unui belşug în ceea ce priveşte aceste mărfuri. Poporul poate fi sigur că această sarcină va fi rezolvată cu succes. (Aplauze furtunoase).

Pentru rezolvarea acestei probleme trebuie nu numai să construim noi întreprinderi, ci să folosim toate rezervele întreprinderilor existente şi, îndeosebi, să nu lăsăm ca metodele înaintate de muncă să fie bunul unui grup restrîns, ci să le răspîndim cît mai larg, să lichidăm intolerabila lipsă de ritmicitate în activitatea întreprinderilor, în condiţiile căreia în prima decadă se produce mult mai puţin decît în decadele a doua şi a treia, adică să folosim în întregime capacităţile de producţie chiar din zilele primei decade, să ridicăm întreprinderile care rămîn în urmă şi care înghit rezultatele îndeplinirii planurilor de către cele fruntaşe, să folosim mai bine noua tehnică şi să îmbunătăţim calitatea producţiei.

Succesele obţinute de ţara noastră în dezvoltarea agriculturii socialiste sînt considerabile. Creşterea populaţiei oraşelor, sporirea consumului popular, necesitatea de a asigura pe deplin cu materii prime industria uşoară şi alimentară care se dezvoltă rapid, reclamă o sporire serioasă a producţiei agricole, deoarece nivelul actual nu poate satisface cerinţele noastre.

Iată de ce Plenara din septembrie şi Plenara care a avut loc recent ale C.C. al P.C.U.S. au trasat un vast program de valorificare a pămînturilor virgine şi înţelenite din Kazahstan, Siberia, Ural, regiunea Volgăi şi alte regiuni din ţară. Este o sarcină grea şi uriaşă din punct de vedere al amploarei ei, pe care nu o poate îndeplini decît Statul Sovietic, condus de o forţă atît de puternică cum este Partidul nostru. (Aplauze).

Desigur că tovarăşii uzbeci vor trage de asemenea concluziile corespunzătoare pentru ei din hotărîrile Partidului şi guvernului.

Una din principalele lipsuri în cultivarea bumbacului constă în faptul că o treime din colhozuri dau o recoltă redusă. Există o rămînere în urmă a arăturilor de primăvară. Este necesar în deosebi ca colhozurile să fie întărite cu cadre puternice de preşedinţi, este necesară sporirea producţiei la hectar a bumbacului în toate colhozurile, este necesară îmbunătăţirea folosirii reţelei de irigaţie şi valorificarea de noi pămînturi.

Succesele Uzbekistanului în domeniul cultivării bumbacului sînt mari şi incontestabile. Nici nivelul atins în acest domeniu nu ne poate însă satisface. Iată de ce C.C. al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au adoptat recent o hotărîre importantă cu privire la dezvoltarea continuă a cultivării bumbacului.

Sîntem convinşi că sub conducerea Partidului Comunist şi a Guvernului Uzbekistanului, poporul uzbek va rezolva cu succes această problemă şi îşi va aduce contribuţia la o cît mai rapidă creare a unui belşug de bunuri de consum popular (Aplauze furtunoase).

In dezvoltarea economiei naţionale are un mare rol transportul. Marele Lenin a subliniat că transportul reprezintă baza materială a legăturii dintre industrie şi agricultura. Nu trebuie ca transportul să se limiteze la satisfacerea cerinţelor mereu crescînde ale ramurilor economiei naţionale în ceea ce priveşte transporturile, ci el trebuie să o ia înaintea dezvoltării, pentru a nu o frîna.

Ca şi în celelalte ramuri ale economiei naţionale, şi în domeniul transportului noi am realizat în ultimii patru ani succese considerabile. Nu numai că am lichidat distrugerile din perioada războiului dar am făcut mult pentru dezvoltarea transportului. Importanţa transportului auto, nou creat, creşte.

Totuşi, în prezent, datorită noilor sarcini importante puse în faţa industriei şi agriculturii în domeniul creării unui belşug de alimente şi mărfuri de consum popular în ţară, se ridică din nou cu toată acuitatea, problema transportului, deoarece transportul feroviar, pe apă şi auto— are de satisfăcut noi cerinţe mult mai mari.

Este necesar ca, în primul rînd, înşişi lucrătorii din transport să lichideze lipsurile din munca lor, atît în transporturile de mărfuri cît şi în cele de pasageri, să mobilizeze rezervele interne ale transportului. Acest lucru cere în primul rînd îmbunătăţirea folosirii capacităţilor existente, sporirea productivităţii muncii lucrătorilor din transport, accelerarea vitezelor de circulaţie şi reducerea timpilor de staţionare a trenurilor şi vaselor, sporirea greutăţii trenurilor, îmbunătăţirea folosirii capacităţii vaselor şi ridicarea nivelului muncii pe o treaptă nouă, îndeosebi în domeniul deservirii pasagerilor. Pentru căile ferate este de o mare importanţă experienţa înaintată a celor mai buni mecanici conducători de garnituri grele Ivanov, Blinov, Blajenov şi a continuatorilor lor, — care conduc trenuri de mare tonaj, depăşind de 1,5-2 ori norma de greutate. Această mişcare nu a devenit însă o mişcare de masă. In transportul pe apă trebuie să se introducă mai larg metoda înaintată de conducere a vaselor a capitanului Puşakriov — metoda împingerii, care accelerează circulaţia vaselor şi măreşte capacitatea lor de transport.

Paralel cu mobilizarea rezervelor transportului, pentru sporirea transportării încărcăturilor şi a pasagerilor este necesar să dezvoltăm puterea transportului şi să sporim capacitatea lui de trafic, să dezvoltăm construcţiile, să înzestrăm căile ferate, transportul maritim şi fluvial cu cea mai modernă tehnică, este necesar să construim noi locomotive, locomotive Diesel şi locomotive electrice puternice, să dezvoltăm larg construirea noii flote maritime şi fluviale, să intensificăm transportul auto.

Ne exprimăm convingerea că toţi lucrătorii din transport, şi în primul rînd feroviarii, îşi vor îndeplini datoria patriotică faţă de popor, vor merge înainte şi vor asigura prin transporturi o nouă creştere impetuoasă a economiei noastre naţionale (Aplauze).

In domeniul deservirii populaţiei, o sarcină dintre cele mai importante este îmbunătăţirea activităţii telecomunicaţiilor: poşta, telegraful, radioul, telefonul. Deşi în acest domeniu am înregistrat de asemenea o creştere importantă, nu satisfacem totuşi cerinţele crescînde nici din punct de vedere cantitativ, şi nici din punct de vedere calitativ.

In realizările obţinute în industria şi transportul din ţara noastră un mare rol l-au jucat constructorii. Ei au depus o muncă uriaşă.

Numai în ultimii patru ani au fost investite în construcţia de întreprinderi industriale şi agricole, instituţii culturale şi de folos obştesc şi case de locuit, peste 500 miliarde de ruble, adică cu 57% mai mult decît în cei patru ani precedenţi. In perioada de de după război, în oraşe şi aşezări s-au construit peste 183.000.000 m.p. de suprafaţă locativă pentru muncitori şi funcţionari şi peste 4.000.000 case destinate colhoznicilor şi intelectualilor de la sate. In perioada respectivă în Uzbekistan au fost daţi în folosinţă 750.000 m.p. suprafaţă locativă, dintre care în 700.000 m.p. în anii 1950—1953.

In nici o ţară din lume nu există un asemenea ritm de construcţie ca acel obţinut de noi şi totuşi la noi se resimte o lipsă de locuinţe. Cred că nu greşesc dacă spun că astăzi cea mai mare lipsă pe care o resimţim este lipsa de locuinţe. Partidul şi Guvernul vor avea grijă să rezolve cît mai grabnic această problemă (Aplauze). Apreciind meritele constructorilor noştri, noi nu putem trece totuşi cu vederea lipsurile serioase care există în munca lor: tărăgănelile în ceea ce priveşte termenele construcţiilor, folosirea defectuoasă a mecanismelor, costul prea mare al construcţiilor, subaprecierea proiectelor-tip.

Arhitecţii noştri au progresat mult şi au îmbunătăţit calitatea proiectelor arhitectonice. Dar şi aici mai exisă lipsuri. Ei trebuie să se pasioneze mai puţin pentru forma exterioară şi să acorde mai multă atenţie fondului, conţinutului şi confortului interior al apartamentelor. Ce folos dacă faţada este frumoasă, iar apartamentele sînt incomode. Trebuie să îmbinăm esteticul cu confortul. (Aplauze).

Industria materialelor de construcţie a devenit o ramură industrială importantă a economiei naţionale şi baza materială a construcţiilor. Trebuie însă dezvoltată producţia de beton armat, mari blocuri de beton cu zgură, cărămidă roşie şi instalaţii sanitare perfecţionate.

In urma realizărilor obţinute în domeniul industriei şi agriculturii şi în domeniul avîntului economic general înregistrăm o ridicare serioasă a bunăstării materiale şi a nivelului cultural al maselor populare.

Noi vrem însă şi trebuie să ridicăm şi mai simţitor în următorii ani bunăstarea materială a poporului şi să asigurăm mărfuri alimentare şi industriale în cantităţi suficiente. In acelaşi timp trebuie îmbunătăţită organizarea comerţului şi deservirea consumatorului.

Noi vorbim despre lipsurile noastre pentru a le lichida. Nu ne temem că duşmanii vor încerca să folosească critica propriilor noastre lipsuri pentru a spune: iată, vedeţi, au lipsuri şi greutăţi. Nu pentru duşmani trăim noi, nu pentru lauda lor muncim şi nu sîntem intimidaţi de rînjetul lor ameninţător. Nu, noi trăim şi vom trăi, luptăm şi vom lupta pentru fericirea poporului nostru în ciuda duşmanilor care rînjesc la noi. (Aplauze).

Ştim că dacă n-ar fi fost războiul astăzi am fi avut deja un belşug de mărfuri industriale şi alimentare. In cel de al 4-lea cincinal, după 1943, pe baza creşterii industriei grele am fi desfăşurat în proporţii gigantice producţia de bunuri de consum popular şi dezvoltarea agriculturii. Războiul a împiedicat şi a întrerupt înaintarea noastră spre un belşug deplin. A trebuit să ne îndreptăm eforturile spre refacerea economiei şi în primul rînd a industriei grele.

Vreme de 13 ani înainte de război, ne-am concentrat eforturile asupra îndeplinirii planului lui Lenin de industrializare a ţării noastre, asupra forţării dezvoltării producţiei mijloacelor de producţie, şi acesta era singurul lucru just: dacă n-am fi procedat astfel n-am fi obţinut victoria în Marele Război pentru Apărarea Patriei şi aceasta ar fi însemnat o înfrîngere pentru multe secole. Această sarcină grea, nemaiîntîlnită în istorie, gigantică prin proporţiile sale şi prin ritmul său, a fost îndeplinită cu succes datorită eforturilor eroice ale poporului sovietic condus de gloriosul Partid Comunist şi de Comitetul său Central în frunte cu tovarăşul Stalin. (Aplauze).

Intreaga politică a partidului nostru se întemeiază pe baza ştiinţifică a marxism-leninismului. V. I. Lenin scria: „Nu este suficient să fii revoluţionar şi partizan al socialismului sau comunist, în general. Trebuie să ştii să găseşti în fiecare moment acea verigă deosebită a lanţului, de care trebuie sa te prinzi cu toate puterile pentru a ţine întregul lanţ şi a pregăti temeinic trecerea la veriga următoare..."

Noua verigă — avîntul producţiei de mărfuri de consum popular pe care am prins-o acum cu toate puterile pentru a pregăti în mod temeinic trecerea spre veriga următoare a lanţului general al construcţiei comuniste, nu neagă veriga anterioară — industria grea, ci, dimpotrivă, este posibilă numai pe baza ei. Vom ţine şi de acum înainte cu putere în mîinile noastre, această verigă, vom împinge înainte prin toate mijloacele dezvoltarea industriei grele.

Partidul a prins veriga dezvoltării producţiei mărfurilor de consum popular şi a agriculturii, ca sursă de alimente pentru populaţie şi de materii prime pentru industria uşoară; nu va scăpa din mîinile sale această verigă şi va asigura trecerea temeinică spre construirea societăţii comuniste. (Aplauze furtunoase).

In semestrul care a trecut, C.C. al partidului şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au elaborat şi au adoptat o serie de hotărîri importante privitoare la agricultură şi la industria mărfurilor de consum popular, care au o mare însemnătate istorică pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea şi pentru construirea comunismului.

Cea mai mare realizare cu care ne prezentăm în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. este înflorirea continuă a economiei şi culturii republicilor unionale, întărirea continuă a naţiunilor socialiste, întărirea prieteniei frăţeşti a popoarelor egale în drepturi, care a fost şi este baza puterii şi izvorul forţei invincibile a statului sovietic multinaţional. Sărbătorirea aniversării a 300 de ani de la reunirea Ucrainei cu Rusia constituie o manifestare grăitoare a acestei prietenii.

In locul închisorii ţariste a popoarelor, distrusă din temelie de Revoluţia din Octombrie s-a construit măreţul edificiu al prieteniei frăţeşti a naţiunilor socialiste. Forţa conducătoare a familiei popoarelor libere este marele popor rus (Aplauze). Pentru popoarele U.R.S.S. a devenit de domeniul trecutului îndepărtat tot ceea ce îndură şi astăzi popoarele care trăiesc sub jugul imperialismului — asuprirea socială şi naţională şi cruzimea rasistă.

In constituţia U.R.S.S. scrie: „Egalitatea în drepturi a cetăţenilor U.R.S.S. fără deosebire de naţionalitate şi rasă, în toate domeniile vieţii economice, de stat culturale şi social-politice, este lege nestrămutată.

Orice fel de îngrădire directă sau indirectă a drepturilor, sau invers, stabilirea de privilegii directe sau indirecte cetăţenilor pe temeiul rasei sau al naţionalităţii cărora aparţin, precum şi orice propovăduire a exclusivismului sau a urii şi dispreţului de rasă sau naţionalitate, se pedepsesc prin lege".

Exemplul R.S.S. Uzbece, care ocupă un loc din cele mai importante în familia unită a popoarelor Uniunii Sovietice, arată deosebit de grăitor cum asigură politica naţională dusă de Partidul Comunist, creşterea neîntreruptă a industriei şi a agriculturii, a bunăstării şi a culturii maselor populare, întărirea prieteniei popoarelor. (Aplauze). Republicile sovietice din Orient şi în primul rînd Uzbekistanul, sînt un far pentru sutele de milioane de oameni ai muncii din celelalte ţări străine ale Orientului, însetaţi de eliberare, pe care imperialiştii îi privesc ca pe un obiect de jaf, de asuprire şi înrobire.

Imperialismul nu vrea să renunţe la „drepturile" sale bestiale de asuprire colonială a popoarelor. Imperialiştii tună şi fulgeră împotriva Republicii Populare Chineze, care „a îndrăznit" să se scuture de jugul imperialismului şi să creeze un mare stat, o forţă puternică a lagărului păcii, democraţiei şi socialismului. Un loc de cinste ocupă în acest lagăr Republica Populară Mongolă, Republica Populară Democrată Coreeană şi Vietnamul luptător.

In ţările Asiei şi Africii observăm acum un nou şi puternic avînt al mişcării de eliberare naţională. Născocirile imperialiştilor că noi am organiza această mişcare sînt ridicole. Imperialismul însuşi este calea care organizează această mişcare, prin samavolnicia şi prin politica sa absurdă. In prezent asistăm la o ascuţire a crizei sistemului colonial al imperialismului şi totodată a întregului sistem al imperialismului.

De aci provine enervarea lor, încercarea lor de a schimba cu orice preţ, cu forţa, situaţia internaţională creată şi de a găsi „o ieşire" prin război. Tocmai de aceea crează ei încordare în situaţia internaţională, dezlănţuie cursa înarmărilor.

Dar imperialiştii presupun, iar popoarele dispun. (Aplauze). Mişcarea pentru pace a cuprins masele cele mai largi ale populaţiei globului.

In condiţiile marii încordări a situaţiei internaţionale create în perioada alegerilor precedente pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. şi după aceea, partidul nostru şi guvernul sovietic duc o politică fermă şi neclintită de luptă pentru pace, zădărnicind uneltirile imperialiştilor, demascîndu-le în faţa popoarelor pentru a nu permite provocatorilor de război să submineze cauza păcii, în acelaşi timp, noi întărim neconteniţ apărarea activă a ţării noastre.

Uniunea Sovietică a obţinut succese importante în opera măreaţă şi nobilă a luptei pentru pace, pentru destinderea încordării în relaţiile internaţionale, pentru demascarea aţîţătorilor la război.

In Coreea a fost stins incendiul războiului care izbucnise acolo şi ameninţa să cuprindă tot Extremul Orient şi chiar întreaga lume. Eroicul popor coreean, bizuindu-se pe sprijinul prietenilor săi sinceri, a respins agresiunea imperialistă, şi-a apărat libertatea şi a revenit la munca paşnică constructivă. (Aplauze).

Şi recenta conferinţă de la Berlin a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, asupra căreia guvernul nostru a publicat o declaraţie oficială, a fost importantă.

Luptînd şi de acum înainte pentru pace şi pentru slăbirea încordării în relaţiile internaţionale, partidul, guvernul şi toţi oamenii muncii vor ridica în acelaşi timp vigilenţa, vor întări puterea de apărare a ţării noastre şi în primul rînd puterea glorioaselor noastre forţe armate. (Aplauze furtunoase).

Uniunea Sovietică este o stîncă puternică, ea este cetatea invincibilă a comunismului. (Aplauze). Această cetate nu trebuie numai iubită, ea trebuie perfecţionată şi întărită pentru a fi în orice moment în stare să dea riposta duşmanilor care atentează la independenţa noastră şi la cuceririle noastre. In această privinţă ne bizuim pe simpatia şi sprijinul puternicului lagăr al păcii, democraţiei şi socialismului, pe alianţa frăţească cu marea Republică Populară Chineză şi cu toate ţările de democraţie populară. (Aplauze).

Trebuie să ne întărim statul în primul rînd prin dezvoltarea continuă a economiei, prin ridicarea rolului organizatoric şi economic al organelor de stat, prin întărirea legalităţii socialiste. Trebuie să îmbunătăţim activitatea aparatului de stat, izgonind elementele de cancelarism şi birocratism.

Trebuie să întărim şi să intensificăm legătura organelor puterii sovietice cu masele, să dezvoltăm prin toate mijloacele întrecerea socialistă şi creaţia maselor muncitoare, care se vor uni şi mai strîns în jurul scumpului lor guvern sovietic pentru lupte şi victorii noi. (Aplauze).

Forţa conducătoare a poporului nostru a fost, este şi va fi marele Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Marele partid creat acum 50 de ani de genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, Lenin, este indisolubil legat de popor în lupta pentru fericirea popoarelor, împotriva asupritorilor şi înrobitorilor.

In fruntea partidului nostru se află Comitetul Central oţelit în lupte — conducerea colectivă a partidului. Comitetul Central conduce cu succes partidul şi ţara. Partidul şi Comitetul lui Central au asigurat şi vor asigura înflorirea şi creşterea continuă a puterii marii noastre Patrii socialiste. (Aplauze furtunoase).

Mai mult ca oricînd, acum avem unitatea moral-politică solidă şi trainică ca oţelul şi coeziunea tuturor popoarelor Uniunii Sovietice în jurul Partidului Comunist şi al guvernului sovietic.

Partidul comunist este sigur că în ziua alegerilor pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. la 14 Martie 1954, toţi alegătorii dîndu-şi voturile pentru candidaţii blocului popular al comuniştilor şi al celor fără partid vor arăta că aprobă şi sprijină politica dusă de noi şi vor demonstra imensa lor încredere în Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. (Aplauze).

Trăiască marele popor sovietic —constructorul comunismului! (Aplauze).

Trăiască puternica noastră Patrie — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste! (Aplauze).

Trăiască gloriosul nostru partid comunist! (Aplauze).

Sub steagul atotbiruitor al lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, înainte spre victoria comunismului! (Ovaţii furtunoase. Toţi se ridică în picioare).

Cuvîntarea tovarăşului M. Z. SABUROV

la adunarea electorală din circumscripţia electorală orăşenească Minsk

MINSK 13 (Agerpres.) — TASS transmite:

La 12 martie, reprezentanţii alegătorilor din circumscripţia electorală orăşenească Minsk s-au adunat la Teatrul de Operă şi Balet din Minsk pentru a se întîlni cu Maxim Zaharovici Saburov, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi preşedinte al Comitetului de Stat al planificării, candidatul lor la locul de deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

In sala festiv pavoazată au luat loc fruntaşi din întreprinderile industriale din Minsk, oameni de ştiinţă, oameni de artă, studenţi.

In cadrul adunării au luat cuvîntul Ermolenko, membru al Academiei de Ştiinţe a R.S.S Bieloruse, Jgun—învăţătoare, Ruhova, muncitoare la un şantier de construcţie, poetul Glebka şi alţii. Ei au vorbit despre realizările în muncă cu care poporul bielorus întîmpină ziua alegerilor, despre măreţele transformări care au avut loc în Bielorusia în anii Puterii Sovietice, datorită cărora aceasta a devenit o republică industrial-colhoznică înfloritoare.

Vorbitorii au chemat pe alegători ca în ziua alegerilor să-şi dea voturile lui M. Z. Saburov, candidat al Blocului popular al comuniştilor şi celor fără partid, activist de seamă al Statului Sovietic.

A luat apoi cuvîntul M. Z. Saburov, a cărui cuvîntare a fost în repetate rînduri aplaudată.

Tovarăşi alegători!

Vă mulţumesc profund pentru înalta încredere şi cinste pe care mi-aţi acordat-o, desemnîndu-mă drept candidat pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. (Aplauze). Asigur pe alegători, că voi depune toate eforturile pentru îndeplinirea sarcinilor mareţe pe care le înfăptuieşte în prezent poporul sovietic în construirea societăţii comuniste în ţara noastră.

Tovarăşi!

In Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice către toţi alegătorii, se face bilanţul muncii Partidului Comunist şi al poporului sovietic şi sînt arătate cele mai importante sarcini ale Statului Sovietic în anii viitori.

Cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. au fost ani de creştere continuă a puterii statului nostru, de creştere a prestigiului său internaţional.

Au fost obţinute mari succese în dezvoltarea economiei naţionale şi a culturii. In aceşti ani industria socialistă s-a dezvoltat într-un ritm rapid. In 1953, volumul global al producţiei industriale a crescut cu 78% în comparaţie cu anul 1949, iar nivelul producţiei dinainte de război a fost depăşit de 2,5 ori. Sarcinile celui de al 5-lea plan cincinal în ce priveşte creşterea producţiei industriale sînt îndeplinite cu succes.

Au fost obţinute mari succese în domeniul industriei grele, care este baza dezvoltării întregii economii naţionale şi a întăririi capacităţii de apărare a ţării. In 1953, volumul producţiei mijloacelor de producţie a crescut cu 84% în comparaţie cu 1949. A fost cu mult lăsat în urmă nivelul antebelic de dezvoltare a industriei grele. In 1953, întreaga ei producţie a depăşit de trei ori producţia anului 1940.

In perioada care a trecut de la alegerile din 1950, producţia articolelor de larg consum a crescut considerabil. In 1953, producţia lor în ansamblu a crescut cu 65% în comparaţie cu 1949.

In 1953, ritmul creşterii producţiei articolelor de consum a atins ritmul creşterii mijloacelor de producţie, în cel de al doilea semestru chiar depăşindu-l. Totuşi, nivelul atins în producţia articolelor de consum este încă insuficient.

Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. şi Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au stabilit sarcini concrete pe anii 1954—1956 în vederea sporirii simţitoare a producţiei articolelor de consum popular şi a îmbunătăţirii calităţii lor. In legătura cu aceasta au fost aduse serioase modificări în direcţia sporirii sarcinii planului cincinal în ce priveşte producţia mărfurilor de consum popular.

Au fost realizate succese însemnate în dezvoltarea agriculturii. Colhozurile, staţiunile de maşini şi tractoare şi sovhozurile care au fost distruse în timpul războiului, au fost complet refăcute. Nivelul anului 1940 în ce priveşte întinderea totală a suprafeţelor însămînţate, a fost atins şi depăşit. Agricultura are o bază materială trainică. In prezent, agricultura dispune de 1.260.000 tractoare (calculate în tractoare de cîte 15 C.P.), 326.000 combine cerealiere, 370.000 autocamioane şi multe alte maşini agricole.

Guvernul şi Comitetul Central al Partidului nostru acordă o uriaşă atenţie problemelor dezvoltării agriculturii. Hotărîrea Plenarei din septembrie a Comitetului Central al Partidului şi hotărîrile ulterioare ale Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi C.C. al P.C.U.S., cuprind un program de luptă pentru avîntul tuturor ramurilor agriculturii socialiste.

Partidul a trasat sarcina cea mai arzătoare în condiţiile actuale pentru întregul popor — satisfacerea deplină în următorii doi-trei ani, pe baza puternicului avînt al industriei socialiste — a necesităţilor crescînde ale populaţiei ţării noastre în ceea ce priveşte mărfurile de consum popular şi asigurarea cu materii prime a industriei uşoare şi alimentare.

In ultimii patru ani a fost asigurată ridicarea continuă a nivelului material şi cultural al oamenilor muncii din ţara noastră. In 1953 venitul naţional al U.R.S.S. a crescut cu 62% în comparaţie cu 1949. Creşterea neîncetată a producţiei, sporirea puterii de cumpărare a populaţiei au asigurat în 1953 creşterea de două ori a circulaţiei mărfurilor cu amănuntul în comparaţie cu 1949.

Populaţia a realizat o mare economie de pe urma reducerii preţurilor cu amănuntul la mărfurile de consum popular efectuată în fiecare an. Cea mai considerabilă reducere a preţurilor cu amănuntul a fost efectuată în 1953. Ca urmare a reducerii preţurilor cu amănuntul, a creşterii salariilor muncitorilor şi funcţionarilor, a sporirii veniturilor băneşti şi în natură ale ţăranilor şi a creşterii plăţilor şi înlesnirilor acordate populaţiei pe seama statului, veniturile muncitorilor şi funcţionarilor şi veniturile ţăranilor au crescut în 1953, în preţuri comparabile, cu aproximativ 60% faţă de anul 1949.

Tovarăşi!

Lenin şi Stalin ne învaţă că scopul producţiei socialiste nu este profitul, ci satisfacerea nevoilor materiale şi culturale ale omului. Partidul Comunist consideră că este o datorie sfîntă să lupte neîncetat şi de aci înainte pentru îmbunătăţirea continuă a traiului poporului pentru înfăptuirea consecventă a programului trasat în vederea ridicării bunăstării materiale ale oamenilor muncii.

Tovarăşi!

Succesele statului nostru ar fi fost cu neputinţă dacă ele nu s-ar fi bizuit pe marea prietenie dintre popoarele ţării noastre. Prin politica sa naţională, Partidul Comunist a lichidat discordia şi vrajba existente înainte între popoare, a făurit marea prietenie şi egalitate în drepturi a popoarelor — sursă a puterii şi forţei de nebiruit a Statului nostru Sovietic multinaţional.

In marea familie a popoarelor Uniunii Sovietice, poporul bielorus ocupă un loc de cinste. Datorită grijii permanente a Partidului Comunist şi a Guvernului Sovietic şi datorită ajutorului frăţesc al popoarelor Uniunii Sovietice, poporul bielorus a dobîndit pentru prima oară o existenţă de stat. Dintr-o periferie înapoiată a Rusiei ţariste, Bielorusia s-a transformat într-o puternică republică industrial-colhoznică cu o cultură socialistă înaintată. R.S.S. Bielorusă a avut de suferit de pe urma distrugerilor. Distrugeri deosebit de mari au fost provocate capitalei R.S.S. Bieloruse — oraşul Minsk. Barbarii germano-fascişti au prefăcut Minskul în ruină şi cenuşă. In condiţiile capitalismului, lichidarea urmărilor războiului şi refacerea economiei şi culturii ar fi necesitat mai multe decenii. In condiţiile orînduirii socialiste, datorită ajutorului frăţesc al popoarelor din celelalte republici unionale, industria R.S.S. Bieloruse a fost restabilită în întregime încă în perioada primului cincinal de după război.

Tovarăşi!

Dorinţa cea mai fierbine a oamenilor sovietici este de a trăi în pace şi prietenie cu toate popoarele. Această dorinţă a poporului sovietic este sfîntă pentru Partidul Comunist şi Guvernul Sovietic.

Numai miopii pot să considere politica noastră externă drept un semn de slăbiciune a Uniunii Sovietice. Experienţa Marelui Război pentru Apărarea Patriei a arătat lumii întregi puternica şi invincibila forţă a Patriei noastre. Partidul şi guvernul consideră ca o datorie sfîntă a lor să întărească şi pe viitor prin toate mijloacele Statul Sovietic, care este un reazim puternic al păcii şi securităţii popoarelor. (Aplauze prelungite). Partidul Comunist va lupta şi pe viitor pentru cauza păcii, pentru întărirea continuă a puternicului lagăr al democraţiei şi socialismului, pentru stabilirea unor relaţii de prietenie între Uniunea Sovietică şi toate ţările globului. (Aplauze).

In anii care au trecut s-a dezvoltat şi s-a întărit colaborarea dintre Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară. Datorită nivelului înalt de dezvoltare a industriei grele, în prezent, Uniunea Sovietică nu numai că satisface nevoile sporite ale economiei sale naţionale în ce priveşte utilajul, dar îl şi livrează în cantităţi mari ţărilor de democraţie populară. In ultimii cinci ani, livrările de utilaj industrial şi maşini din U.R.S.S. pentru ţările de democraţie populară au crescut de peste zece ori.

Uniunea Sovietică acordă un ajutor considerabil Republicii Populare Chineze în construirea şi reconstruirea marilor întreprinderi industriale şi, în primul rînd, a marilor combinate siderurgice, a întreprinderilor din metalurgia neferoasă, a minelor de cărbune, a uzinelor constructoare de maşini şi chimice şi a centralelor electrice.

Uniunea Sovietică livrează ţărilor de democraţie populară, în cantităţi importante, diferite materii prime şi materiale industriale, bumbac, minereu de fier şi de mangan, cocs, fontă, laminate metalice, metale neferoase şi alte mărfuri, primind în schimb din aceste ţări mărfuri necesare economiei naţionale a U.R.S.S.

Paralel cu comerţul exterior, Uniunea Sovietică colaborează pe larg cu ţările de democraţie populară în domeniul ştiinţific şi tehnic, face cu acestea schimb de experienţă în producţie, colaborează în domeniul pregătirii cadrelor, în domeniul dezvoltării culturii şi artei.

Guvernul Sovietic, urmînd consecvent politica sa de pace şi prietenie între popoare, tinde invariabil spre extinderea legăturilor economice cu toate ţările străine. Comerţul internaţional al U.R.S.S. cu toate ţările se înfăptuieşte pe bază de egalitate, avantaje reciproce şi respectarea suveranităţii statelor mari şi mici. In prezent, Uniunea Sovietică face comerţ cu 51 de state străine. In 1953, volumul schimburilor comerciale externe ale U.R.S.S. a depăşit, în preţuri comparabile, aproape de patru ori nivelul antebelic.

In 1953 s-a dezvoltat considerabil comerţul U.R.S.S. cu o serie de ţări din Europa occidentală, din Orientul Apropiat şi Mijlociu. Pentru prima oară în anii de după război au fost încheiate acorduri comerciale cu Franţa, Argentina, Grecia, India, Islanda.

Avîntul continuu al tuturor ramurilor economiei naţionale a U.R.S.S., creşterea bunăstării materiale şi a nivelului cultural al oamenilor, demonstrează odată mai mult superioritatea sistemului socialist al economiei asupra economiei capitaliste.

Economiei naţionale a U.R.S.S., care se dezvoltă pe baza legilor economice ale socialismului, îi sînt străine crizele economice care aduc în mod periodic uriaşe pagube materiale economiei ţărilor capitaliste. Ea se dezvoltă în ritm rapid, nemaivăzut şi de neconceput în condiţiile capitalismului. Avantajele orînduirii sociale şi de stat socialiste asigură înfăptuirea cu succes a sarcinilor de construire a societăţii comuniste în ţara noastră.

Noi păşim cu încredere înainte, pe calea indicată de geniul revoluţiei, Lenin şi de marele continuator al operei sale, I. V. Stalin. (Aplauze prelungite).

Tovarăşi!

Permiteţi-mi, încă odată, să mulţumesc din toată inima tuturor celor prezenţi şi, prin dvs., tuturor alegătorilor din circumscripţia electorală orăşenească Minsk pentru încrederea pe care mi-aţi acordat-o. (Aplauze prelungite).

Partidul are o adîncă încredere în forţele poporului, în energia lui revoluţionară el este legat de popor prin legături strînse şi indisolubile. Este în afară de orice îndoială că în aceste alegeri, ca şi în trecut, oamenii muncii îşi vor da în unanimitate voturile pentru candidaţii Blocului comuniştilor şi celor fără partid. (Aplauze puternice)

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice — inspiratorul şi organizatorul victoriilor noastre! (Aplauze furtunoase).

Trăiască marea noastră Patrie socialistă! (Aplauze prelungite).

Trăiască gloriosul popor bielorus! (Aplauze prelungite)

Trăiască prietenia de nezdruncinat a popoarelor frăţeşti ale Uniunii Sovietice! (Aplauze furtunoase prelungite. Toţi se ridică în picioare

Cuvîntarea tovarășului A. I. MIKOIAN

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Stalin" din Erevan

EREVAN 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 11 martie a avut loc în sala Teatrului de stat de operă și balet din Erevan întîlnirea alegătorilor din circumscripția electorală Stalin din Erevan cu Anastase Ivanovici Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministrul comerțului al U.R.S.S., candidat pentru locul de deputat în Sovietul Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. In imensa sală a teatrului, pavoazată festiv, s-au adunat fruntași în producție, oameni ai științei și artei, învățători, gospodine și studenți.

In cadrul adunării au luat cuvîntul Muradian, secretar al organizației de partid de la uzina „Kirov", Gazarov, strungar la uzina de construcții de mașini electrice din Erevan, mecanicul de locomotivă Gabrielian și alții. Ei au vorbit despre succesele dobîndite de Armenia sovietică sub conducerea Partidului Comunist, cu ajutorul frățesc al marelui popor rus, despre grija partidului și guvernului, pe care oamenii muncii din republică o simt zi de zi. Vorbitorii au chemat pe alegători să-l voteze în unanimitate pe A. I. Mikoian, candidat al blocului comuniștilor și celor fără partid.

După aceea, s-a dat cuvîntul lui A. I. Mikoian. Apariția la tribună a acestuia a fost întîmpinată cu aplauze prelungite.

In cuvîntarea sa A. I. Mikoian a vorbit despre bazele politicii externe sovietice care pornește de la principiul că metoda tratativelor pentru realizarea unor hotărîri de comun acord este singura metodă acceptabilă în relațiile internaționale. Pe baza unor exemple concrete, A. I. Mikoian a demonstrat înrăutățirea situației economice în lumea capitalistă în ultimii ani și avîntul economiei, creșterea nivelului de trai al maselor muncitoare, in țările de democrație populară.

In continuare, A. I. Mikoian s-a referit la problema dezvoltării legăturilor economice internaționale. El a amintit eșecul încercărilor cercurilor guvernante ale S.U.A. de a organiza blocada economică a U.R.S.S., Chinei și celorlalte țări din lagărul democratic și a subliniat creșterea continuă a comerțului exterior al Uniunii Sovietice în anul care a trecut.

O parte însemnată din cuvîntarea sa, A. I. Mikoian a consacrat-o sarcinilor avîntului continuu al bunăstării poporului sovietic și în special problemelor sporirii producției de mărfuri alimentare și industriale, îmbunătățirii calităților lor, dezvoltării rețelei comerțului în țară, îmbunătățirii deservirii populației de la sate și orașe.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării rostite la 11 martie de A. I. Mikoian la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Stalin" din Erevan.

Dragi tovarăși și prieteni, tovarăși alegători!

Ingăduiți-mi să vă mulțumesc pentru înalta încredere pe care mi-o acordați ca membru al Partidului Comunist și al Comitetului Central și permiteți-mi să vă asigur că voi depune și de acum înainte, ca și pînă acum, toate eforturile, pentru a îndreptăți încrederea pe care mi-o acordă alegătorii și partidul nostru. Imi voi dedica toate forțele cauzei înfăptuirii mărețului program al construirii comunismului. (Aplauze)

Guvernul Sovietic duce în mod consecvent o politică de pace care corespunde intereselor vitale ale poporului sovietic și ale tuturor popoarelor. Poporul nostru, care construiește comunismul, este vital interesat în menținerea păcii și în întreținerea de relații prietenești cu toate țările.

Metoda tratativelor pentru obținerea unor hotărîri de comun acord este unica metodă acceptabilă în relațiile internaționale. După cum se știe, S.U.A. încearcă să nu țină seama de marea Chină și să încalce drepturile ei legitime în Organizația Națiunilor Unite.

In legătură cu aceasta sînt unii cărora trebuie să li se amintească unele învățăminte ale istoriei.

Din ură față de revoluție, Guvernul S.U.A. nu a recunoscut Uniunea Sovietică timp de peste 15 ani. Guvernanții S.U.A. credeau că dacă vor închide ochii și vor considera că Uniunea Sovietică nu există, Puterea Sovietică va pieri. Au așteptat 15 ani și după aceea au văzut că Uniunea Sovietică a devenit o forță gigantică, chiar și fără să fie recunoscută de capitaliștii americani.

In prezent, acest joc copilăresc „de-a v-ați ascunselea", stupid pentru oamenii maturi, este caracteristica politicii S.U.A. din ultimii aproape cinci ani față de o putere atît de mare cum este Republica Populară Chineză. E limpede că acești jucători „de-a v-ați ascunselea", pretendenți la dominația mondială, se vor trezi din nou cu albia spartă.

In întreaga lume crește convingerea că pacea se întărește, că în timpurile noastre nu este tocmai atît de ușor să-ți faci drum spre război. Lichidarea monopolului S.U.A. în domeniul armei atomice trezește la realitate pe instigatorii la un nou război și contribuie la cauza păcii. Dar noi trebuie să fim vigilenți, să întărim capacitatea de apărare a țării noastre în fața primejdiei de război, întrucît ațîțătorii la război continuă goana înarmărilor și pregătirea unor noi agresiuni. De ce să nu înceapă în locul goanei înarmărilor o întrecere între cele două sisteme, socialist și capitalist, pe linia dezvoltării producției pașnice și a ridicării nivelului de trai al populației? Noi sîntem gata pentru o astfel de întrecere. Știm că unele țări capitaliste produc anumite produse socotind pe cap de locuitor, într-o cantitate mai mare și adeseori de o calitate mai bună decît a produselor noastre. Lucrul se explică prin faptul că aceste țări au pășit mai curînd pe calea dezvoltării industriale și n-au suportat pagube atît de uriașe ca noi de pe urma războaielor. Uniunea Sovietică a și dovedit superioritatea sistemului său economic atît în ceea ce privește ritmul de dezvoltare, cît și în ceea ce privește nivelul dezvoltării tehnice.

In prezent, pe baza celor obținute, noi am trecut la sarcina înfăptuirii unei dezvoltări a producției mărfurilor de consum popular de natură să asigure un nou avînt categoric al bunăstării poporului. Vom continua să mergem cu pași gigantici mai departe pe această cale spre belșug. (Aplauze)

Situația din lagărul capitalismului se caracterizează prin creșterea instabilității și ascuțirea contradicțiilor. La baza acestui fapt stă înrăutățirea situației economice a lumii burgheze.

In cel de al doilea semestru al anului 1953 în S.U.A. a început declinul producției, ceea ce dovedește în mod evident începutul unei noi crize de supraproducție. Din august 1953, nivelul producției industriale a și scăzut cu 10%, rezervele de mărfuri au atins proporții anormal de mari, folosirea brațelor de muncă scade, iar șomajul crește. Unii din apărătorii ghinioniști ai capitalismului născocesc că noi, oamenii sovietici, ne-am bucura cînd au loc crize economice în S.U.A. sau în alte țări. Crizele au loc nu din cauza bucuriei sau a tristeții cuiva și nu depind nici de voința guvernanților. Crizele economice periodice ale capitalismului sînt rezultatul unor legi economice obiective. Pot oare să se bucure oamenii sovietici de crizele din țările capitalismului dacă ele aduc cu sine noi lipsuri și suferințe multor milioane de oameni ai muncii, frații noștri de clasă?

Țările de democrație populară pășesc ferm pe calea avîntului economic și a creșterii bunăstării maselor populare. O paralelă între succesele țărilor de democrație populară și situația din celelalte țări arată cît de uriașe posibilități de dezvoltare deschide trecerea puterii în mîinile poporului.

Paralela între dezvoltarea Bulgariei și Greciei, care sînt vecine și au aproximativ un teritoriu și o populație egală, este deosebit de sugestivă. In 1953, producția industrială a Bulgariei a crescut cu 350% în comparație cu 1939, în timp ce în Grecia ea a crescut doar cu 30%. Inainte de război, producția de energie electrică pe cap de locuitor era mai mică în Bulgaria decît în Grecia, dar acum ea este de două ori mai mare decît în Grecia. In Bulgaria se dezvoltă multe ramuri ale construcției de mașini, iar producția crește de multe ori, în timp ce în Grecia construcția de mașini, slab dezvoltată și înainte de război, și-a redus acum producția cu 50% față de nivelul antebelic.

Producția industriei textile a crescut în Bulgaria cu 220% față de perioada antebelică, pe cînd în Grecia — numai cu 30%. Agricultura Bulgariei satisface nevoile de alimente ale țării, pe cînd Grecia este nevoită să importe cel puțin 30% din grînele necesare.

După cum se știe, Grecia și Bulgaria produc și exportă însemnate cantități de tutun. Inainte de cel de al doilea război mondial, Bulgaria producea de două ori mai puțin tutun decît Grecia. Acum însă ea a ajuns-o.

In timp ce în Bulgaria toți lucrătorii de la orașe și sate au munca asigurată, iar nivelul de trai al poporului crește, în Grecia șomajul cuprinde aproximativ o treime a clasei muncitoare și la sate aproximativ 40% din populația rurală, iar nivelul de trai al oamenilor muncii a scăzut.

Contrastul dintre dezvoltarea celor două țări se manifestă în mod grăitor și în domeniul construcției culturale. Inainte de război atît în Bulgaria cît și în Grecia 40% din populație era analfabetă. Acum, în Bulgaria analfabetismul este lichidat în linii generale, pe cînd în Grecia situația nu s-a schimbat.

Inainte de război, Bulgaria rămînea în urma Greciei în domeniul asistenței medicale. In aceea perioadă, la fiecare 10.000 de locuitori în Bulgaria reveneau 12 paturi de spital, în timp ce în Grecia reveneau 23. In anii puterii populare, Bulgaria a progresat mult și în acest domeniu; în prezent la fiecare 10.000 de locuitori există 43 de paturi de spital, în timp ce în Grecia situația a rămas neschimbată.

Aceste fapte dovedesc fără putință de tăgadă avantajele căii de dezvoltare socială aleasă de popoarele care și-au luat soarta în propriile lor mîini.

Anul care a trecut a fost marcat nu numai prin extinderea continuă a schimbului de mărfuri cu țările prietene democrat-populare, ci și prin cotitura care se înregistrează spre o înviorare serioasă a comerțului cu țările capitaliste.

In lumina acestor lucruri este demnă de atenție declarația făcută de Churchill în Camera Comunelor, la 25 februarie a. c. cu privire la comerțul între Apus și Răsărit, cînd primul ministru a spus printre altele: „Schimbul de mărfuri și servicii pe scară din ce în ce mai mare poate aduce numai folos", și mai departe: „Cu cît cele două mari lagăre în care este împărțită lumea, vor veni mai mult în contact datorită unei activități comerciale sănătoase și rodnice, cu atît mai puternică va fi contraponderea opusă calculelor pur militare".

In cercurile capitaliste se lărgește tot mai mult mișcarea împotriva îngrădirii comerțului între Apus și Răsărit. Acest lucru se simte nu numai în Anglia; și în America însăși lucrurile au ajuns de așa natură încît în cercurile guvernante se discută dacă este rezonabil să se continue a nu se face comerț cu Uniunea Sovietică și se începe să se sondeze prin diferite canale posibilitățile de comerț cu U.R.S.S.

Tovarăși, succesele gigantice ale creșterii industriei noastre, în special ale industriei grele, au creat premizele necesare pentru punerea problemei avîntului rapid al producției mărfurilor de consum popular și a îndestulării populației cu aceste mărfuri.

In prezent populația noastră urbană reprezintă 80.000.000 de oameni, față de 26.000.000 în 1926. Creșterea salariului real al muncitorilor, ridicarea nivelului de trai al populației rurale, reducerea sistematică a prețurilor, toate acestea au condiționat o creștere mai rapidă a cererii de mărfuri de consum popular de către populație decît ritmul producției unor mărfuri ca, de pildă, carnea și grăsimile animale. Unii au chiar impresia că în prezent sînt mai puține mărfuri decît cu cîțiva ani în urmă.

In realitate, are loc o creștere rapidă a fondului de mărfuri. Astfel, de pildă, fondul pieței a crescut în 1953 față de 1950 după cum urmează: produse de carne — cu 73,4%; produse de pește — cu 22,9%; unt — cu 57%; ulei vegetal — cu 76,1%; zahăr — cu 93,6%; confecțiuni — cu 55,1%; tricotaje — cu 91,5%, țesături de bumbac — cu 34,6%; țesături de lînă — cu 24,9%; țesături de mătase — cu 168,9%; mașini de cusut — cu 94,8%; biciclete — cu 178,3%; ceasuri de mînă — cu 196%; aparate de radio și aparate de televiziune — cu 71,9%.

Anul acesta, vînzarea cărnii va crește de mai mult de două ori față de anul 1950. Totuși, într-o serie de locuri carnea este insuficientă. O situație similară este și cu untul.

Există un procedeu simplu pentru a face ca tuturor să li se pară că sînt suficiente mărfuri; să nu se reducă în viitor prețurile, adică să se frîneze creșterea puterii de cumpărare a populației, așa cum se face în țările capitaliste. Atunci tuturor li se va părea că sînt suficiente mărfuri, și chiar că pot fi create surplusuri. Acest lucru contrazice însă în mod principial politica sovietică și interesele fundamentale ale populației. Noi vom continua și de acum înainte politica de reducere a prețurilor.

Pentru a scăpa de lipsa de mărfuri există o singură cale justă — să se accelereze ritmul producției mărfurilor de consum popular. Partidul Comunist a ales această cale (Aplauze).

Cererea mare de mărfuri de consum general oglindește creșterea puterii de cumpărare și a bunăstării oamenilor muncii. In legătură cu aceasta, vreau să amintesc cuvintele simple și pe înțelesul tuturor ale lui Vladimir Ilici Lenin:

„Și cînd vedem din toate părțile noi cerințe, spunem: așa și trebuie să fie, aceasta și este socialismul, cînd fiecare dorește să-și îmbunătățească situația, cînd toți vor să se bucure de bunurile vieții"

In rezolvarea sarcinii avîntului rapid al producției mărfurilor de consum popular pusă în momentul de față, un rol hotărîtor îl joacă agricultura. Ea asigură alimente pentru populație și materii prime pentru industria ușoară care produce articole de consum.

Cunoașteți cu toții uriașele succese ale orînduirii colhoznice în țara noastră și cifrele privitoare la dezvoltarea agriculturii și la creșterea productivității sale. Dar, ritmul de creștere a producției agriculturii este mai puțin rapid decît ritmul dezvoltării industriei. Are loc o serioasă rămînere în urmă a agriculturii față de creșterea nevoilor.

In ultimul an, partidul și guvernul nostru se preocupă asiduu de elaborarea și traducerea în viață a unui vast program de măsuri pentru avîntul accelerat al agriculturii, în vederea ridicării ei la nivelul cerințelor economiei noastre.

In hotărîrile plenarelor din septembrie și februarie ale C.C. sînt prevăzute toate condițiile necesare și este asigurată posibilitatea avîntului rapid al producției de produse animale, legume, zarzavaturi și cartofi, a sporirii considerabile a însămînțărilor de cereale, în special prin valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite, precum și ridicarea producției la hectar pentru a se asigura în primul rînd hrănirea animalelor cu cereale furajere. Este prevăzută mecanizarea complexă a întregii producții agricole. Acum se creează cointeresarea materială a lucrătorilor din toate verigile producției agricole, începînd de la colhoznic pînă la lucrătorul din S.M.T.-uri și sovhozuri, și este îmbunătățită în mod serios conducerea sovietică a agriculturii.

Se prevede o mare sporire a însămînțărilor de porumb ca principală cultură furajeră cu cea mai ridicată producție la hectar pentru regiunile corespunzătoare ale Uniunii Sovietice. In legătură cu problema porumbului merită atenție faptul că încă din 1921, în scrisoarea sa adresată tov. Krjijanovski, V. I. Lenin a scris:

„Avantajele porumbului (și ale fasolei) într-o serie întreagă de privințe sînt, după cum se vede, evidente. Dacă așa stau lucrurile trebuie luate măsuri mai rapide și mai energice".

Partidul și guvernul vor obține să se dea porumbului locul ce i se cuvine în asolamentele țării, extinderea regiunii în care este cultivat și ridicarea producției lui la hectar.

Există deplina convingere că vom ridica repede nivelul agriculturii sovietice și vom asigura mari succese pe calea obținerii unui belșug de produse alimentare în țara noastră.

In urma creșterii producției mărfurilor de consum popular și a ridicării bunăstării oamenilor muncii de la oraș și sat, în dezvoltarea comerțului sovietic s-a înfăptuit o cotitură, care își găsește expresia în ritmul mai intens de creștere a circulației mărfurilor: în comparație cu 1952, vînzarea de mărfuri către populație a crescut în ansamblu în 1953 cu 21%, în prețuri comparabile, iar la sate cu 24%; în cel de al doilea semestru, ea a crescut în ansamblu cu 26% față de perioada corespunzătoare a anului 1952, iar la sate — cu 30%.

In 1954 și în următorii doi ani, industria producătoare de mărfuri de consum general trebuie să-și sporească considerabil producția și să îmbunătățească îndeosebi calitatea acestor mărfuri.

Toate întreprinderile sînt obligate să obțină o asemenea calitate a mărfurilor de consum popular încît ele să nu fie inferioare celor mai bune mostre sovietice și străine, iar întreprinderile fruntașe trebuie să facă un nou pas înainte.

Sarcina comerțului sovietic constă în a îmbunătăți în mod serios deservirea consumatorilor, în a face ca pînă în 2-3 ani, în fiecare oraș și în fiecare raion sătesc să existe din abundență toate mărfurile necesare populației.

Planul cincinal prevăzuse o creștere cu 70% a circulației mărfurilor în 1955 în comparație cu 1950. Anul acesta, noi am și atins nivelul prevăzut de planul cincinal pentru anul 1955. Astfel, sarcina prevăzută în planul cincinal în domeniul circulației mărfurilor nu numai că va fi îndeplinită, dar va fi depășită încă în 1954. Cu alte cuvinte, în ceea ce privește circulația mărfurilor planul cincinal se îndeplinește în patru ani. (Aplauze)

Organizațiile comerciale studiază încă insuficient cererea populației și, în legătură cu aceasta, comit greșeli în determinarea necesităților reale în ceea ce privește diferitele mărfuri, în repartizarea și aducerea mărfurilor în regiuni, ținuturi și republici. Aceste greșeli au avut în mod concret efectul că într-o serie de raioane au lipsit galoșii iar în alte raioane chibriturile, deși, ținînd seama de situația reală, putem avea amîndouă aceste mărfuri în orice cantitate necesară.

In afară de aceasta, în prima jumătate a anului trecut au existat în comerț mari stocuri supranormative de galoși și chibrituri.

In declarațiile lor de necesar, organizațiile comerciale nu au ținut seama și nu au prevăzut sporirea considerabilă a cererii de galoși și o oarecare creștere a cererii de chibrituri în cel de al doilea semestru al anului 1953, în special la sate.

Una din cauzele care împiedică îmbunătățirea rapidă a organizării comerțului este extrema centralizare în rezolvarea problemelor, o tutelă excesivă asupra fiecărui pas al organizațiilor comerciale, ceea ce încătușează inițiativa, înlănțuie posibilitatea de manipulare a organizațiilor comerciale și împiedică rezolvarea promptă și operativă a problemelor arzătoare.

In acțiunea de lichidare a cazurilor de birocratism și rutină întîlnite în comerț, precum și de îmbunătățire a organizării comerțului, ca și în oricare alt sector de muncă, un instrument important îl constituie autocritica lucrătorilor din comerț, precum și critica din partea cumpărătorilor. In vorbe, unii lucrători din comerț se pronunță adeseori pentru necesitatea criticii, dar ar vrea ca această critică să nu-i atingă personal, ei sînt dispuși să se bată cu pumnul în piept, bine înțeles, nu așa ca să-i doară, dar în așa fel încît această critică să fie cît mai blajină, cam așa cum spunea poetul Blagov

„...Avem nevoie de scedrini
Care să fie mai blajini,
Și de niscaiva gogoli
Care să nu ne dea de gol" (Rîsete în sală)

Este necesar să luptăm zi de zi pentru ridicarea nivelului comerțului, pentru buna deservire a consumatorilor, pentru o atitudine politicoasă și atentă față de cumpărători în magazine, cantine, cafenele, adică pentru ca fiecare cetățean să plece din magazin, din cantină, mulțumit, iar nu enervat de comportarea personalului care îl deservește.

Pentru îmbunătățirea multilaterală a condițiilor de trai ale poporului este necesar să se ridice pe o treaptă superioară toate serviciile prestate pentru populație de organizațiile și întreprinderile de stat și cooperatiste care au această sarcină.

Este foarte important ca toate categoriile de transport — feroviar, pe apă, comunal, să lucreze cu precizie, să efectueze fără întrerupere transportul călătorilor, să nu existe cazuri de întîrzieri în mersul trenurilor, ca tramvaiele și autobuzele să respecte cu strictețe orarul circulației, ca în vagoanele de cale ferată, în tramvaie și autobuze să fie curat și confortabil.

Punctualitatea, buna organizare și atitudinea civilizată, preocuparea de a ține seama de timpul pasagerilor, toate acestea sînt tot atît de necesare în această ramură ca și în comerț.

Este oare puțin important ca oamenii muncii de la orașe și sate să primească la timp, în fiecare zi, ziarele și revistele, ca scrisorile și telegramele să fie înmînate fără întîrziere și să nu se piardă prin canalele poștei? Oricine știe cît de importante sînt punctualitatea, buna organizare, atitudinea politicoasă și civilizată față de oameni în instituțiile de ocrotire a sănătății. Aici este de o importanță extremă ca pacientul să găsească o atitudine plină de grijă, călduroasă și atentă din partea personalului medical din dispensar, policlinică, spital.

Ar fi păcat să ascundem că în o serie de orașe și așezări muncitorești, întreprinderi de deservire comunală ca băile, spălătoriile, hotelurile, frizeriile, diferite ateliere de croitorie, cizmărie, ateliere de reparații și combinate pentru deservirea nevoilor curente de trai lucrează foarte prost. Unii dintre conducătorii acestor instituții de deservire a nevoilor curente de trai, după cum se spune în popor — ar trebui să le tragem „o săpuneală" bună. (Rîsete în sală)

Astăzi, țara noastră a devenit în așa măsură mai bogată, dezvoltarea industriei a deschis atîtea posibilități, creșterea bunăstării poporului face să se ivească atîtea cerințe, încît putem și sîntem obligați să punem pe primul plan, să ridicăm la un nivel înalt toate serviciile de toate felurile legate de deservirea populației sovietice și să apreciem activitatea organizațiilor locale sovietice și de partid tot în măsura în care ele au obținut succese în acest domeniu și au atras în această luptă masele muncitoare active ale populației. Trebuie să facem ca această luptă pentru calitate a serviciilor prestate pentru populație să devină o luptă a întregului popor.

Nevoia de locuințe este atît de mare, ea depășește în asemenea măsură posibilitățile noastre de astăzi încît cu toată creșterea rapidă a construcției de locuințe, efectuată de organele de stat, se resimte o lipsă de locuințe. De aceea este nevoie să dăm o largă dezvoltare construcției de locuințe individuale, cooperativelor pentru construcția de locuințe. Dezvoltarea comerțului cu materiale de construcții, cu piese de construcții, precum și cu case prefabricate construite de către organizațiile de construcții în baza comenzilor făcute de cetățeni și pe socoteala acestora și de asemenea ajutorul acordat în credite și atragerea economiilor populației pentru opera de construire de locuințe ar ușura rezolvarea acestei sarcini acute, legată de bunăstarea poporului. Și doar numeroși cetățeni au economii și pot face economii pentru ca cu timpul să poată plăti fie costul unei case individuale, fie un apartament într-o casă a unei cooperative.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a considerat întotdeauna ca o datorie sfîntă a sa să cimenteze prietenia popoarelor U.R.S.S. — temelia temeliilor puterii și invincibilității statului socialist multinațional. (Aplauze).

Forța care cimentează această prietenie este marele popor rus care, sub conducerea Partidului Comunist, a dus la asaltul împotriva capitalismului toate popoarele din Rusia țaristă și a asigurat victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Victoria proletariatului rus a fost aceea care a dat adevărata independență de stat tuturor națiunilor din statul nostru multinațional.

Genialul întemeietor al partidului — Lenin, și marele continuator al operei sale — Stalin, au fost inspiratorii, promotorii egalității în drepturi și ai prieteniei popoarelor.

Trebuie să luptăm și de acum înainte fără preget împotriva ideologiei burgheze, împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor, împotriva naționalismului burghez — rămășița cea mai vie.

Oamenii muncii aparținînd tuturor naționalităților din Uniunea Sovietică, însuflețiți de ideea patriotismului sovietic, îmbină în mod armonios dragostea pentru poporul lor cu dragostea pentru toate celelalte popoare, cu devotamentul față de Patria socialistă, cu solidaritatea internațională a tuturor oamenilor muncii (Aplauze).

Tovarăși alegători!

Scopurile și sarcinile imediate ale poporului sovietic sînt expuse în Chemarea Comitetului Central către toți alegătorii.

Această Chemare reprezintă programul activității în viitor a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic.

In ce constă condiția hotărîtoare a îndeplinirii acestui program de lucrări mărețe, în ce constă condiția hotărîtoare a mersului nostru înainte spre comunism? Condiția principală este legătura indisolubilă dintre Puterea Sovietică și popor, încrederea poporului în Partidul Comunist și strînsa unitate dintre ele, unitatea de monolit a rîndurilor Partidului Comunist însuși. (Aplauze furtunoase).

Inainte pe calea luminată de măreața teorie transformatoare a lumii, teoria lui Marx-Engels-Lenin-Stalin. (Aplauze îndelungate).

Trăiască blocul popular al comuniștilor și celor fără partid! (Aplauze îndelungate)

Trăiască Patria noastră socialistă! (Aplauze îndelungate).

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele U.R.S.S! (Aplauze îndelungate).

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice! (Aplauze îndelungate. Toți se ridică în picioare).

Cuvîntarea tovarășului M. G. PERVUHIN

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Kalinin din Tbilisi

La 11 martie a avut la Tbilisi o întîlnire între alegătorii din circumscripția electorală Kalinin și candidatul lor în alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S., Mihail Gheorghevici Pervuhin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministru al centralelor electrice și al industriei electrotehnice a U.R.S.S.

La adunare au luat cuvîntul Mrevlișvili, profesoară la universitatea din Tbilisi, Fomina, muncitoare la fabrica de tricotaje, Djanelidze, vicepreședinte al Academiei de Științe a R. S. S. Gruzine, cunoscutul poet georgian Grișașvili și alții. Cuvîntările lor au fost consacrate succeselor obținute de oamenii muncii din Gruzia sub conducerea Partidului Comunist, cu ajutorul permanent al poporului rus și al celorlalte popoare frățești ale Țării Sovietice. Vorbitorii au subliniat că M. G. Pervuhin, fruntaș de seamă al Partidului Comunist și al statului sovietic, desfășoară o muncă intensă și rodnică pentru continua înflorire a economiei Uniunii Sovietice.

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite textul cuvîntării rostite de tovarășul M.G. Pervuhin la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală Kalinin din Tbilisi la 11 martie 1954:

Tovarăși! Dați-mi voie să vă mulțumesc profund și cordial vouă și tuturor alegătorilor din circumscripția electorală Kalinin pentru încrederea pe care mi-ați acordat-o desemnîndu-mă candidat al vostru pentru locul de deputat în Sovietul Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. (Aplauze).

Consider că cinstea pe care mi-ați făcut-o este în primul rînd o manifestare a marii încrederi de care este pătrunsă atitudinea alegătorilor față de Partidul nostru Comunist și de comuniștii care îi sînt devotați fără margini. Nu există pentru omul sovietic o cinste și fericire mai înaltă decît încrederea poporului, decît să fie un ales al poporului.

In ceea ce mă privește vreau să vă încredințez că la fel ca pînă acum voi sluji și pe viitor cinstit și pînă la capăt partidului nostru, îmi voi consacra toate forțele și cunoștințele Patriei socialiste, spre binele și fericirea poporului sovietic. (Aplauze).

Tovarăși! In Chemarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice adresată tuturor alegătorilor s-a făcut bilanțul glorios al activității Partidului Comunist și poporului sovietic în cei patru ani care au trecut de la ultimele alegeri pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. și au fost expuse de asemenea noile noastre sarcini.

Acest minunat bilanț și noile perspective bucură pe oamenii sovietici, provoacă un sentiment de legitimă mîndrie pentru Patria noastră sovietică, pentru marele Partid Comunist.

Țara noastră întîmpină alegerile pentru organul suprem al Puterii Sovietice în plină înflorire a forțelor sale, în condițiile unui puternic avînt al economiei și culturii tuturor republicilor Uniunii Sovietice.

Partidul Comunist, creat de marele Lenin și înarmat cu învățătura înaintată marxist-leninistă, călit în cursul a 50 de ani de lupte împotriva dușmanilor clasei muncitoare, conduce cu mînă sigură poporul nostru pe calea progresului, pe calea leninistă.

Baza dezvoltării economiei de pace, baza capacității de apărare a țării noastre, a fost și rămîne industria grea. Infăptuind reconstrucția socialistă a întregii economii naționale și pregătind țara pentru apărarea activă, Partidul Comunist a creat o puternică industrie grea de prim rang, pe baza căreia poporul sovietic a obținut victoria hotărîtoare și zdrobirea dușmanului în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

In anii de după război au fost obținute noi succese considerabile în dezvoltarea industriei grele.

Succesele obținute în dezvoltarea industriei grele au pregătit condițiile pentru un avînt rapid al producției de obiecte de consum popular.

Partidul Comunist și Guvernul Sovietic au trasat un larg program de dezvoltare rapidă a industriei ușoare și alimentare pentru a spori considerabil în decurs de 2-3 ani vînzarea de mărfuri alimentare și industriale de larg consum către populație.

Am intrat într-o nouă etapă a dezvoltării Uniunii Sovietice care se caracterizează printr-o considerabilă creștere a bunăstării materiale și culturii poporului sovietic.

Grija pentru binele poporului, pentru ridicarea neîncetată a bunăstării materiale și culturale a populației constituie sarcina principală, legea supremă a Partidului Comunist.

In 1953, mai ales în cel de al doilea semestru, ramurile industriale care produc obiecte de consum popular s-au dezvoltat într-un ritm mai rapid decît în 1952.

In 1953, în special în al doilea semestru, a sporit considerabil vînzarea de mărfuri către populație în comparație cu 1952.

Paralel cu dezvoltarea prin toate mijloacele a industriei socialiste, partidul nostru a trasat un larg program pentru continua dezvoltare rapidă a tuturor ramurilor agriculturii socialiste. Infăptuirea acestui program este de o mare însemnătate pentru întregul popor, întrucît altfel nu se poate asigura belșugul de produse în țară și nu se poate obține în următorii 2—3 ani o creștere rapidă a bunăstării materiale a poporului.

Plenara din septembrie a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a arătat lipsurile serioase existente în dezvoltarea agriculturii, în munca colhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare și sovhozurilor și a trasat măsurile concrete pentru înlăturarea acestor lipsuri, a adoptat un program de avînt rapid al tuturor ramurilor agriculturii.

Lucrătorii din agricultură, toți oamenii muncii din Uniunea Sovietică, consideră acest program de dezvoltare a agriculturii ca o chestiune urgentă și arzătoare a întregului popor.

In timpul scurt care a trecut de la Plenara din septembrie s-a și făcut mult, agricultura primind un ajutor serios din partea statului.

Plenara Comitetului Central al partidului, care a avut loc zilele acestea, a discutat raportul remarcabil al tovarășului Hrușciov cu privire la dezvoltarea continuă a producției de cereale în țară și a aprobat măsurile concrete pentru valorificarea în anii 1954—1955 a unei suprafețe de 13 milioane ha de pămînt virgin și înțelenit în vederea însămînțării lor cu culturi cerealiere. Aceasta este o sarcină grea dar de onoare, în rezolvarea căreia s-au și încadrat mii de oameni sovietici, îndeosebi tineret.

Infăptuirea programului unui avînt rapid al agriculturii constituie o chestiune arzătoare nu numai pentru lucrătorii din agricultură, ci și pentru toți lucrătorii din industria noastră socialistă în special pentru constructorii de mașini și pentru chimiști.

Pe baza creșterii generale a economiei țării noastre sporesc neîncetat veniturile oamenilor muncii și crește salariul real, în primul rînd pe seama reducerii sistematice a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile industriale și alimentare. In același timp, veniturile țărănimii colhoznice sporesc.

Uniunea Sovietică este un stat socialist multinațional bazat pe prietenia de neclintit a popoarelor care locuiesc în țara noastră. Această prietenie de neclintit a popoarelor Uniunii Sovietice s-a închegat în decursul multor veacuri de formare și dezvoltare a statului nostru.

Prietenia popoarelor noastre s-a întărit și mai mult în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei cînd toate popoarele U.R.S.S. au luptat cot la cot împotriva dușmanului perfid, au respins hoardele fasciste, au salvat statul socialist de jugul capitalist și au zdrobit dușmanul vărsîndu-și sîngele pe cîmpul de luptă.

Intr-o strînsă alianță și unitate frățească, popoarele țării noastre au tămăduit în scurt timp rănile provocate de război, au refăcut economia distrusă și dezvoltă în ritm rapid economia socialistă.

Nimeni nu va dezbina vreodată popoarele Uniunii Sovietice.

Naționaliștii burghezi, menșevicii și diferiți trădători au încercat nu odată să semene vrajbă națională între popoarele Uniunii Sovietice; ei au încercat printre altele să despartă Republica Gruzină de Uniunea Sovietică. Dar acest lucru nu le-a reușit și nu le va reuși niciodată. (Aplauze).

Comuniștii și oamenii muncii din Gruzia sovietică urmează ferm indicațiile Partidului Comunist, exprimate atît de bine de către I. V. Stalin în raportul prezentat la Adunarea generală a organizației din Tbilisi a Partidului Comunist din Gruzia în iulie 1921: „Este neîndoielnic, a spus el, că, dată fiind atitudinea categoric ostilă a statelor capitaliste față de țările sovietice, o existență cu desăvîrșire izolată a Gruziei Sovietice, ca și a oricărei alte țări sovietice nu este de conceput nici din punct de vedere militar, și nici din punctul de vedere al dezvoltării economice. Sprijinirea reciprocă a statelor sovietice, atît din punct de vedere militar, cît și din punct de vedere economic, este o condiție fără de care nu se poate concepe dezvoltarea acestor state".

In continuare, el a subliniat că este necesar să se lupte cu cea mai mare hotărîre împotriva tuturor manifestărilor naționalismului burghez, semănător de vrajbă între popoarele din Transcaucazia și să se aibă permanent grijă de păstrarea solidarității frățești și prieteniei dintre oamenii muncii de toate naționalitățile.

Clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, intelectualitatea progresistă din Gruzia, au luptat împotriva autocrației moșierilor și capitaliștilor alături de clasa muncitoare a celorlalte naționalități.

Nu numai poporul gruzin ci și întregul popor sovietic își amintește și este mîndru de numele luptătorilor pentru cauza clasei muncitoare și a poporului muncitor, de numele unor fii glorioși ai poporului gruzin ca Al. Țulukidze, Lado Kethoveli, Miha Thakala, Alioșa Djaparidze; pentru totdeauna va rămîne în memoria poporului chipul luminos al lui Sergo Ordjonikidze, revoluționar înflăcărat, bolșevic-comunist de frunte. Poporul sovietic cinstește cu venerație memoria lui Iosif Vissarionovici Stalin, marele revoluționar, conducător al Partidului Comunist și al poporului sovietic, sub a cărui conducere partidul nostru a dus țara la victoria socialismului. (Aplauze furtunoase îndelungate. Toți se ridică în picioare).

In anii Puterii Sovietice, datorită traducerii în viață a politicii naționale leniniststaliniste, în Gruzia au fost create o mare industrie socialistă, înzestrată cu tehnica modernă, o mare agricultură colhoznică, s-a obținut un puternic avînt al tuturor ramurilor economiei și culturii din această Republică.

Oamenii muncii din Republica Socialistă Gruzină muncesc fără preget pentru dezvoltarea tuturor ramurilor economiei și culturii multilaterale ale Gruziei însorite.

Prin politica sa națională, Partidul Comunist a sudat popoarele țării noastre într-o familie frățească, unită. Partidul nostru va întări și de acum înainte fără încetare prietenia popoarelor — această bază a puterii și a forței invincibile a statului nostru socialist multinațional.

Succesele grandioase obținute în dezvoltarea economiei și culturii socialiste din U.R.S.S. au nu numai o mare importanță internă, ci și o mare importanță internațională.

Urmînd exemplul Uniunii Sovietice, țările de democrație populară înaintează pe calea spre socialism. An de an se întărește economia acestor țări, cresc forțele lagărului păcii și socialismului.

Succesele obținute de Uniunea Sovietică în domeniul dezvoltării economiei și culturii atrag privirile oamenilor muncii din țările capitaliste, și îndeosebi ale popoarelor care se află sub jugul colonial. Acest lucru provoacă împotriva noastră furia și ura imperialiștilor, care caută pe toate căile să ascundă poporului adevărul și să denatureze succesele noastre.

Totodată, numeroși economiști burghezi dau alarma în legătură cu măsurile pe care le aplică partidul nostru în vederea unui avînt rapid al bunăstării materiale a poporului sovietic. Ei declară că realizarea programului de dezvoltare a industriei și agriculturii trasat în U.R.S.S., este o mină mai primejdioasă pentru orînduirea lor capitalistă decît bomba atomică, deoarece dezvoltarea necontenită a bunăstării materiale a poporului sovietic constituie o dovadă evidentă a superiorității socialismului asupra capitalismului.

Cei 36 de ani de existență a Statului Sovietic au arătat cu o forță și claritate incontestabilă superioritatea istorico-mondială a orînduirii socialiste care se bazează pe alianța trainică dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Pe baza întăririi continue a acestei alianțe poporul sovietic va obține noi succese în dezvoltarea economiei și culturii țării.

Călăuzindu-se după învățătura lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, traducînd în viață poruncile lui Lenin, partidul întărește în permanență alianța de neclintit dintre muncitori și țărani, marea prietenie dintre popoare, întărește Statul Sovietic.

Bazîndu-se pe superioritatea incontestabilă a orînduirii sovietice socialiste, Partidul Comunist conduce cu fermitate și cu mînă sigură țara noastră spre victoria deplină a comunismului. (Aplauze).

Trăiască marele popor sovietic — constructorul comunismului! (Aplauze).

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice! (Aplauze)

Trăiască Gruzia Sovietică Socialistă (Aplauze).

Inainte spre victoria deplină a comunismului! (Aplauze furtunoase. Toți se ridică în picioare).

Lucrările Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARȘOVIA 14 (Agerpres). — P.A.P. transmite:

In ședința din 12 martie a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez au continuat discuțiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central al P.M.U.P. și Comisiei Centrale de Revizie.

In ședința de dimineață primul a luat cuvîntul W. Klosiewicz, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Polonia. Clasa muncitoare, masele de milioane de oameni ai muncii, a spus Klosiewicz, confirmă prin munca lor plină de abnegație în producție că sprijină întru totul politica partidului, care corespunde intereselor vitale ale oamenilor muncii. Vorbitorul a arătat că de la unificarea mișcării muncitorești poloneze, mișcarea sindicală s-a întărit de asemenea din punct de vedere organizatoric și ideologic. Sindicatele luptă neobosit pentru educarea socialistă a maselor largi populare.

Klosiewicz a relevat creșterea impetuoasă a activității creatoare a clasei muncitoare și a intelectualității muncitoare. Expresia inițiativei creatoare a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor este mișcarea de masă a raționalizatorilor și inovatorilor în producție. In timp ce în 1948 în industrie au fost prezentate 6.000 de propuneri de raționalizare și inovații, în 1953 au fost prezentate 210.000 propuneri de acest fel. Intrecerea devine principala metodă a construcției socialiste. W. Klosiewicz a subliniat că statul alocă fonduri uriașe pentru protecția muncii și tehnica securității în producție. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a spus în încheiere Klosiewicz, sindicatele din Polonia vor lupta pentru traducerea în fapt a sarcinilor trasate de Congres în opera de construcție a Poloniei socialiste.

Jozef Beck, muncitor constructor, delegat la Congres din partea organizației de partid din Cracovia, a vorbit despre grija permanentă a Partidului Muncitoresc Unit Polonez pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Apoi s-a dat cuvîntul mareșalului Poloniei, Konstantin Rokossowski, ministrul apărării naționale.

In raportul de activitate a Comitetului Central al partidului nostru, a spus Rokossowski, tovarășul Bierut a făcut bilanțul realizărilor remarcabile ale poporului polonez obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a trasat căile de viitor — căile unor mari realizări și ridicării bunăstării poporului. Transformările revoluționare petrecute în viața poporului polonez au schimbat înfățișarea patriei noastre. Dintr-o țară săracă și înapoiată Polonia s-a transformat într-o țară bogată cu o industrie dezvoltată. Eforturile Partidului și Guvernului nostru, eforturile întregului popor au fost îndreptate spre dezvoltarea construcției pașnice, spre crearea unor condiții mai bune de viață pentru oamenii muncii de la orașe și sate.

Armata polonă, a spus K. Rokossowski, este o parte integrantă a poporului, mîna lui înarmată. Transformările economice, politice și culturale petrecute în Polonia populară n-au putut să nu exercite influență asupra forțelor noastre armate, asupra asigurării înzestrării tehnice a armatei, asupra creșterii conștiinței soldaților și a însușirii continue de către ei a măiestriei militare. Armata polonă s-a născut, s-a dezvoltat și s-a călit în luptele duse umăr la umăr cu armata sovietică. In perioada de pace întregul sistem al pregătirii și educării armatei noastre se bizuie pe experiența științei militare sovietice înaintate, pe însușirea experienței Marelui Război pentru Apărarea Patriei și a celor mai noi realizări ale științei și tehnicii militare. Noi, a spus în încheiere K. Rokossowski, sîntem o armată a poporului pentru care independența și pacea constituie lucrul cel mai de preț din lume. Forțele noastre armate apără neclintit independența și pacea.

Puterea și pregătirea de luptă a armatei noastre îmi permit să vă asigur astăzi pe dvs., tovarăși delegați, și pe întregul nostru popor că armata polonă nu va înșela încrederea lui. Cuvintele de încheiere ale cuvîntării lui Rokossowski au fost întîmpinate cu aplauze.

Răsună aclamații: „Trăiască armata populară polonă!"

In ședința de dimineață, delegații la Congres au ascultat raportul Comisiei de validare prezentat de Adam Dolinski. Alegerile delegaților la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a spus raportorul, s-au desfășurat într-o atmosferă de intensă activitate a membrilor partidului. Alegerile au demonstrat coeziunea Partidului Muncitoresc Unit Polonez în jurul Comitetului său Central.

La Congresul al II-lea al partidului, a spus raportorul, au fost aleși 1.277 delegați, cifră care este proporțională cu efectivul numeric al partidului. Un număr de 823 delegați (64,4%) provin din rîndul muncitorilor, 296 (23,2%) — din rîndul țăranilor, 106 (8,3%) — din rîndul intelectualității muncitoare. Printre delegați sînt sute de oameni care lucrează direct în fabrici, uzine, construcții, în gospodării agricole de stat, la cooperative agricole de producție.

La Congres au fost alese 220 femei (17,2%) — un număr mult mai însemnat decît la primul Congres de unificare al partidului. Raportorul a constatat că delegații sînt aleși în conformitate cu statutul partidului și că Congresul este legal constituit.

Apoi a rostit o cuvîntare Franciszek Jozwiak-Witold.

In cuvîntarea sa, Jozwiak-Witold a acordat un loc însemnat problemelor controlului de partid, întăririi disciplinei de partid și de stat, curățirii rîndurilor partidului de elemente străine și dușmănoase, educării membrilor partidului în spiritul vigilenței revoluționare, în spiritul atitudinii intransigente față de lipsuri și dezvoltării curajoase a criticii și autocriticii.

In ședința de dimineață, la discuții au luat cuvîntul de asemenea Adam Szaff, directorul Institutului de Științe Sociale de pe lîngă C.C. al P.M.U.P., Gerald Skok, președintele conducerii voevodale a Uniunii Tineretului Polonez din Olsztin, mecanicul fruntaș Jan Kocot și alți delegați.

In ședința de seară a Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, primul a luat cuvîntul Jan Szidliak, secretar al comitetului voevodal de partid din Stalinogrud, care a subliniat că populația Sileziei a urmărit cu uriaș interes desfășurarea conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri. Propunerile sovietice îndreptate spre consolidarea păcii și asigurarea securității în Europa, a spus vorbitorul, sînt aprobate cu căldura de populația voevodatului nostru.

Textilista Jozefa Simowa, de la combinatul textil din Piotrkow, a consacrat o parte însemnată a cuvîntării sale consolidării marii prietenii a popoarelor sovietic și polonez. La noi la Piotrkow, a spus ea, cu ajutorul Uniunii Sovietice se construiește un nou și minunat combinat textil. Credincioși principiilor lor, oamenii sovietici nu s-au limitat numai să ne acorde ajutor la construirea combinatului. Ei ne-au învățat să aplicăm bogata tehnică sovietică, să lucrăm bine și productiv.

Despre participarea activă a femeilor din Polonia populară la măreața muncă creatoare și despre construirea socialismului în țară a vorbit la Congres Alicia Mussalowa, președinta conducerii centrale a Ligii femeilor.

La discuțiile pe marginea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central și Comisiei Centrale de Revizie a luat de asemenea cuvîntul Ludwik Jaworski, directorul liceului pedagogic din Awgustow (voevodatul Belostok), profesorul Ștefan Julkowski, secretar științific al Academiei de Științe a R. P. Polone.

In ședința de seară, delegații au aprobat în unanimitate raportul comisiei de validare.

Au salutat Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez în numele partidelor frățești, Vaclav Kopecki, membru al prezidiului Comitetului Central al Partidului Comunist Cehoslovac, Ruggiero Grieco, membru în conducerea Partidului Comunist Italian, I. Chișinevschi, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn; Erno Gőrő, membru în Biroul Politic al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și Willy Stof, membru în Secretariatul Comitetului Central al P.S.U.G. In ședința din seara zilei de 12 martie s-a terminat discutarea rapoartelor de activitate ale Comitetului Central și Comisiei Centrale de Revizie. La discuțiile pe marginea rapoartelor au luat cuvîntul 27 persoane.

A fost adoptată în unanimitate următoarea rezoluție:

„Congresul ia notă și aprobă raportul Comitetului Central, recunoaște că linia politică a Comitetului Central în perioada la care se referă raportul este justă și hotărăște să adopte raportul tovarășului Boleslaw Bierut ca directivă în munca partidului, îndeosebi în lupta pentru traducerea în fapt a sarcinilor importante privind întărirea alianței muncitorilor și țăranilor și ridicarea cît mai rapidă a nivelului de trai al maselor muncitoare".

Salutul rostit de tov. I. Chișinevschi

la Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Dragi tovarăși!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn ne-a împuternicit să vă transmitem salutul său adresat celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez:

„Către Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn trimite celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Unit Polonez un fierbinte și frățesc salut!

Partidul Muncitoresc Unit Polonez a obținut succese însemnate în întărirea statului democrat-popular. Condus de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, poporul polonez merge ferm pe drumul construirii socialismului, dezvoltă neîncetat industria națională, reconstruiește pe baze noi agricultura, asigură un avînt continuu culturii.

Urăm Partidului Muncitoresc Unit Polonez noi succese în marea operă de construire a socialismului în Republica Populară Polonă, în continua întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în dezvoltarea agriculturii și ridicarea rapidă a nivelului de trai al oamenilor muncii din orașe și sate.

Succesele Poloniei democrat-populare sînt succese ale tuturor popoarelor iubitoare de pace care luptă, în frunte cu Marea Uniune Sovietică, pentru prietenie și colaborare între popoare, pentru pace!

Trăiască Partidul Muncitoresc Unit Polonez!

Trăiască poporul polonez, constructor al vieții noi!

Trăiască prietenia și colaborarea frățească dintre poporul romîn și poporul polonez!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Sesiunea Comisiei Economice O. N. U. pentru Europa

GENEVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința din 12 martie a celei de a 9-a sesiuni a Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa a fost examinat comunicatul lui Myrdal, secretarul executiv al Comisiei, cu privire la activitatea comitetului pentru dezvoltarea comerțului exterior al țărilor europene.

Myrdal a arătat că în anul 1953 Comisia a aplicat o serie de măsuri în scopul de a contribui la dezvoltarea comerțului între Europa răsăriteană și cea apuseană. El a amintit, între altele, conferința pentru problemele comerțului, care a avut loc în aprilie 1953 la Geneva și la care au participat experți din 24 de țări europene — membre ale Comisiei, precum și reprezentanți ai Germaniei răsăritene și ai celei apusene. Această conferință a dat rezultate pozitive. Totuși, a spus Myrdal, Comitetul pentru dezvoltarea comerțului exterior nu a fost convocat nici măcar o singură dată.

In cadrul ședinței din 12 martie, reprezentantul U.R.S.S., P. M. Kumikin, a rostit o amplă cuvîntare.

★

GENEVA 13 (Agerpres). TASS transmite: — La ședința din dimineața zilei de 12 martie a Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, s-au discutat rapoartele Comitetelor pentru siderurgie, pentru industrie și aprovizionare, precum și a Comitetului pentru problemele brațelor de muncă.

In legătura cu discutarea raportului Comitetului pentru problemele brațelor de muncă, s-au desfășurat discuții animate. In anul 1953 și în anii precedenți, acest comitet nu s-a întrunit în sesiuni și de fapt nu a desfășurat nici o activitate. Totuși, raportul Biroului Internațional al Muncii „privitor la problemele brațelor de muncă", prezentat spre examinare sesiunii, precum și cuvîntările unor reprezentanți la sesiune au arătat că activitatea acestui comitet este imperios necesară.

Subliniind creșterea șomajului în țările Europei occidentale, Cistiakov, locțiitorul șefului delegației sovietice, a relevat că, după cum reese din raportul Biroului Internațional al Muncii, pentru cîteva categorii de muncitori (muncitori vîrstnici și tineret) primejdia șomajului este deosebit de accentuată. Combaterea șomajului în țările din Europa occidentală întîmpină dificultăți din cauza calificării insuficiente a unui număr mare de șomeri. Delegatul sovietic a arătat necesitatea de a se discuta aceste probleme în cadrul Comitetului pentru problemele brațelor de muncă unde reprezentanții diferitelor țări ar putea face schimb de experiență folositoare în domeniul rezolvării problemelor legate de șomaj. Deși în Uniunea Sovietică nu există șomaj și nu se pun problemele legate de acesta, a spus Cistiakov, reprezentanții U.R.S.S. sînt gata să ia parte la lucrările Comitetului pentru problemele brațelor de muncă, contribuind în felul acesta la rezolvarea problemelor ce cad în atribuția comitetului respectiv. Reprezentanții R.S.S. Bieloruse, Poloniei, Cehoslovaciei, Bulgariei și Romîniei au subliniat de asemenea necesitatea reluării activității Comitetului pentru problemele brațelor de muncă în scopul rezolvării problemelor legate de șomaj.

Reprezentantul Romîniei a prezentat spre examinare sesiunii un proiect de rezoluție, prin care se propune convocarea în cursul acestui an a Comitetului pentru problemele brațelor de muncă.

La sesiune a luat cuvîntul reprezentantul Federației Sindicale Mondiale, Dure, care a subliniat că situația șomerilor din țările Europei occidentale continuă să se înrăutățească.

Totuși, reprezentanții Angliei și Franței s-au pronunțat împotriva reluării activității Comitetului pentru problemele brațelor de muncă, pretextînd că Organizația Internațională a Muncii s-ar ocupa în suficientă măsură de discutarea problemelor respective și că comitetul menționat ar dubla doar activitatea acestei organizații.

Kumikin, reprezentantul U.R.S.S., a arătat că obiecțiunile reprezentanților Angliei și Franței nu sînt convingătoare. El a spus că Comitetul pentru problemele brațelor de muncă ar putea să se ocupe de studierea unor probleme importante legate de problema șomajului, în colaborare cu Comitetul pentru dezvoltarea comerțului exterior.

Cu toate acestea, în urma poziției pe care au luat-o reprezentanții Angliei și Franței, proiectul de rezoluție al reprezentantului Romîniei a fost respins cu majoritate de voturi.

Nota cehoslovacă adresată S.U.A.

PRAGA 13 (Agerpres). — CETEKA transmite:

La 13 martie, ziarele cehoslovace au publicat nota adresată la 12 martie 1954 Statelor Unite de către Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace.

In notă se spune că la 12 martie 1954, ora 13.30 (ora Europei centrale) două avioane militare cu semne distinctive ale S.U.A. au pătruns în spațiul aerian al Cehoslovaciei și au continuat să zboare deasupra teritoriului de stat al republicii, la sud-vest de Domazlic. Intîmpinați de un avion militar cehoslovac, aviatorii americani nu s-au supus ordinului acestuia de a-l urma și au încercat să-l atace. In scopul de autoapărare, avionul cehoslovac a fost nevoit să facă uz de arme. După aceasta cele două avioane americane au dispărut în nori.

Din însărcinarea Guvernului Cehoslovac, Ministerul Afacerilor Externe protestează în modul cel mai hotărît împotriva încălcării flagrante a spațiului aerian al republicii de către avioanele militare americane.

Mișcarea de protest din Italia împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

ROMA 13 (Agerpres). —

Ziarul „Unita" relatează că în întreaga Italie se desfășoară o mișcare de protest împotriva „comunității defensive europene" și împotriva înarmării Germaniei occidentale.

Ugo Alessio Grimaldi, membru al conducerii partidului social democrat, a publicat în ziarul social democrat „Oltrepo Pavese", care apare în orașul Voghera (provincia Pavia), un articol în care condamnă proiectul constituirii „comunității defensive europene" și poziția lui Saragat și a altor conducători ai partidului. Autorul articolului cheamă, printre altele, pe activiștii partidului social democrat să ceară „să se organizeze mai întîi în partid și apoi în parlament o discuție asupra problemei „comunității defensive europene".

Săptămînalul democrat independent „Progresso Irpino", care apare la Avellino, a inițiat o discuție în problema „comunității defensive europene" și a chemat pe toți militanții din provincie să ia parte la această discuție. La chemarea ziarului au și răspuns numeroși militanți, printre care Vaccari, fost președinte de tribunal, Papa, consilier provincial, liberalul Visconti, președintele Asociației provinciale a foștilor combatanți, și Muscetta, președintele Asociației comercianților din provincia respectivă. Toți s-au pronunțat împotriva „comunității defensive europene".

Recent în numeroase comune ale provinciei Modena și în două comune ale provinciei Varese au avut loc conferințe și mitinguri de protest împotriva „comunității defensive europene", la care a luat cuvîntul Andrea Gagero, laureat al Premiului internațional Stalin pentru pace.

Manifestații împotriva „comunității defensive europene" au avut loc de asemenea în Sardinia.

Ascensiunea unui grup de sportivi comsomoliști

STALINABAD 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Un mare grup de sportivi comsomoliști din raionul Murgab, (R.S.S.Tadjikă) a făcut o ascensiune pe vîrful Bezimianii (fără nume) care are o altitudine de 5.250 metri deasupra nivelului mării.

Alpiniștii au denumit vîrful Bezimianii „Congresul al XII-lea al Comsomolului sovietic", în cinstea acestui congres care se va deschide la 19 martie.

Turneul internațional de șah al R. P. R.

Sîmbătă după amiază turneul internațional de șah al R.P.R. a continuat cu disputarea partidelor întrerupte din rundele 9 și 10.

Constatînd la analiza făcută acasă că nu mai au nici o șansă, Wade și Szabo au anunțat pe arbitri că cedează, fără a mai relua jocul, partidele respective cu Nejmetdinov. Astfel, maestrul sovietic a cîștigat două puncte prețioase care l-au adus din nou în fruntea clasamentului alături de maestrul cehoslovac Pachman.

Tot fără joc, Filip a recunoscut victoria lui Holmov.

Un frumos succes a obținut reprezentantul R.P.R., Troianescu, care a învins pe maestrul italian Paoli și a obținut remiza în partida cu Pachman.

Marele maestru suedez, Stahlberg și-a valorificat cu precizie avantajul material în partida cu Bălănel. După o rezistență îndelungată, acesta a cedat la mutarea 70-a. Partida Bălănel-Furman a continuat încă 5 ore. Șahistul romîn s-a apărat frumos în fața încercărilor de cîștig întreprinse de Furman și partida s-a întrerupt pentru a doua oară.

După 10 runde, în fruntea clasamentului se află Nejmetdinov (U.R.S.S.) și Pachman (R. Cehoslovacă) cu cîte 7½ puncte fiecare. Urmează Korcinoi (U.R.S.S.), Kluger (R.P. Ungară) cu cîte 7 puncte; Holmov (U.R.S.S.) cu 6½ puncte; Filip (R. Cehoslovacă), O'Kelly (Belgia) cu 6 puncte, Sandor (R. P. Ungară), Wade (Noua Zeelandă), Stahlberg (Suedia), cu cîte 5 puncte; Furman (U.R.S.S.) 4½ puncte și o partidă întreruptă; Troianescu (R.P.R.) 4½ puncte; Ciociltea (R.P.R.), Szabo (R.P.R.), Sliwa (R.P. Polonă) 3½ puncte; Bălănel (R.P.R.) 3 puncte și o partidă întreruptă; Paoli (Italia) 2½ puncte; Vaiculescu (R.P.R.) 1½ puncte.

Astăzi este zi de repaus.

Spectacole

Duminică 14 martie 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., orele 10,30: Traviata, orele 19,30: Rusalca; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Studio), orele 10,00: Viață nouă, orele 15,00: Ultima oră, orele 19.30: Schimbul de onoare; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia), orele 10,00 și 15,00: Floarea purpurie, orele 19,30: Mielul turbat; **Teatrul de Stat de Operetă**, orele 10,30: Ana Lugojana, orele 19,30: Aculina; **Municipal**, orele 10,00: Afaceriștii, orele 19,30: Lumina de la Ulmi; **Tineretului**, orele 10,00: Inșir-te mărgărite, orele 15,00 și 19,30: Dela patru-n sus; **Armatei** (B-dul G-ral Magheru), orele 10,00: Jucătorii de cărți și Căsătoria, orele 19,30: Cazul Bennet; **Armatei** (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R** (Giulești), orele 10,00: Titanic vals, orele 19,30: Vara furtunoasă; **Studioul actorului de film „C. Nottara"**: Micii burghezi; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.**, orele 10,00: Fără mănuși, orele 16,30: ...Și ițe face sport, orele 19,45: Concert de muzică ușoară; **Teatrul Evreesc de Stat**: Bolnavul închipuit.

CINEMATOGRAFE: Patria, București, Infrățirea între popoare: Un pichet în munți; **Republica**: Nunta cu zestre; **I. C. Frimu**: Lupta pentru viață; **Flacăra**: O scrisoare pierdută, **Elena Pavel**: Femeia are cuvîntul; **Lumina**: Inimi de oțel, **Victoria**: Casa mult visată; **Maxim Gorki**: Tolstoi la Iasnaia Poliana, Feriți pădurile de insecte, Sarmico; **Timpuri Noi**: Conferința de la Berlin (Jurnal romînesc nr. 8), Jurnal sovietic nr. 1, Parcul natural Belovescaia Puscea, și Crăița și cei 7 voinici; **Gh Doja**: Fiica regimentului; **Alex. Popov**: Keto și Kote; **8 Martie**: Brigada Kotovski; **Grivița**: Intîlnire pe ring; **Vasile Roaită**: Magazin de stat; **Cultural**: Primul spectacol; **C. David**: Căpitan la 15 ani; **Alex. Sahia**: Apărătorii patriei; **T. Vladimirescu**: Luptătorii poporului;

Răspundem la întrebările cititorilor

Pentru asigurarea securității colective în Europa!

Mai mulți cititori s-au adresat ziarului nostru cerînd să publicăm un articol referitor la propunerile sovietice cu privire la securitatea colectivă în Europa. Publicăm acest articol:

Ecoul conferinței de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri este deosebit de puternic în lumea întreagă. Lucrările acestei conferințe sînt larg comentate în diferite țări iar poziția adoptată de fiecare delegație participantă este supusă unei multilaterale analize. Conferința de la Berlin își dovedește astfel însemnătatea pe care a avut-o pentru precizarea limpede și lipsită de orice echivoc, a atitudinei fiecăreia din cele patru puteri față de problemele internaționale actuale.

In aceste zile în care omenirea dorește mai puternic decît oricînd să prevină primejdia unui nou război, problema securității europene frămîntă cercuri largi ale opiniei publice. Diferitele cercuri politice încearcă să găsească răspuns la întrebarea: pe ce cale trebuie mers pentru a se asigura securitatea în Europa?

Faptele dovedesc, și oamenii politici lucizi înțeleg aceasta, că istorica propunere sovietică cu privire la asigurarea securității colective prin încheierea unui tratat general european deschis tuturor statelor, corespunde pe deplin intereselor cauzei păcii. Securitatea europeană nu este o problemă care interesează numai un stat sau altul, ci pe toate statele care doresc pacea. Securitatea europeană preocupă pe oamenii simpli indiferent dacă ei trăiesc într-o țară cu regim capitalist sau într-o țară care lichidează exploatarea omului de către om și construiește socialismul. Cînd este vorba de apărarea păcii pe continentul nostru, cînd este vorba de evitarea unor noi vărsări de sînge în Europa, trebuie să creeze un lagăr unic al tuturor statelor europene dornice să-și aducă aportul la întărirea păcii. Popoarele trebuie să pună capăt politicii cercurilor conducătoare occidentale și în primul rînd ale celor din S.U.A., de scindare a Europei în grupări militare opuse unele altora. Așa precum a subliniat V. M. Molotov în problema apărării păcii, nici în Europa și nici în întreaga lume, nu trebuie să existe două lagăre.

Experiența anilor trecuți ne arată că existența unor grupări militare opuse nu poate să nu ducă la război. Să ne amintim de primul război mondial. Inaintea acestui război s-a format gruparea austro-germană transformată apoi în „tripla alianță" prin aderarea Italiei. Riposta la această grupare a venit sub forma constituirii alianței franco-ruse lărgită apoi prin participarea Angliei, alianță denumită „tripla înțelegere" sau „antanta". Formarea celor două grupări a dus la deslănțuirea războiului.

De asemenea și cel de al doilea război mondial a fost precedat de constituirea unor grupări de state „Axa Berlin—Roma-Tokio" a fost instrumentul pregătirii și dezlănțuirii acestui război. Chiar și cunoscutul om politic Cordel Hull a spus pe vremea cînd era secretar de stat al S.U.A.: „Deși în aparență pactul (e vorba de faimosul pact antikomintern semnat de Germania hitleristă, Italia fascistă și Japonia militaristă, N.N.) a fost încheiat în vederea autoapărării împotriva comunismului, el a constituit de fapt un pas pregătitor pentru măsuri ulterioare de expansiune prin forță a statelor tîlhărești".

Semnificația acestei declarații este cu atît mai mare cu cît în zilele noastre sub aceiaș mască a „auto-apărării împotriva comunismului" sînt înjghebate grupări militare ale unor state cum ar fi pactul nord-atlantic și „comunitatea defensivă europeană", ceea ce poate avea consecințe nefaste pentru pacea Europei și a lumii întregi.

Istoria, bogăția de evenimente a trecutului, trebuie să constituie un izvor de învățăminte pentru rezolvarea problemelor prezentului. Dacă nu facem abstracție de această experiență a trecutului, este cu neputință să nu recunoaștem colosala însemnătate a propunerii sovietice referitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Adoptarea acestei propuneri va însemna sfîrșitul politicii de scindare a Europei, ceea ce constituie năzuința cea mai vie a tuturor oamenilor iubitori de pace din Europa. Securitatea trebuie să fie asigurată în Europa pentru toate țările, indiferent de deosebirile existente în orînduirea lor socială. In recenta sa declarație V. M. Molotov a arătat că realizarea principiului leninist cu privire la coexistența pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite este pe deplin posibilă. Desigur nu se poate nega existența deosebirilor în ceea ce privește organizarea socială. Cel mai de seamă eveniment în secolul nostru este tocmai faptul că o serie de țări au pornit pe drumul socialismului și al democrației populare și înaintează cu succes pe acest drum. Insă este pe deplin posibil ca Uniunea Sovietică care construiește comunismul și țările de democrație populară care construiesc socialismul să trăiască în pace și înțelegere cu țări cu organizare socială capitalistă. Aceasta pentru că — așa precum sublinia V. M. Molotov — toate popoarele europene sînt interesate în menținerea și întărirea păcii.

„Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă în Europa", propus de delegația sovietică la conferința de la Berlin, urmărește ca prin eforturile comune, coordonate, ale tuturor statelor europene să se împiedice orice agresiune împotriva oricărui stat european și să se creeze condițiile pentru ca orice agresiune să-și primească riposta cuvenită. In cadrul acestui sistem de securitate colectivă — creat pe o durată de 50 de ani — nici unul din state nu trebuie să aibă o poziție dominantă. In proiectul sovietic al tratatului la punctul 2 se spune: „Statele-părți în acest tratat se obligă să se abțină de la orice atac împotriva altuia, iar în relațiile lor internaționale să se abțină de la amenințarea cu forța sau de la folosirea forței și, în conformitate cu Carta O.N.U., să rezolve toate litigiile care se pot ivi între ele, prin mijloace pașnice, în așa fel încît să nu pună în primejdie pacea internațională și securitatea în Europa".

In cazul primejduirii păcii pe continentul nostru statele-părți în tratat se vor consulta între ele pentru a lua măsuri efective menite să asigure securitatea europeană. Pentru aceasta statele-părți în tratat își asumă obligațiile militare necesare menținerii păcii internaționale. Principiile fundamentale ale tratatului fac din acesta un sistem de securitate colectivă eficace și real.

Sistemul de securitate colectivă în Europa propus de Uniunea Sovietică este în deplină concordanță cu scopurile și principiile Cartei O.N.U. și nu încalcă drepturile nici unei țări. Proiectul tratatului recunoaște răspunderea deosebită ce incumbă statelor-membre permanente ale Consiliului de Securitate al O.N.U. pentru menținerea păcii internaționale și a securității. De aceea guvernele S.U.A. și R. P. Chineză — care nu sînt țări europene — vor fi invitate să-și trimeată reprezentanți în calitate de observatori în organele ce se vor crea conform tratatului. Aceste organe sînt: un comitet politic consultativ avînd atribuția de a pregăti recomandări corespunzătoare pentru guvernele statelor-părți în tratat și un organ militar consultativ cu împuterniciri ce se vor preciza ulterior. De asemeni vor fi organizate conferințe periodice și, în caz de nevoie, conferințe speciale.

Desfășurarea evenimentelor în deceniile trecute a dovedit din plin că cea mai mare primejdie pentru securitatea europeană o constituie militarismul german. Intr-o perioadă atît de scurtă ca un sfert de veac, junkerii prusaci au provocat două războaie. Astăzi la puțini ani după ce aventura militaristă a fascismului german a fost înfrîntă cu prețul unor uriașe sacrificii, cercurile conducătoare occidentale, duc o politică de renaștere a mașinii de război germane. Ceea ce se petrece în Germania occidentală nu poate să nu atragă atenția oricărui om grijuliu pentru pacea Europei.

Pînă în prezent nu s-a reușit să se ajungă la un acord între marile puteri pe baza căruia să fie rezolvată problema germană. Aceasta se datorește numai și numai puterilor occidentale. Pînă la unificarea pașnică a statului german, popoarele europene sînt interesate în neutralizarea Germaniei. Propunerea sovietică intitulată „Cu privire la asigurarea securității în Europa" creează condiții favorabile pentru rezolvarea problemei germane în interesul securității colective a statelor europene. Atît Germania răsăriteană cît și cea occidentală pot să participe la sistemul securității colective pe întreaga Europă. După unificarea Germaniei statul german unificat poate deveni parte în tratatul general european.

Participarea R. D. Germane și a Germaniei occidentale la sistemul securității colective, adică prezența lor în același lagăr, exclude posibilitatea atragerii unei părți sau a alteia a Germaniei în grupări militare opuse. Astfel se înlătură unul din principalele obstacole în calea unificării Germaniei și se împiedică renașterea militarismului prusac.

Sistemul securității colective europene propus de Uniunea Sovietică este eficace și pe deplin realizabil. El oferă soluția practică a problemei asigurării păcii în Europa. Iată de ce propunerea sovietică a avut un uriaș ecou în întreaga lume. Agenția americană „Associated Press" relata: „Propunerea lui Molotov a făcut efectul exploziei unei bombe". Ziarul francez „Liberation" a scris: „Niciodată încă nu a mai fost prezentată o propunere atît de excepțională în scopul de a lichida scindarea Europei și a lumii, de a face cu putință coexistența pașnică a celor două regimuri și de a asigura pacea amenințată tot mai mult de o ciocnire între două blocuri militare". Ziarul italian „Avanti" a scris: „Molotov a deschis noi perspective pentru o reglementare pașnică, pe o perioadă îndelungată, a problemei continentului european în suferință".

Aceste citate din presa occidentală sînt semnificative. Este însă greu de redat, numai prin intermediul cîtorva citate din ziare, deosebitul interes pe care l-au trezit propunerile sovietice. Oamenii simpli au găsit în aceste propuneri calea spre asigurarea păcii în Europa.

Poporul romîn alături de toate popoarele lumii a salutat cu multă căldură propunerile sovietice. Interesul deosebit al poporului nostru pentru aceste propuneri și-a găsit expresie în moțiunea adoptată de Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. în sprijinul propunerilor sovietice.

Puterile occidentale practicînd o politică „de pe poziții de forță" au respins la Berlin propunerea sovietică, deoarece cercuri influente de peste ocean sînt interesate în continuarea cursei înarmărilor, de pe urma căreia se îmbogățesc fără măsură. Ele opun planului sovietic de asigurare a securității colective, faimosul plan de creare a „comunității defensive europene", pe baza tratatelor de la Bonn și Paris.

„Comunitatea defensivă europeană" — ca și pactul nordatlantic — este însă o grupare militară de state care nu urmărește întărirea păcii în Europa ci dimpotrivă duce la scindarea Europei. Această „comunitate" formată din șase state (Franța, Italia, Belgia, Olanda, Luxemburg și Germania occidentală) constituie paravanul la adăpostul căruia renaște militarismul prusac. V. M. Molotov a subliniat că «planurile puterilor occidentale cu privire la crearea „comunității defensive europene", adică a unui bloc militar cu participarea Germaniei occidentale, duc inevitabil la renașterea militarismului german. Intrucît Germania occidentală dispune de cele mai mari resurse umane și de industria de război cu cel mai mare potențial, militarismul german va juca rolul principal în „comunitatea defensivă europeană".

Puterile occidentale încearcă să acrediteze ideia că crearea acestei „comunități" va asigura popoarelor europene, inclusiv Uniunii Sovietice, garanții de securitate. Ce garanții de securitate poate însă să ofere militarismul german, devenită vioara primă în concertul european, cînd la Bonn revanșarzii în cap cu Adenauer nu mai pridideșc zăngănind armele? Oare planurile de creare a 25 sau chiar 60 de divizii vestgermane sau modificarea Constituției dela Bonn în scopul introducerii serviciului militar obligatoriu sînt compatibile cu securitatea europeană? Fără îndoială că nu!

Crearea „comunității defensive europene" înseamnă încălcarea independenței și suveranității naționale a statelor participante. O mare putere ca Franța este redusă la rolul unui stat oarecare. Cu totul altfel se prezintă lucrurile în ceea ce privește propunerea sovietică. Sistemul de securitate colectivă inițiat de U.R.S.S. stabilește deplina respectare a independenței de stat și a suveranității naționale a țărilor participante.

Cercurile conducătoare din occident vorbesc despre garanții de securitate și despre caracterul pretins pașnic al grupării militare pe care o crează pentru a amăgi popoarele, pentru a le atenua împotrivirea față de tratatele militariste de la Bonn și Paris. Aceste tratate sînt însă în totală contradicție cu interesele cele mai elementare ale menținerii păcii și securității în Europa. Astăzi nici chiar mulți dintre cei mai zeloși apărători ai acestor tratate nu mai îndrăznesc să vorbească despre caracterul lor „defensiv".

Crearea unei grupări militare restrînse și închise a șase state, așa cum este „comunitatea defensivă europeană", duce la mărirea încordării internaționale, la opunerea acestor state restului Europei. In schimb, sistemul de securitate colectivă propus de delegația sovietică duce la constituirea unui lagăr unic al tuturor statelor europene, ceea ce exclude existența unor grupări militare opuse unele altora.

Greutățile uriașe pe care le întîmpină în Franța, Italia și alte țări apusene ratificarea tratatului cu privire la crearea „comunității defensive europene" vorbesc grăitor despre faptul că popoarele înțeleg că politica de scindare a Europei și de înăsprire a relațiilor internaționale primejduiesc pacea lumii. Totodată interesul cu care a fost primită propunerea sovietică cu privire la securitatea colectivă în Europa arată că din ce în ce mai mult popoarele își dau seama că numai realizarea acestei propuneri poate să asigure pacea Europei și a lumii întregi, poate să le ferească de ororile unui nou război mondial.

EDGARD OBERST

REDACȚIA: București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. ADMINISTRAȚIA: București, Str. Academiei 17, Tel. 5.79.60. DIFUZARE A: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.